РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

(Обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13, 26, 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 10, 48, 55 и 77 от 2018 г. и бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 17 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 10:

„10. професионално обучение на органи за пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейностите по т. 3 и 6.“

2. Създават се ал. 9-11:

„(9) Изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6, се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

(10) Специфичните изисквания за експлоатация на специализираните техника и съоръжения по ал. 9 се определят с инструкция на министъра на вътрешните работи.

(11) Устройството и дейността на Центъра за професионално обучение към ГДПБЗН, провеждащ професионално обучение на органи за пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци, се уреждат с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи.“

§ 2. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 53-56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 68 от Закона за защита на личните данни.“

2. Досегашните ал. 1-4 стават съответно ал. 2-5.

§ 3. В чл. 37, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 3 се отменя.

2. Точка 10 се изменя така:

„10. Националният институт по криминалистика (НИК);“.

3. Създава се т. 11:

„11. Институтът по психология.“

§ 4. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 3:

„3. Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма;“.

2. Досегашните т. 3 и 4 стават съответно т. 4 и 5.

§ 5. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ (ГДЖСОБТ) е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 2 и т. 6-9, която:

1. предотвратява и пресича терористични действия;

2. освобождава заложници;

3. задържа и/или обезврежда особено опасни престъпници или престъпни групи;

4. осигурява зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти;

5. открива, идентифицира и неутрализира взривни устройства и взривни вещества, както и разработва технически средства и способи за извършване на тези дейности;

6. извършва физико-химическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества;

7. опазва обществения ред при провеждане на масови мероприятия;

8. възстановява, поддържа и опазва обществения ред при масови безредици;

9. опазва обществения ред при кризи;

10. осъществява превантивна дейност по предотвратяване и пресичане на престъпления и опазване на обществения ред;

11. оказва съдействие на органите на другите главни дирекции и на областните дирекции по опазване на обществения ред;

12. участва в полицейски операции или съвместни операции с други държавни органи;

13. оказва съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, когато противозаконно се пречи на тяхната дейност;

14. осъществява охрана на обекти по чл. 92, ал. 1 и 2 от ЗМВР, обекти на МВР и дипломатически представителства;

15. осъществява охрана на специални товари;

16. участва в осъществяването на контрол за спазването на правилата за движение по пътищата извън населените места."

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

§ 6. В чл. 43а, ал. 3 думите „Европейската полицейска служба" се заменят с „Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането".

§ 7. Член 44 се изменя така:

„Чл. 44. (1) В ГДБОП, ГДНП, ГДГП, ГДЖСОБТ и в областните дирекции на МВР могат да се създават специализирани звена за реагиране при критични ситуации вследствие на престъпна дейност и за участие в специални операции с висока степен на риск.

(2) Районите на действие на звената по ал. 1, създадени в областните дирекции на МВР, се определят с акта на Министерския съвет по чл. 42, ал. 1.

(3) Използването на звената за изпълнение на дейностите по ал. 1 се разрешава с писмена заповед на директора на съответната структура за всеки отделен случай.

(4) В неотложни случаи използването по ал. 3 може да бъде разпоредено устно. В тези случаи писмената заповед се издава не по-късно от 24 часа.

(5) При изпълнение на дейности, свързани със задачите по ал. 1, служителите използват специални защитни средства, гарантиращи тяхната лична безопасност и прикритие на самоличността им.

(6) Редът за осъществяване на дейностите по ал. 1 се определя с правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи."

§ 8. В чл. 50, ал. 3 се създава изречение второ:

„В Медицинския институт на МВР може да се създават отдели, сектори и лаборатории."

§ 9. Създава се чл. 50а:

„Чл. 50а. (1) Националният институт по криминалистика е структура на МВР, която:

1. осъществява експертно-криминалистична дейност, включваща откриване, фиксиране, изземване и оценка на веществени доказателства и следи, изготвяне на веществени доказателствени средства, изследване на веществени доказателства и веществени доказателствени средства и изготвяне на експертизи, включително в областта на цифровите и комуникационните технологии, и участие в други действия по разследването в качеството на специалист-технически помощник по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. участва в извършването на огледи на местопроизшествия при тежки престъпления на територията на страната;

3. разработва и внедрява нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни достижения;

4. осъществява организационно-методическа дейност, като участва в организирането и провежда обучението на служителите, осъществяващи експертно-криминалистична дейност в МВР;

5. осъществява информационна дейност, като поддържа и актуализира Националната дактилоскопна система (АФИС) и Автоматизираната система на Европейския съюз за идентификация по

пръстови отпечатъци „ЕВРОДАК", Националната ДНК база данни и Националната съдебно-балистична колекция;

6. осъществява международен обмен на данни.

(2) В Националния институт по криминалистика може да се създават отдели и сектори.

(3) Устройството и дейността на Националния институт по криминалистика се определят с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи."

§ 10. Член 51 се изменя така:

„Чл. 51. (1) Институтът по психология е структура на МВР, която:

1. изготвя личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провежда криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност;

2. изготвя психологични и съдебно-психологични експертизи;

3. осъществява медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на гражданите;

4. извършва психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране;

5. извършва дейности по управление на стреса след критични инциденти;

6. осъществява специализирана психологична подготовка;

7. извършва организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания;

8. провежда индивидуални психодиагностични изследвания;

9. създава, адаптира и въвежда нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика.

(2) В Института по психология може да се създават отдели и сектори.

(3) Устройството и дейността на Института по психология се определят с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи."

§ 11. Член 52 се изменя така:

„Чл. 52. (1) Медицинският институт на МВР, Националният институт по криминалистика и Институтът по психология се ръководят от директори, които:

1. осъществяват общото и непосредственото ръководство на институтите;

2. управляват човешките ресурси.

(2) Директорът на Медицинския институт на МВР представлява юридическото лице.

(3) При изпълнение на функциите си директорите на Медицинския институт на МВР, на Националния институт по криминалистика и на Института по психология могат да се подпомагат от заместник-директори, които изпълняват функции по управление, възложени им със заповед на директора.

(4) В изпълнение на функциите по ал. 1 и 2 директорите издават заповеди."

§ 12. В чл. 57, ал. 1 след думите „Главна дирекция „Борба с организираната престъпност" се поставя запетая и се добавя „Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма", а след думите „дирекция „Международно оперативно сътрудничество" запетаята и думите „Специализирания отряд за борба с тероризма" се заличават.

§ 13. В чл. 60 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 навсякъде думите „научноизследователските и научно-приложните институти" се заменят с „Медицинския институт на МВР, Националния институт по криминалистика и Института по психология".

2. В ал. 2 думите „научноизследователските и научно-приложните институти" се заменят с „Националният институт по криминалистика, Институтът по психология".

§ 14. В чл. 77 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 3:

„3. чужденци, търсещи международна закрила, по отношение на които е издадено решение за настаняване в център от затворен тип по реда на Закона за убежището и бежанците;"

б) досегашната т. 3 става т. 4.

2. В ал. 2 думите „т. 1 и 3“ се заменят с „т. 1, 3 и 4“.

§ 15. В чл. 106, т. 4 думите „Европейската полицейска служба“ се заменят с „Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането“.

§ 16. В глава пета, в наименованието на раздел II пред думата „Обмен“ се добавя „Опростен“.

§ 17. В чл. 110, ал. 3 думите „съдебен орган за достъп до тях“ се заменят с „орган на съдебната власт за достъп до тях, когато такова се изисква съгласно действащото българско законодателство“.

§ 18. В чл. 112 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в основния текст след думата „езици“ се поставя запетая, а думите „на Европейския съюз“ се заменят с „използвани от съответния канал за международно сътрудничество по чл. 114, ал. 1“ и се поставя запетая;

б) в т. 1 след думата „налични“ се добавя „в запитваната държава членка“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Информация или данни могат да се предоставят по собствена инициатива, без получаване на искане, в обем, ограничен до относимото и необходимото за успешното предотвратяване, разкриване или разследване на престъпленията по чл. 36 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест.“

§ 19. В чл. 113, ал. 1 навсякъде думите „от информационен фонд на МВР“ се заменят с „когато те са налични в информационните фондове на МВР или в други бази данни, директно достъпни за структурите на МВР“.

§ 20. В чл. 114 ал. 1 се изменя така:

„(1) Обменът на информация или данни се извършва при съблюдаване на установените правила за сигурност и защита на каналите за международно сътрудничество чрез:

1. Международната организация на криминалната полиция (Интерпол);

2. Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол);

3. задграничните представители на Министерството на вътрешните работи и офицерите за връзка на държави членки в Република България;

4. електронна поща, факс или всеки надлежно защитен начин, при който може да се установи автентичността на искането за предоставяне на информация или данни.“

§ 21. В чл. 115 след абревиатурата „МВР“ се добавя „или компетентният орган, предоставящ информацията или данните“ и се поставя запетая.

§ 22. В чл. 116 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думата „иска“ се заменя с „поиска“, а след думата „относно“ се добавя „условията за“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Компетентният орган е длъжен да посочи условията за използването и последващата обработка на предоставената информация или данни.“

§ 23. В чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „раздел“ се добавя „компетентните органи могат чрез“, а думите „може да отправя“ се заменят с „да отправят“.

2. В ал. 2 думата „използва“ се заменя с „и компетентните органи използват“.

§ 24. В чл. 118 след абревиатурата „МВР“ се добавя „и на компетентните органи“.

§ 25. В чл. 142, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 2 се отменя.

2. В т. 3 думите „изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“.

3. Създават се т. 4 и 5:

„4. Националния институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;

5. Центъра за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“

§ 26. В чл. 151 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „в МВР“ се заменят с „по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3“.

2. В ал. 5 след думите „дейностите по“ се добавя „чл. 44, ал. 1 и“.

§ 27. В чл. 153, ал. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 след думата „изпълнение“ се добавя „и/или управление“ и след думата „финансирани“ се добавя „или съфинансирани“.

2. В т. 4 след думите „чл. 242“ се поставя запетая и се добавя „както и при работа по трудов или по граждански договор със съответната организация за времето на отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7“.

§ 28. Създава се чл. 153а:

„Чл. 153а. На държавния служител, с негово съгласие и срещу допълнително възнаграждение, може със заповед на ръководителя на съответната структура да се възлагат допълнителни задължения във връзка с изпълнението и/или управлението на проекти или програми, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове или финансирани от други международни финансови институции и донори, по които бенефициент е МВР или структура на МВР.“

§ 29. В чл. 156, ал. 6 думите „един централен или местен ежедневник“ се заменят със „специализирана страница в интернет или портал за търсене на работа, както“.

§ 30. Създава се чл. 156б:

„Чл. 156б. Лицата по чл. 156, ал. 2-4 и чл. 156а се назначават по ред, определен с наредбата по чл. 156, ал. 1.“

§ 31. В чл. 157 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4, изречение първо след думата „решение“ се поставя запетая и се добавя „с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата“.

2. В ал. 5:

а) създава се ново изречение второ:

„Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата.“;

б) досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 32. Създава се чл. 159а:

„Чл. 159а. (1) Лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

(2) Зависимостта от или злоупотребата с наркотични вещества или техни аналози се установяват при условията и по реда на наредбите по чл. 155, ал. 1, т. 5 и чл. 203, ал. 3."

§ 33. Член 160а се отменя.

§ 34. Член 163а се изменя така:

„Чл. 163а. (1) Недопускането до участие в конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяване на списъка с недопуснатите кандидати. Жалбата не спира конкурсната процедура. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата. Решението по жалбата не подлежи на съдебен контрол.

(2) Крайното класиране при провеждане на конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяването му. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което прекратява конкурсната процедура, когато допуснатото нарушение не може да бъде отстранено, възобновява конкурсната процедура с указания, когато допуснатото нарушение може да бъде отстранено, или отхвърля жалбата. Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол."

§ 35. В чл. 170, ал. 3 думите „научноизследователските и научно-приложните институти на МВР" се заменят с „Националния институт по криминалистика и Института по психология".

§ 36. В чл. 174 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „общ характер" се поставя запетая и се добавя „при установяване на зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози".

2. В ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „както и от лицата по чл. 159а, ал. 1".

3. В ал. 4 думите „по дисциплинарен ред" се заменят с „по чл. 226, ал. 1, т. 8, 18 и 19".

§ 37. В чл. 178 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. 6:

„6. изпълнение и/или управление на проекти или програми – при осигурени финансови средства в рамките на съответните проекти или програми, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове или финансирани от други международни финансови институции и донори, по които бенефициент е МВР или структура на МВР."

2. Създава се ал. 4:

„(4) Условията и редът за възлагане и отчитане на изпълнението и/или управлението на проекти или програми и за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 6 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи."

§ 38. В чл. 180, ал. 5:

1. В изречение първо думите „т. 4 и 5" се заменят с „т. 4, 5 и 6".

2. В изречение второ след думите „чл. 178, ал. 2" се поставя запетая и се добавя „а по чл. 178, ал. 1, т. 6 – с наредбата по чл. 178, ал. 4".

§ 39. В глава седма, раздел VI се създава чл. 186а:

„Чл. 186а. Служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3 имат право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР и да ползват почивните бази на МВР."

§ 40. В чл. 195 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Сроковете по ал. 1 и 2 не текат при неявяване на подпомагащите лица по чл. 205, ал. 3 по уважителни причини, до явяването им пред дисциплинарно разследващия орган."

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 41. В чл. 200, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 10 се изменя така:

„10. системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, по сигнал на наблюдаващия прокурор;".

2. Създава се т. 14:

„14. действия, насочени към ограничаване или затрудняване при упражняване на права и дейност по чл. 205, ал. 3."

§ 42. В чл. 201, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 6 думите „системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, или" се заличават, а след думата „производство" се поставя запетая и се добавя „по сигнал на наблюдаващия прокурор".

2. Създава се т. 7:

„7. възпрепятстване или ограничаване на професионалните, икономическите, социалните или синдикалните права на служителите, предвидени в този закон, Закона за държавния служител, Кодекса на труда и подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане, както и в споразумението за сътрудничество по чл. 245, ал. 1 и в колективния трудов договор по чл. 245, ал. 2."

§ 43. В чл. 203 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 15 думите „наркотично вещество" се заменят с „наркотични вещества или техните аналози".

2. В ал. 3 след думите „наркотични вещества" се добавя „или техните аналози".

§ 44. В чл. 205 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 след думите „служител на МВР" се добавя „или от адвокат".

2. Създават се ал. 4-7:

„(4) Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат:

1. да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата;

2. да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс;

3. да представят доказателства;

4. да правят искания, бележки и възражения.

(5) Участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството.

(6) Дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до 2 месеца със заповед на органа по чл. 204.

(7) При неявяване на подпомагащите лица по ал. 3 по уважителни причини сроковете по ал. 6 не текат до явяването им пред дисциплинарно разследващия орган."

§ 45. В чл. 207 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, изречение първо думите „по доказване на дисциплинарното нарушение" се заменят със „за пълно, обективно и всестранно разследване".

2. В ал. 7 след думите „обобщена справка" се поставя запетая и се добавя „която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, и на подпомагащите лица по чл. 205, ал. 3".

3. В ал. 8:

а) точка 1 се изменя така:

„1. да се запознава със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и материалите по ал. 7; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата;"

б) в т. 2 след думите „на МВР" се добавя „или от адвокат";

в) точка 3 се изменя така:

„3. да прави необходимите извлечения и копия от материалите по производството, при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс;".

§ 46. В чл. 211, изречение първо думите „чл. 214, ал. 1, т. 1, ал. 2 и 3“ се заменят с „чл. 214, ал. 1, т. 1 и ал. 4“.

§ 47. В чл. 213 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Дисциплинарните наказания по чл. 198, 199 и 200 се заличават с изтичане на шест месеца от изтърпяването им, а дисциплинарните наказания по чл. 201 и 202 – с изтичане на една година от изтърпяването им, в случай че служителят не е извършил ново нарушение в този срок.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 2.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 2“.

4. Създават се ал. 4-6:

„(4) В случаите по ал. 2 и 3 дисциплинарните наказания могат да бъдат заличени след изтичането на половината от съответния срок по ал. 1.

(5) Заличаването по ал. 4 се извършва от дисциплинарно наказващия орган въз основа на мотивирана писмена заповед, която се връчва на държавния служител.

(6) Заличаването има действие занапред.“

§ 48. В чл. 214 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 4 думите „наркотично вещество“ се заменят с „наркотични вещества или техните аналози“, а след думите „с наркотични вещества“ се добавя „или техните аналози“.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Срокът за временно отстраняване по ал. 1, т. 1 е до два месеца, като по дисциплинарни производства с фактическа и правна сложност органът, образувал дисциплинарното производство, може еднократно да удължи този срок с още един месец.“

3. Досегашните ал. 3-6 стават съответно ал. 4-7.

§ 49. В чл. 215, ал. 5 думите „чл. 214, ал. 3“ се заменят с „чл. 214, ал. 4“.

§ 50. В чл. 226 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създават т. 18 и 19:

„18. при установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози;

19. при отказ да бъде:

а) изследван за злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози при условията и по реда на наредбата по чл. 203, ал. 3;

б) освидетелстван за зависимост от наркотични вещества или техни аналози съгласно наредбата по чл. 155, ал. 1, т. 5."

2. В ал. 3 след думите „по ал. 1, т. 3" се добавя „и 18".

§ 51. В чл. 228 се създава ал. 3:

„(3) Заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 226, ал. 1, т. 2, 4 и 13 не се издава, ако в 7-дневен срок от подаване на искането служителят подаде заявление за оттеглянето му."

§ 52. В чл. 233, ал. 1 думите „ал. 1 и 3" се заменят с „ал. 1, т. 1-3 и ал. 3".

§ 53. В глава десета се създава чл. 233а:

„Чл. 233а. (1) При прекратяване на правоотношението на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3, които са придобили право на пенсия и заемат висши ръководни или ръководни длъжности към момента на прекратяване на правоотношението, се издават карти по образец, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи. Със заповедта се определя и редът за издаване на картите.

(2) Карти по ал. 1 не се издават на лица, чието правоотношение е прекратено поради дисциплинарно уволнение или поради осъждане за умишлено престъпление от общ характер."

§ 54. В чл. 237, ал. 2 думите „чл. 214, ал. 3" се заменят с „чл. 214, ал. 4".

§ 55. В чл. 246 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думите „Държавните служители" се заменят със „Служителите на МВР";

б) в т. 1 думите "от съответния ръководител" се заменят с „чрез съгласуване между ръководителя на съответната структура или звено и ръководството на съответната синдикална структура".

2. В ал. 2 думите "от съответния ръководител" се заменят с „чрез съгласуване между ръководството на синдикалната структура и ръководителя на съответната структура или звено, при условия и по ред, определени в споразумението по чл. 245, ал. 1".

§ 56. В чл. 248, ал. 2, изречение първо след думите „организациите по чл. 242, ал. 1" се поставя запетая и се добавя „в които членуват повече от 2 на сто от общата щатна численост на служителите в МВР и имат изградени звена в повече от една трета от областните дирекции на МВР или от териториалните структури на главните дирекции на МВР".

§ 57. Член 260 се изменя така:

„Чл. 260. (1) Който не изпълни или допусне неизпълнение на писмените разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 и на заповедите по чл. 255, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

(2) За неизпълнение на писмените разпореждания по чл. 125, ал. 1, т. 4 и на заповедите по чл. 255, на юридически лица или на еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв."

§ 58. В чл. 264 ал. 2 се изменя така:

„(2) Който чрез употреба на физическа сила или предмет наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението при изпълнение на служебните им задължения, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба 2000 лв."

§ 59. Член 265 се изменя така:

„Чл. 265. (1) Ръководителите на държавни органи, организации и юридически лица, които не са изпълнили или са допуснали неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон или в подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и гражданите, които не са изпълнили такива задължения, се наказват с глоба от 200 до 2000 лв.

(2) За неизпълнение на задълженията, предвидени в този закон или в подзаконовите нормативни актове по прилагането му, на юридически лица или еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) За маловажно нарушение по ал. 1 и 2 органите на МВР налагат глоба в размер от 50 до 100 лв., съответно имуществена санкция в размер от 100 до 250 лв."

§ 60. В § 1 от Допълнителните разпоредби, в т. 26а думите „експертно-криминалистическа" се заменят с „експертно-криминалистична" и думите „откриване или обезвреждане на взривни вещества" се заменят с „откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества".

§ 61. В § 2 от Допълнителните разпоредби т. 3 се изменя така:

„3. издаване на сертификат, становище или друг документ във връзка с дейността по осъществяване на държавен противопожарен контрол или решение за отказ от издаването им;".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 62. (1) Създадената с този закон Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма" е правоприемник на активите, пасивите, правата, задълженията и архивния фонд на Специализирания отряд за борба с тероризма и на Главна дирекция „Национална полиция", свързани с дейността на или ползвани от дирекция „Жандармерия".

(2) Процесуалното представителство по висящи спорове на Специализирания отряд за борба с тероризма и на Главна дирекция „Национална полиция", свързани с дейността на дирекция „Жандармерия", се осъществява от Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма".

§ 63. (1) С влизането в сила на този закон заварените служебни правоотношения на държавните служители в Специализирания отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия" на Главна дирекция „Национална полиция" по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи се преобразуват в служебни правоотношения на държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма".

(2) С влизането в сила на този закон заварените служебни и трудови правоотношения на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Специализирания отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия" на Главна дирекция „Национална полиция" се уреждат съгласно чл. 87а от Закона за държавния служител и

чл. 123 от Кодекса на труда като служебни и трудови правоотношения в Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма".

§ 64. (1) Считано от датата на влизане в сила на този закон служебните правоотношения на държавните служители в Научноизследователския институт по криминалистика, които осъществяват дейности по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за Министерството на вътрешните работи в Националния институт по криминалистика, ако служителите отговорят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и ако към датата на влизането в сила на закона не са навършили 60 години.

(2) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за Министерството на вътрешните работи, с щата на Националния институт по криминалистика, без да подписват акт за встъпване в длъжност, след подписване на клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и подаване на декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(3) Прекратяват се служебните правоотношения на държавните служители в Научноизследователския институт по криминалистика, които осъществяват дейности по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, но не отговарят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подпишат клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подадат декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи или към датата на влизането в сила на закона са навършили 60 години.

(4) Преобразуването по ал. 1 се извършва, без да тече срок за изпитване, освен за служителите, които са в срок за изпитване, като за тях изтеклият към преобразуването срок се зачита.

(5) При преобразуването по ал. 1 се запазва присъденият ранг по Закона за държавния служител.

(6) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(7) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя основна заплата съгласно наредбата по чл. 177, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(8) В служебните книжки на служителите по ал. 1 се вписва датата и основанието за преобразуването на служебното правоотношение и продължителността на времето, което се признава за служебен стаж.

(9) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, придобити по Закона за държавния служител, пропорционално към датата на влизането в сила на този закон се запазват и могат да се използват в сроковете по чл. 59а от Закона за държавния служител.

(10) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна отговорност от държавните служители се прекратяват.

(11) Правоотношенията на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Научноизследователския институт по криминалистика, извън посочените в ал. 1, се запазват съответно като служебни правоотношения по Закона за държавния служител и трудови правоотношения в Националния институт по криминалистика.

§ 65. (1) Считано от датата на влизането в сила на този закон служебните правоотношения на държавните служители в Института по психология, които заемат длъжности по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и осъществяват дейности по чл. 51, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за Министерството на вътрешните работи в Института по психология, ако служителите отговорят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и ако към датата на влизането в сила на закона не са навършили 60 години.

(2) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за Министерството на вътрешните работи, с щата на Института по психология, без да подписват акт за встъпване в длъжност, след подписване на клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и подаване на декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(3) Прекратяват се служебните правоотношения на държавните служители в Института по психология, които осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, но не отговарят на изискванията по чл. 155, ал. 1, т. 1-3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подпишат клетвен лист по чл. 146, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, не подадат декларации за политически неутралитет и за обстоятелствата по чл. 153, ал. 1 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи или към датата на влизането в сила на закона са навършили 60.

(4) Преобразуването по ал. 1 се извършва, без да тече срок за изпитване, освен за служителите, които са в срок за изпитване, като за тях изтеклият към преобразуването срок се зачита.

(5) При преобразуването по ал. 1 се запазва присъденият ранг по Закона за държавния служител.

(6) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(7) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя основна заплата съгласно наредбата по чл. 177, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(8) В служебните книжки на служителите по ал. 1 се вписва датата и основанието за преобразуването на служебното правоотношение и продължителността на времето, което се признава за служебен стаж.

(9) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, придобити по Закона за държавния служител, пропорционално към датата на влизането в сила на този закон се запазват и могат да се използват в сроковете по чл. 59а от Закона за държавния служител.

(10) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна отговорност от държавните служители се прекратяват.

(11) Правоотношенията на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи в Института по психология, извън посочените в ал. 1, се запазват съответно като служебни правоотношения по Закона за държавния служител и трудови правоотношения в Института по психология.

§ 66. (1) Служебните правоотношения на държавните служители в дирекция „Инспекторат" на Министерството на вътрешните работи, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от Министерството на вътрешните работи, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за държавния служител считано от датата на влизането в сила на този закон.

(2) Преобразуването по ал. 1 се извършва през време на отпуск, през време на дългосрочно командироване в чужбина и през време на временно командироване за изпълнение на служба в друга администрация.

(3) Служителите по ал. 1 се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за държавния служител, с щата на дирекция „Инспекторат" на Министерството на вътрешните работи.

(4) Служителите по ал. 1, които към датата на влизането в сила на този закон са временно преназначени на друга длъжност по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи, се назначават на длъжности, определени за заемане по Закона за държавния служител, с щата на дирекция „Инспекторат" на Министерството на вътрешните работи.

(5) На служителите по ал. 1 се присъжда определеният в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят не притежава по-висок ранг.

(6) При назначаването на служителите по ал. 1 се определя индивидуална основна заплата, не по-ниска от определеното към датата на влизане в сила на този закон възнаграждение, определено по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и включващо заплата за длъжност, допълнително възнаграждение за прослужено време и за научна степен и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(7) За служителите по ал. 1 разпоредбите на чл. 8, 10, 14 и 35б от Закона за държавния служител не се прилагат.

(8) Преобразуването по ал. 1 се извършва без срок за изпитване, освен за служителите, които са със срок за изпитване. В тези случаи изтеклият до назначаването срок за изпитване се зачита.

(9) Стажът на служителите по ал. 1, придобит по Закона за Министерството на вътрешните работи, се зачита за служебен стаж при един и същ орган по назначаване и за работа в същата администрация по смисъла на Закона за държавния служител с изключение на чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител.

(10) Неизползваните отпуски на служителите по ал. 1, пропорционално към датата на влизането в сила на този закон се запазват и могат да се използват.

(11) Оценките на служителите по ал. 1, получени съгласно наредбата по чл. 178, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, се отчитат в бъдеще при повишаване в ранг, при конкурентен подбор и при увеличаване на заплатата.

§ 67. (1) При прекратяване, независимо от основанието, на служебните правоотношения на служителите по § 66 се изплаща обезщетение в размер на толкова месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20, и по чл. 234, ал. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(2) При прекратяване, независимо от основанието, на служебните правоотношения на служителите по § 66 се изплаща обезщетение за неизползваните към момента на прекратяване отпуски по § 66, ал. 10, определено въз основа на размера на основната заплата по смисъла на Закона за държавния служител към момента на прекратяване на служебното правоотношение.

(3) Размерът на обезщетението по ал. 1 се определя въз основа на прослужените към датата на влизането в сила на този закон години по смисъла на чл. 235 от Закона за Министерството на вътрешните работи и месечната основна заплата към момента на прекратяване на служебното правоотношение.

(4) При смърт на служител по § 66 обезщетенията по ал. 1 и 2 се изплащат на преживелия съпруг, децата и родителите.

§ 68. Когато при прекратяване на служебното правоотношение на лицата по § 66 се дължи обезщетение по чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител, то се изплаща заедно с обезщетението по § 67, като общият им размер не може да надвишава 20 основни заплати. В случаите, когато е налице превишение над 20 основни заплати, се намалява обезщетението по чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител.

§ 69. (1) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства за търсене на дисциплинарна или имуществена отговорност от служителите по § 66 се прекратяват.

(2) Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства по отменяне на заповеди за налагане на дисциплинарни наказания или за прекратяване на служебни правоотношения се довършват по досегашния ред.

§ 70. Образуваните и неприключили до влизането в сила на този закон производства пред административен орган по издаване или отменяне на индивидуални административни актове по Закона за Министерството на вътрешните работи по отношение на служителите по § 66 се прекратяват с изключение на такива, свързани с подпомагане при тежко материално положение или определяне и изплащане на обезщетение за телесна повреда, претърпяна при или по повод на изпълнение на служебни задължения, които се довършват по досегашния ред.

§ 71. (1) В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет приема необходимите изменения в съответните нормативни актове;

2. министърът на вътрешните работи издава необходимите изменения и допълнения в съответните нормативни актове.

(2) Издадените подзаконови нормативни актове до влизането в сила на този закон се прилагат до издаването на съответните нови актове, доколкото не му противоречат.

(3) В срок 6 месеца от влизането в сила на този закон министърът на вътрешните работи издава:

1. Правилник за устройството и дейността на Националния институт по криминалистика;

2. Правилник за устройството и дейността на Института по психология;

3. Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионално обучение към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението".

§ 72. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г. бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28, 49, 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби след думите „Главна дирекция „Национална полиция“ се поставя запетая и се добавя Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“.

2. В § 2а от Допълнителните разпоредби думите „на Специализирания отряд за борба с тероризма“ и запетаята след тях се заличават, а думите „на научноизследователските и научно-приложните институти“ се заменят с „на Националния институт по криминалистика и Института по психология“.

3. В приложение № 1 към чл. 25 в раздел II „Информация, свързана с външната политика и вътрешната сигурност на страната“:

а) в т. 7 след думите „обществен ред“ запетаята и думите „от Специализирания отряд за борба с тероризма на Министерството на вътрешните работи“ се заличават;

б) точка 9а се изменя така:

„9а. Организационна и щатна структура на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ в частта относно звената за осъществяване на противодействие на тероризма, планове, доклади, отчети и други документи, съдържащи информация, свързана с осъществяване на дейността на тези звена, както и данни за самоличността на техните служители при упражняване на правомощията им по чл. 89, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи.“

§ 73. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1, 12, 17, 24, 34 и 58 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) На българските граждани, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, се издава временна карта за самоличност.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3;

в) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея накрая думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1-3“.

2. Създава се нов чл. 15:

„Чл. 15. (1) Български гражданин, спрямо когото е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, е длъжен в срок до три работни дни от постановяване на отнемането да предаде документите си по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 на компетентните структури на Министерството на вътрешните работи.

(2) Предадените документи по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 се изпращат на органа, който ги е издал. Условията и редът за съхранението им се уреждат с инструкция на съответния орган по чл. 1, ал. 2.“

3. В чл. 17:

а) създава се нова ал. 6:

„(6) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 заявителят се представлява от лице, упълномощено с нотариално заверено изрично пълномощно.“;

б) досегашните ал. 6-8 стават съответно ал. 7-9.

4. В чл. 24 накрая се добавя „или временна карта за самоличност“.

5. В чл. 32, ал. 1 се създава т. 7:

„7. спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс и не са ги предали в срока по чл. 15.“

6. В глава втора след чл. 32 се създава раздел IV „Временна карта за самоличност“ с чл. 32а-32г:

„Раздел IV

Временна карта за самоличност

Чл. 32а. (1) Временната карта за самоличност е основен идентификационен документ за самоличност, валиден на територията на Република България.

(2) Временна карта за самоличност се издава със срок на валидност, съответстващ на срока на валидност на личната карта, която се отнема.

(3) В случаите, когато лицето няма издадена лична карта, личната му карта е с изтекъл срок на валидност или до изтичане на валидността й остават до две години, временната карта за самоличност се издава със срок на валидност две години.

Чл. 32б. (1) Временна карта за самоличност се издава от компетентните структури на МВР по местонахождението на съда, постановил отнемането, в срок до осем работни часа от подаване на заявлението.

(2) В случаите, когато временната карта за самоличност е с изтекъл срок, е повредена, унищожена, изгубена или откраднатa, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нова.

(3) При промяна на имената, единния граждански номер, гражданството, настъпили съществени и трайни изменения на образа, както и при промяна на постоянния адрес лицето е длъжно да подаде заявление за издаване на нова временна карта за самоличност в срок до тридесет дни.

(4) При издаване на нова временна карта за самоличност предишната се предава на органа, който я е издал.

Чл. 32в. (1) Временна карта за самоличност се издава служебно.

(2) В случаите на невъзможност за служебно издаване поради липса на някои от необходимите биометрични данни или ако от първоначалното снемане на биометричните данни са изминали повече от 59 месеца, при издаване на временна карта за самоличност се спазва редът на чл. 31а.

Чл. 32г. (1) Обявява се за невалидна временна карта за самоличност на лица:

1. спрямо които е отменено постановеното отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от НПК или е отпаднало основанието за използването й;

2. заявили, че временната карта за самоличност е изгубена, откраднатa или унищожена;

3. чиято временна карта за самоличност е с изтекъл срок на валидност;

4. които имат промяна в личните данни;

5. променили постоянния си адрес;

6. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал временната карта за самоличност."

7. В глава трета, раздел IV се създава чл. 49а:

„Чл. 49а. Обявяват се за невалидни паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти, военните карти за самоличност на лица, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс."

8. В чл. 74, ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс;"

б) досегашната т. 4 става т. 5.

9. Създава се чл. 74а:

„Чл. 74а. (1) Временно се отнемат паспортите, дипломатическите паспорти, служебните паспорти, моряшките паспорти, военните карти за самоличност на лицата, спрямо които е постановено отнемане на документите за самоличност на основание чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Отнетите документи се съхраняват от органа, който ги е издал. При отпадане на основанието за тяхното отнемане същите се връщат на лицата по ал. 1."

10. В чл. 81, ал. 1:

а) в т. 3 след думите „лична карта" се добавя „или временна карта за самоличност";

б) в т. 5 след думите „лична карта" се добавя „или временна карта за самоличност".

11. Параграф 4 от Преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

„§ 4. Образците на заявленията за издаване на български лични документи се утвърждават от Министерския съвет."

12. В § 23 от Преходните и заключителните разпоредби след думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" се поставя запетая и се добавя „на министъра на отбраната".

§ 74. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 41 и 113 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г., бр. 35, 74 и 93 от 2009 г., бр. 61, 88 и 98 от 2010 г., бр. 8, 11, 39 и 80 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 81 от 2015 г., бр. 51, 81 и 97 от 2016 г., бр. 13 и 97 от 2017 г. и бр. 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6:

а) в ал. 1 се създава т. 14:

„14. събиране, съхраняване и споделяне на данни за щетите и загубите от бедствия.";

б) в ал. 2 думите „ал. 1, т. 1 и 2" се заменят с „ал. 1, т. 1, 2 и 14".

2. В чл. 8 думите „чл. 6, ал. 1, т. 3" се заменят с „чл. 6, ал. 1, т. 5".

§ 75. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г., бр. 13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г., бр. 21, 28, 55 и 108 от 2018 г. и бр. 1, 24, 25, 41, 44 и 62 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 237:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) Министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец - строител на строеж, неизпълнил задължение по чл. 163, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 169, ал. 1, т. 2 - в размер от 5000 до 30 000 лв.";

б) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 1, 2 и 3" се заменят с „ал. 1-4".

2. В чл. 239, ал. 2 се създава изречение второ:

„За административни нарушения, установени преди въвеждането в експлоатация на строежа, административнонаказателното производство може да бъде образувано и преди деня на издаване на разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа."

§ 76. Сроковете по чл. 205, ал. 6 и чл. 214, ал. 3 за висящите производства започват да текат от влизането в сила на закона.

§ 77. Параграфи 3-5, § 7, § 9-13, § 25, § 35, § 62-70 и § 72 влизат в сила от 1 януари 2020 г., а § 73, т. 1, 2 и 4-10 влизат в сила от 1 октомври 2020 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

1. Причини, които налагат приемането на законопроекта:

Изготвянето на предлагания проект е продиктувано от желанието за извършване на реформи, целящи подобряване на ефективността в дейността на Министерството на вътрешните работи.

Необходимо е създаването на допълнителни условия за осъществяване от структурите на МВР на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, на експертно-криминалистичната дейност, на дейността по осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и на дейности по управление на стреса.

За повишаване ефективността на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, освобождаване на заложници, задържане и/или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи, осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки, опазване на обществения ред при провеждане на масови мероприятия, възстановяване, поддържане и опазване на обществения ред при масови безредици е целесъобразно създаването на главна дирекция, която да обединява Специализирания отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия“ на Главна дирекция „Национална полиция“.

За подобряване на дейността на Научноизследователския институт по криминалистика на МВР следва да се предприемат нормативни промени с оглед на правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на експертно-криминалистичната дейност, разработването и внедряването на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи. Налице е необходимост от подобряване на качественото събиране на доказателства в рамките на досъдебното производство, както и за разрешаване на съществуващи проблеми в дейността на Научноизследователския институт по криминалистика, свързани с прекомерно забавяне при изготвяне на заключения по назначени експертизи на експерти на института. Проблемите със срочността засягат ДНК експертизи, технически и видео-технически експертизи, фоноскопни експертизи, биологични експертизи, балистични експертизи, трасологични

експертизи, физико-химични експертизи, с обекти за изследване на наркотични вещества, химически експертизи. Съществуващите проблеми и тяхното негативно отражение на експертно-криминалистичната дейност налагат цялостно преструктуриране на дейността. Криминалистичните доказателства имат голяма значимост в наказателноправната област и правоприлагащите и съдебните органи трябва да имат доверие във високото качество на криминалистичните данни.

Необходимо е служебните правоотношения на част от служителите от Научноизследователския институт по криминалистика, който е предложено да стане Национален институт по криминалистика, и от Института по психология да бъдат уредени по реда и условията на ЗМВР, вместо, както е досега – по Закона за държавния служител. Експерт-криминалистите в структурите на МВР извън Научноизследователския институт по криминалистика към момента са със статут по Закона за Министерството на вътрешните работи. Както дейността на експерт-криминалистите в останалите структури на МВР, така и тази на криминалистите от Научноизследователския институт по криминалистика е пряко свързана с дейността на полицейските органи. Също така, специалистите от Института по психология осъществяват дейности по психологично подпомагане на полицейските органи във връзка с оперативно-издирвателната дейност, осъществяване на преговори в случаи на взети заложници, барикадирали се лица и др., по управление на стреса при критични инциденти (терористични актове, масови безредици, природни бедствия), по професионален подбор на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. С оглед на обезпечаване на 24-часов режим на разположение се сформират екипи от специалисти, които към момента са с различен статут – по Закона за Министерството на вътрешните работи и по Закона за държавния служител.

Дирекция „Инспекторат" на МВР осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР. За изпълнение на тази дейност дирекцията осъществява контрол за спазването на нормативните актове и на актовете на министъра на вътрешните работи, на заместник-министрите, на главния секретар, на административния секретар и на ръководителите на структурите на МВР, оказва методическа помощ по организацията, стила и методите на работа на ръководния състав на структурите на МВР, при извършване на проверки анализира причините и условията за констатираните нарушения, предлага мерки за отстраняването им и за налагане на наказания, осъществява контрол и оказва методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните

служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и по изясняване на сигнали за конфликт на интереси, по разпореждане на министъра на вътрешните работи извършва проверки на постъпили в МВР сигнали по смисъла на Административнопроцесуалния кодекс и др. Посочената дейност не обосновава изпълнението на служебните задължения на служителите от дирекцията при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи, а техният статут следва да бъде уреден със Закона за държавния служител, аналогично на подхода, възприет за други структури на МВР.

С оглед на законосъобразното функциониране на Центъра за професионално обучение към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" следва неговата дейност да бъде уредена с правилник за устройството и дейността му, за приемането на който липсва правно основание в Закона за Министерството на вътрешните работи.

Във връзка със спецификата по отношение на функционалността на специализираната техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението, е необходимо изискванията към тях да се определят с отделен нормативен акт (наредба).

В глава пета, раздел II от Закона за Министерството на вътрешните работи са въведени изисквания на Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. за опростяване обмена на информация и сведения между правоприлагащите органи на държавите - членки на Европейския съюз. Необходимо е прецизиране на част от разпоредбите, отнасящи се до спонтанния обмен на информация, както и езиците и каналите за връзка между държавите членки и използваните между тях формуляри за обмен.

Необходимо е създаване на изрично изискване да не се назначават за служители на МВР кандидати с установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

С оглед на осигуряване на възможност за получаване на допълнителни възнаграждения от полицейските органи и органите за пожарна безопасност и защита на населението, на които е възложено изпълнение и/или управление на проекти и програми, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, е необходимо създаването на законово основание.

На държавните служители от МВР, чийто статут се урежда по Закона за държавния служител, следва да се предостави право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР и право на ползване на почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР.

Законопроектът включва и промени в глава осма „Дисциплинарна отговорност". Прецизирани са някои разпоредби с цел по-доброто им прилагане.

Налице е необходимост от създаване на условия за пропорционалност и баланс на участниците в социалния диалог. В тази връзка в Съвета за социално партньорство в МВР следва да бъдат включени сериозни и представителни синдикални организации с възможности да гарантират изпълнение на постигнати с консенсус решения и устойчивост на договореностите, предвид което следва да бъдат предвидени законови изисквания към синдикалните организации, за да участват в този Съвет.

Прилагането на разпоредбата на чл. 5 от ЗМВР относно физическата неприкосновеност на полицейските органи и на органите за пожарна безопасност и защита на населението показва необходимостта от прецизиране на административно-наказателните разпоредби.

В чл. 260 от ЗМВР липсва санкция за извършване и за допускане на неизпълнение на разпореждане по чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, както и на заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл. 255 от ЗМВР, не е предвидена имуществена санкция за еднолични търговци или юридически лица, а адресати на издаваните разпореждания от органите по пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, могат да бъдат както физически, така и юридически лица. Налице е необходимост и от прецизиране на разпоредбата на чл. 265, отново поради липса на изрично предвиждане на санкция, освен за извършване, и за допускане на неизпълнение на правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, както и на имуществена санкция за еднолични търговци или юридически лица.

Налице е необходимост от прецизиране и на други разпоредби от ЗМВР.

Липсва механизъм, по който да се издават заместващи документи, за да се реализира на практика правилото на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), при което в случаите на потвърждаване или налагане на мярка за процесуална принуда – забрана за напускане пределите на Република България – в съдебното производство след постановяване на присъда, на подсъдимия могат да се отнемат документите за самоличност по

чл. 13, ал. 1, т. 1 (лична карта) и т. 2 (паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност) от Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

Към настоящия момент няма нормативно регламентиран ред за събиране, съхраняване и споделяне на данни за щетите и загубите от бедствия. Наличните в момента данни за щети и загуби са разпръснати, ограничени и трудно могат да бъдат сравнявани, тъй като се използват различни критерии, като например брой на жертвите, размер на щетите, брой на събитията, случващи се в даден период, и др. Данните за физическите и икономическите последствия от бедствията са в най-добрия случай индикативни. Липсата на систематизирани данни за загуби от бедствия не дава възможност да се оценява въздействието от бедствията върху живота и здравето на гражданите, както и върху управлението на държавата. Същевременно поради тази липса на данни не е възможно да се оцени и резултатът от направените инвестиции за намаляване на риска от бедствия. Това обосновава необходимостта от изменение в Закона за защита при бедствия.

Налице са проблеми в контролната дейност по Закона за устройство на територията (ЗУТ) спрямо строители за спазване на изискванията на чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 169, ал. 1, т. 2 от ЗУТ по отношение на установяване и наказване на нарушение – изпълнение на строеж в несъответствие с правила и норми за пожарна безопасност. Приложимата санкционна норма на ЗУТ от органите за пожарна безопасност и защита на населението, осъществяващи държавен противопожарен контрол, по отношение на строителя е чл. 232, ал. 8 от ЗУТ - наказва се с глоба от 1000 до 5000 лв. строител на строеж, неизпълнил задължение по чл. 163, ал. 2 от ЗУТ. С оглед на предвиденото наказание „глоба", чл. 232, ал. 8 от ЗУТ се отнася само до строители – физически лица. От практическа страна хипотезата на извършване на строеж от строител – физическо лице, е рядка, особено при по-големи и сложни строежи. За Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" – МВР, от възможните нарушения на чл. 163, ал. 2 от ЗУТ е приложима хипотезата на неизпълнение на задължение на строителя по чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ - изпълнение на строежа в несъответствие с изискванията на чл. 169, ал. 1, т. 2 от ЗУТ – основните изисквания към строежите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.),

за безопасност в случай на пожар. Съгласно действащия текст на чл. 239, ал. 2 от ЗУТ едногодишният срок по Закона за административните нарушения и наказания за образуване на административнонаказателно производство за нарушения по този закон, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството започва да тече от деня на издаване на разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа, а когато не се изисква разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация - от деня на извършване на нарушението. До проблеми в практиката се стига при прилагането на първото предложение на цитираната разпоредба, а именно случаите, в които строежът подлежи на въвеждане в експлоатация - среща се тълкуване, според което административнонаказателното производство може да бъде образувано само след издаване на разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа. При някои строителни обекти въвеждането в експлоатация може значително да се забави във времето, например спрямо подписването на Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа (приложение № 15 към чл. 7, ал. 3, т. 15 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството). Възможно е дори въвеждането на строежа в експлоатация да е несигурно бъдещо събитие. При тази хипотеза нарушението е извършено, установено е, но според цитираното тълкуване не се образува административнонаказателно производство и остава нереализирана отговорността на съответния нарушител неопределено време, в зависимост от едно забавено или несигурно бъдещо събитие. По-съществена практическа хипотеза е нарушението да е извършено и да е установено от контролните органи повече от три месеца преди въвеждането на строежа в експлоатация. Според цитираното тълкуване за образуване на административнонаказателно производство трябва да се изчака въвеждането на строежа в експлоатация. При подобно изчакване обаче краткият тримесечен срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл. 34, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания считано от установяването на нарушението ще е изтекъл към момента на въвеждане на строежа, в експлоатация и няма да може да се образува административнонаказателно производство. Следва да се съобрази и абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс, приложим и за административни нарушения. Ако е изтекъл абсолютният давностен срок, а все още не е издаден документ за въвеждане на строежа в експлоатация, се изключва административното наказване на нарушителя.

2. Цели, които се поставят с приемането на законопроекта:

Цели се подобряване на организацията на структури в МВР, които осъществяват дейности, свързани с предотвратяване и пресичане на терористични действия, освобождаване на заложници, задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи, откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества, разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности, извършване на физико-химично изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества, опазване на обществения ред, включително при провеждане на масови мероприятия, възстановяване, поддържане и опазване на обществения ред при масови безредици или кризисни ситуации, осъществяване на охрана на специални товари. Целесъобразно е създаването на нова структура в МВР - Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма", която да бъде юридическо лице като останалите главни дирекции в МВР и да осъществява посочените дейности, които пряко се отнасят до защита на националната сигурност на страната и опазване на обществения ред. В състава на новата главна дирекция ще бъдат включени досегашните Специализиран отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия" на Главна дирекция „Национална полиция". С това се цели по-добро управление на ресурсите и материално обезпечаване при спазване принципите на йерархичност и субординация.

На следващо място, отчитайки че криминалистичните доказателства са от голяма значимост в рамките на наказателноправната област и правоприлагащите и съдебните органи трябва да имат доверие във високото качество на криминалистичните данни, на които разчитат, независимо под чия юрисдикция са изследвани и придобити тези доказателства, основна цел на законопроекта е да създаде предпоставки за постигане на своевременно и качествено изготвяне на експертизи и анализи. В ЗМВР ще се предвидят разпоредби, свързани с осъществяване на експертно-криминалистичната дейност, разработването и внедряването на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи, ще се избегне забавянето при изготвянето на необходимите експертизи в рамките както на досъдебно производство, така и в съдебна фаза на наказателния процес, както и негативното отражение на качеството на изготвяните експертизи. Друга цел на законопроекта е решаването на въпроси, свързани с актуализиране на професионалната квалификация, както и преодоляване липсата на организирано обучение, съвременна литература и

утвърдени стандарти и методики за работа. За постигането на тези цели проектът предвижда служебните правоотношения на част от служителите от Научноизследователския институт по криминалистика, осъществяващи експертно-криминалистична дейност, да бъдат уредени при условията и по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи вместо, както е досега – със Закона за държавния служител.

С цел правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса проектът предвижда служебните правоотношения на служители от Института по психология да бъдат уредени със ЗМВР вместо, както е досега – със Закона за държавния служител.

Законопроектът цели да се предвидят изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита, тъй като това създава затруднения при обезпечаване на изпълнението на посочените дейности, свързани с осигуряването на единни стандарти по отношение на използваните средства от всички служители на министерството. Необходимо е да се извърши допълнение в ЗМВР, за да се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт, който да предвиди тези стандарти.

Друга цел на законопроекта е в закона да се регламентира Центърът за професионално обучение към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението". По този начин ще се създаде основание дейността на Центъра да се уреди с Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи и с отделен правилник. Така ще се изпълнят изискванията на Закона за професионалното образование и обучение и ще се продължи дейността, осъществявана от Центъра по специализирано обучение по радиационна защита и издаване на удостоверения за правоспособност за работа с източници на йонизиращи лъчения. Към настоящия момент дейността на този Център е организирана, без да са спазени изискванията на цитирания закон, което предпоставя невъзможност за получаване на необходимите акредитации.

Със законопроекта се цели и статутът на всички служители от дирекция „Инспекторат“ да бъде уреден със Закона за държавния служител предвид дейността, осъществявана от дирекцията. По този начин спрямо дирекцията се цели прилагането на подход, аналогичен на възприетия за други структури на МВР.

Друга цел на законопроекта е недопускане назначаването на лица на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и определяне на ред за установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози, на злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Цели се и прецизиране на разпоредби, свързани с опростяване на обмена на информация и на сведения между правоприлагащите органи на държавите - членки на Европейския съюз.

Цели се по отношение на държавните служители на МВР, чийто статут се определя от Закона за държавния служител, в ЗМВР да се предвиди право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР и право на ползване на почивните бази на МВР.

Държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1 от ЗМВР. В разпоредбата на т. 4 е предвидено, че държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество. С проекта се цели да се даде пълен обхват на случаите, при които служител може да бъде временно отстранен от длъжност. Необходимо е да се добавят и случаите на употреба на аналози на наркотични вещества. В чл. 226, ал. 1 се създават нови т. 18 и 19, съгласно които служебното правоотношение може да бъде прекратено при установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ на служителя да бъде изследван за злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози при условията и по реда на наредбата по чл. 203, ал. 3 от ЗМВР или да бъде освидетелстван за зависимост от наркотични вещества или техни аналози съгласно наредбата по чл. 155, ал. 1, т. 5 от ЗМВР.

Друга цел е да се предвиди възможност заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава, в случай че до органа по чл. 227 от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането. Такава възможност се създава в чл. 228.

Законопроектът включва и промени в глава осма „Дисциплинарна отговорност". Прецизирани са някои разпоредби с цел по-доброто им прилагане.

Цели се създаване на условия за включване в Съвета за социално партньорство в МВР на сериозни и представителни синдикални организации с възможности да гарантират изпълнение на постигнати с консенсус решения и устойчивост на договореностите, като за целта се предлага да бъдат предвидени законови изисквания, на които да отговарят синдикалните организации, за да участват в този Съвет.

Прилагането на разпоредбата на чл. 5 от ЗМВР относно физическата неприкосновеност на полицейските органи и на органите за пожарна безопасност и защита на населението показва необходимостта от прецизиране на административнонаказателните разпоредби.

Цели се прецизиране и на други разпоредби от ЗМВР.

С изменението на Закона за българските лични документи се цели създаване на правна уредба, с която да се създаде ред за издаване на заместващи документи в случаите на потвърждаване или налагане на мярка за процесуална принуда – забрана за напускане пределите на Република България – в съдебното производство след постановяване на присъда.

С изменението на Закона за защита при бедствия се цели създаването на единна система за събиране, съхраняване и споделяне на данни, което да спомогне за подобряване на разбирането на риска от бедствия, засилване на превенцията и обмисляне на възможността за използване на различни механизми за намаляване/споделяне на финансовата тежест и трансфер на риска посредством различни механизми.

Промените в ЗУТ целят отстраняване на затруднения по реализиране на административнонаказателна отговорност от страна на органите по пожарна безопасност и защита на населението на строители – еднолични търговци и юридически лица.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба:

Приемането на проекта на ЗИДЗМВР и промените в другите закони не води до необходимост от осигуряване на допълнителни финансови средства.

4. Очаквани резултати от прилагането:

Създаването на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ ще позволи оптимизиране, систематично обвързване и допълване на различните способи и дейности, свързани с предотвратяване и пресичане на терористични действия, освобождаване на заложници, задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи, откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества, разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности, извършване на физико-химично изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества, опазване на обществения ред, включително при провеждане на масови мероприятия, възстановяване, поддържане и опазване на обществения ред при масови безредици или кризисни ситуации, осъществяване на охрана на специални товари.

С приемането на ЗИДЗМВР ще се обособи Национален институт по криминалистика като структура на Министерството на вътрешните работи за извършване на експертно-криминалистична дейност, изследвания в областта на криминалистиката и осъществяване на организационно-методическа дейност и ще се постигне правилно, ефективно и ефикасно функциониране на дейността, както и подобряване на качественото събиране на доказателства в рамките на досъдебното производство. Ще се постигне своевременно и качествено изготвяне на експертизи и анализи както за собствени нужди, така и за нуждите на други структури в системата на МВР. Освен това ще се разрешат кадрови проблеми, както и въпроси, свързани с актуализация на професионалната квалификация, преодоляване липсата на организирано обучение, съвременна литература и утвърдени стандарти и методики за работа. Ще се постигне яснота, последователност, сигурност и оперативност относно финансирането на осъществяваните от Института функции и дейности.

Служебните правоотношения на служителите от Института по психология ще бъдат уредени със ЗМВР вместо, както е досега – със Закона за държавния служител. Тази промяна ще допринесе за правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Служебните правоотношения на всички служители от дирекция „Инспекторат“ ще бъдат уредени със Закона за държавния служител, с което статутът на служителите ще бъде съобразен с осъществяваната от дирекцията дейност.

Дейността на Центъра за професионално обучение към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ ще бъде приведена в съответствие с изискванията на Закона за професионалното образование и обучение, като по този начин ще се продължи дейността, осъществявана от Центъра по специализирано обучение по радиационна защита и издаване на удостоверения за правоспособност за работа с източници на йонизиращи лъчения и организиране и провеждане на обучения, тренировки и учения.

Ще се постигне в Съвета за социално партньорство в МВР да бъдат включвани сериозни и представителни синдикални организации с възможности да гарантират изпълнение на постигнати с консенсус решения и устойчивост на договореностите.

С изменението на ЗБЛД ще се създаде правна уредба, с която да се предвиди ред за издаване на заместващи документи в случаите на потвърждаване или налагане на мярка за процесуална принуда – забрана за напускане пределите на Република България – в съдебното производство след постановяване на присъда.

С изменението на Закона за защита при бедствия ще се осигури ефективна система за документиране на въздействието на бедствията, което от своя страна създава предпоставки за по-добро проследяване на изпълнението на Рамката за намаляване на риска от бедствия от Сендай, която е с обхват на действие 2015-2030 г., както и на Националната стратегия за намаляване на риска от бедствия 2018-2030, приета с Решение № 505 на Министерския съвет от 2018 г.

Измененията в ЗУТ ще създадат необходимите предпоставки за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършени нарушения.

5. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз:

Със законопроекта не се предвижда въвеждане на европейско законодателство, поради което не е изготвена таблица за съответствие с европейското право.

Проектът на ЗИДЗМВР беше публикуван на Портала за обществени консултации на Министерския съвет и на интернет страницата на МВР в съответствие с чл. 26 от Закона за нормативните актове за срок тридесет дни.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на вътрешните работи	**Нормативен акт:** Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. ДВ бр. 98 и 107 от 2014 г., изм. и доп. ДВ бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., изм. и доп. ДВ бр. 13, 26, 58, 97 и 103 от 2017 г., изм. ДВ бр. 7, 10, 48, 55 от 2018 г., изм. и доп. бр. 77 от 2018 г.)
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: януари - юни 2019 г.	**Дата:** 07.12.2018 г.
Контакт за въпроси: Петър Тошков - главен юрисконсулт в отдел „Нормотворческа дейност и право на Европейския съюз“ на дирекция „Правно-нормативна дейност“-МВР pravna@mvr.bg	**Телефон:** 02/982 45 19

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

При прилагането на Закона за Министерството на вътрешните работи и подзаконовата му нормативна уредба са констатирани проблеми във връзка с дейности, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

В ЗМВР не са предвидени изисквания към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита). Няма създадено правно основание за издаване на подзаконов акт, който да уреди тази дейност. Това създава затруднения при обезпечаване на изпълнението на посочените дейности.

Липсва правно основание за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Необходимо е подобряване в организацията на структурите в МВР, които осъществяват дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2, 6-9 от ЗМВР. За дейностите, свързани с предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически

средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им. Анализът указва, че е необходимо да бъде обособена нова структура, която да ги осъществява.

Не са предвидени достатъчно гаранции за правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на експертно-криминалистичната дейност, разработването и внедряването на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Не са предвидени достатъчно гаранции за правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

В закона липсва хипотеза, при която лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози. Не е определен ред за установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози, на злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Непрецизно е определена възможността служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства. С тази възможност е необходимо да се ползват всички служители по чл. 142, ал. 1 и 3 от ЗМВР.

Липсва адекватна защита за служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения. Липсва уредба за заплащане на средствата за адвокатска защита от бюджета на МВР, което води до значими затруднения в защитата на служителите на МВР в наказателното производство.

При едни и същи условия на труд е налице неравнопоставеност по отношение определени права от ЗМВР, на които служителите на МВР, назначени по Кодекса на труда и държавните служители, назначени по ЗМВР имат право, а тези, назначени по Закона за държавния служител нямат право, поради което на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР се предоставя право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, право на ползване почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР и право да пътуват безплатно в обществения градски транспорт.

Непрецизно е уреден неплатеният отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1 от ЗМВР. В текста на т. 4 думите „наркотично вещество“ не дава пълен обхват на случаите, при които служител може да бъде временно отстранен от длъжност, а това е

необходимо да бъде направено.

Не е предвидена възможност заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането. Това създава значими затруднения в правоприлагането.

Прилагането на разпоредбата на чл. 5 от ЗМВР относно физическата неприкосновеност на полицейските органи и на органите за пожарна безопасност и защита на населението показва, че прокламираната в разпоредбата особена закрила на закона е трудно осъществима без създаването изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Липсва уредба на заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Липсва и ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Изложеното обосновава необходимостта от промени в Закона за Министерството на вътрешните работи.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

При прилагането на Закона за Министерството на вътрешните работи и подзаконовата му нормативна уредба са констатирани проблеми във връзка с дейности, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология. Следва да се извършат промени ЗМВР.

В ЗМВР не са предвидени изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита). Това създава затруднения при обезпечаване на изпълнението на посочените дейности, свързани с осигуряването на единни стандарти по отношение използваните средства от всички служители на министерството. Необходимо е да се извърши допълнение в ЗМВР за да се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт, който да предвиди тези стандарти.

Липсва правно основание в ЗМВР за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение. Към настоящият момент дейността на този център е организирана без да са спазени изискванията на цитирания закон, което предпоставя невъзможност за получаване на необходимите акредитации.

Необходимо е подобряване на организацията на структурите в МВР, които осъществяват дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2, 6-9 от ЗМВР. За дейностите, свързани с предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им. Наложителни са промени в ЗМВР, тъй като анализът по прилагането на закона обосновава необходимостта от създаването на нова структура на МВР - Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“, която е да е юридическо лице като другите главни дирекции в МВР и да осъществява посочените дейности, които пряко се отнасят до защита на националната сигурност на страната и опазване на обществения ред. Обособяването на тази структура и предвиденото обстоятелство тя да бъде отделно юридическо лице ще доведе възможност за по-добро управление на ресурсите, материално обезпечаване, както и до по-добро управление на човешкия ресурс при спазване принципите на йерархичност и субординация.

Не са предвидени достатъчно законови гаранции за правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на експертно-криминалистичната дейност, разработването и внедряването на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи, поради което са необходими съответни промени в ЗМВР. Това води до забавяне на изготвянето на необходимите експертизи в рамките както на досъдебно производство, така и в съдебна фаза на наказателния процес и се отразява негативно на качеството на изготвяните експертизи.

С цел правилното, ефективното и ефикасно осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса се налага да бъдат извършени промени в ЗМВР.

В закона липсва хипотеза, при която лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози. Не е определен ред за установяване на зависимост от наркотични вещества или техни аналози, на злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози. Това поражда необходимост да бъде предвидена такава уредба с цел недопускането на назначаване на държавна служба като полицай или пожарникар на лица с посочените зависимости, с оглед високата степен на риск при изпълнението на техните служебни правомощия, които са с изключително висока обществена значимост.

Непрецизно е определена възможността служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства. С тази възможност е необходимо да се ползват всички служители по чл. 142, ал. 1 и 3 от ЗМВР. Сега действащата разпоредба предвижда такава възможност за служителите, за които се прилага Законът за Министерството на вътрешните работи и Кодексът на труда, но не и за служителите на министерството, които са назначени по реда на Закона за държавния служител.

В ЗМВР липсва адекватна защита за служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения. Липсва уредба за заплащане на средствата за адвокатска защита от бюджета на МВР, което води до значими затруднения в защитата на служителите на МВР в наказателното производство.

При едни и същи условия на труд е налице неравнопоставеност по отношение определени права от ЗМВР, на които служителите на МВР, назначени по Кодекса на труда и държавните служители, назначени по ЗМВР имат право, а тези, назначени по Закона за държавния служител нямат право. По отношение на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, чиито статут се определя от Закона за държавния служител в ЗМВР не е предвидено право на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, право на ползване почивните бази на МВР и право да пътуват безплатно в обществения градски транспорт. Необходимо е за всички служители на министерството да бъде предвидена такава възможност.

Непрецизно е уреден неплатеният отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1 от ЗМВР. В текста на т. 4 думите „наркотично вещество" не дава пълен обхват на случаите, при които служител може да бъде временно отстранен от длъжност, а това е необходимо да бъде направено.

Не е предвидена възможност заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227 от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Прилагането на разпоредбата на чл. 5 от ЗМВР относно физическата неприкосновеност на полицейските органи и на органите за пожарна безопасност и защита на населението показва, че прокламираната в разпоредбата особена закрила на закона е трудно осъществима без създаването изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Липсва уредба на заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от

ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Липсва и ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на нормативния акт не е извършвана.

2. Цели: Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Цели се повишаване на ефективността при изпълнение на дейностите, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

Цели се законово регламентиране относно изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита). Цели се въвеждане на единни стандарти, на които да отговарят тези средства, а това от своя страна ще подобри безопасността на служителите на МВР, които ги използват при изпълнение на служебните си задължения.

Цели се изрична правна регламентация за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, което ще приведе осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Друга цел на проекта е създаването на нова структура в МВР, която да обединява досегашните Специализиран отряд за борба с тероризма и дирекция „Жандармерия „ на Главна дирекция „Национална полиция“ в самостоятелна главна дирекция. Цели се обединяване на структурите, осъществяващи дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им, по-ефективно управление на дейността и по-добро материално-техническо осигуряване.

Цели се повишаване на ефективността на осъществяваната експертно-криминалистична дейност, както и разработването и внедряването на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Цели се подобряване на осъществяваните дейности по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Друга цел на проекта е недопускане назначаването на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Цели се създаването на възможност всички служители на МВР – държавни служители по Закона за Министерството на вътрешните работи, държавни служители по Закона за държавния служител и служители назначени по трудово правоотношение, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения служители, изпаднали в тежко материално положение, да могат да се подпомагат с парични средства.

Цели се създаване на възможност за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения.

Цели се законовото регламентиране на правото на държавните служители, чийто статут се урежда по Закона за държавния служител, на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, ползване на почивните бази на МВР и безплатно пътуване в обществения градски транспорт.

Прецизиране на уредбата на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Прецизиране на уредбата държавен служител в МВР да може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1, т. 4 от ЗМВР (когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество).

Създаване на разпоредба в ЗМВР, с която да се уреди възможност заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Цели се създаване на допълнителни гаранции по отношение на физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез създаване на административно-наказателна разпоредба.

Цели се правна регламентация на заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Цели се създаването на ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ - напускане от чужденеца на определената му зона, което ще доведе до решаването на

практическите проблеми при установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- Министерството на вътрешните работи;
- Държавна агенция за бежанците;
- Държавните служители, чийто статут се определя по реда на Закона за държавния служител;
- Психолозите в Института по психология;
- Експертите в Научноизследователския институт по криминалистика;
- Полицейските органи, осъществяващи дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им;
- Органите за пожарна безопасност и защита на населението;
- Българските граждани;
- Осъдените български граждани, на които е забранено напускането на територията на Република България;
- Чужденците, търсещи международна закрила;

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:
Вариант 0. Без действие: Неприемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Няма да се прецизират дейностите, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

Няма да се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт за уредба на изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита).

Няма да се създаде правно основание за издаване на Правилник за устройството и дейността

на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Няма да се създаде Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ за осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им.

Няма да се прецизира уредбата в ЗМВР за осъществяване на експертно-криминалистична дейност, разработване и внедряване на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Няма да се прецизира уредбата в ЗМВР по отношение на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Няма да се създаде регламентация лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Няма да се регламентира правна възможност служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства.

Няма да се създаде разпоредба в ЗМВР, която урежда, че средствата за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения се заплащат от бюджета на МВР.

Няма да се създадат разпоредби в ЗМВР, които изрично да регламентират право на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, ползване на почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР и безплатно пътуване в обществения градски транспорт.

Няма да се прецизира уредбата на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Няма да се прецизира уредбата държавен служител в МВР да може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1, т. 4 от ЗМВР (когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество).

Няма да се уреди възможността заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Няма да се създаде изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Няма да се регламентират заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Няма да се създаде ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Вариант 1. Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Ще се прецизират дейностите, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

Ще се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт за уредба на изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита).

Ще се създаде правно основание за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Ще се създаде Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ за осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им.

Ще се прецизира уредбата в ЗМВР за осъществяване на експертно-криминалистична дейност,

разработване и внедряване на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Ще се прецизира уредбата в ЗМВР по отношение на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Ще се създаде регламентация лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Ще се регламентира правна възможност служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства.

Ще се създаде разпоредба в ЗМВР, която урежда, че средствата за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения се заплащат от бюджета на МВР.

Ще се създадат разпоредби в ЗМВР, които регламентират право на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, ползване на почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР и безплатно пътуване в обществения градски транспорт.

Ще се прецизира уредбата на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Ще се прецизира уредбата държавен служител в МВР да може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1, т. 4 от ЗМВР (когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество).

Ще се уреди възможността заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Ще се създаде изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Ще се регламентират заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Ще се създаде ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант 0. Без действие: Неприемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

При този вариант ще има изцяло негативно въздействие.

Няма да се прецизират дейностите, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

Няма да се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт за уредба на изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита).

Няма да се създаде правно основание за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Няма да се създаде Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ за осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности; извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им.

Няма да се прецизира уредбата в ЗМВР за осъществяване на експертно-криминалистична дейност, разработване и внедряване на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Няма да се прецизира уредбата в ЗМВР по отношение на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Няма да се създаде регламентация лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Няма да се регламентира правна възможност служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства.

Няма да се създаде разпоредба в ЗМВР, която урежда, че средствата за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения се заплащат от бюджета на МВР.

Няма да се създадат разпоредби в ЗМВР, които регламентират право на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, ползване на почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР и безплатно пътуване в обществения градски транспорт.

Няма да се прецизира уредбата на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Няма да се прецизира уредбата държавен служител в МВР да може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1, т. 4 от ЗМВР (когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество).

Няма да се уреди възможността заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Няма да се създаде изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Няма да се регламентират заместващи документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Няма да се създаде ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Икономически негативни въздействия: не може да има.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

Вариант 1. Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

При този вариант няма да има негативни въздействия. Ще се извършат необходимите промени в Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за българските лични документи, Закона за убежището и бежанците.

Икономически негативни въздействия: не може да има.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

6. Положителни въздействия:

Вариант 0. Без действие: Неприемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

При този вариант не може да се постигне положително въздействие.

Вариант 1. Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени.

Ще се прецизират дейностите, осъществявани от Научно-изследователски институт по криминалистика (НИК), Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението, Главна дирекция „Национална полиция“, Медицинския институт на МВР и Института по психология.

Ще се създаде изрично правно основание за издаване на подзаконов акт за уредба на изискванията към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства, използвани от органите за пожарна безопасност и защита на населението за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 3 и 6 от ЗМВР (пожарогасителна и спасителна дейност; неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване и химическа, биологическа и радиационна защита).

Ще се създаде правно основание за издаване на Правилник за устройството и дейността на Центъра за професионална квалификация към Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, който е необходим за привеждане на осъществяваната дейност в съответствие със Закона за професионалното образование и обучение.

Ще се създаде Главна дирекция „Жандармерия и противодействие на тероризма“ за осъществяване на дейностите по предотвратяване и пресичане терористични действия; освобождаване на заложници; задържане или обезвреждане на особено опасни престъпници или престъпни групи; осигуряване на зона за безопасност срещу потенциални атаки чрез снайперисти; откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни устройства и взривни вещества; разработване на технически средства и способи за извършване на тези дейности;

извършване на физикохимическо изследване и експертна оценка на взривни устройства и техните елементи, на взривни вещества, документи и непознати вещества; осигуряване на охрана на служители на МВР, когато има конкретна заплаха за живота и/или здравето им.

Ще се прецизира уредбата в ЗМВР за осъществяване на експертно-криминалистична дейност, разработване и внедряване на нови методики за изследване в областта на криминалистиката на основата на съвременни научни методи и подходи.

Ще се прецизира уредбата в ЗМВР по отношение на дейностите по предотвратяване и пресичане на терористични действия, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на психологични и съдебно-психологични експертизи, осъществяване на психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса.

Ще се създаде регламентация лицата по чл. 156, ал. 2 и 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да бъдат изследвани за зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.

Ще се регламентира правна възможност служителите на МВР, както и членовете на семействата на загиналите при изпълнение на служебните си задължения държавни служители, изпаднали в тежко материално положение, да се подпомагат с парични средства.

Ще се създаде разпоредба в ЗМВР, която урежда, че средствата за адвокатска защита на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при и по повод на изпълнение на служебните им задължения се заплащат от бюджета на МВР.

Ще се създадат разпоредби в ЗМВР, които регламентират право на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на безплатна медицинска помощ в Медицинския институт на МВР, ползване на почивните бази на МВР при идентични условия с другите служители на МВР и безплатно пътуване в обществения градски транспорт.

Ще се прецизира уредбата на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР - за времето на заемане на длъжност по срочен договор в институции или структури на Европейския съюз или в международни организации.

Ще се прецизира уредбата държавен служител в МВР да може да бъде временно отстранен от длъжност в случаите по чл. 214, ал. 1, т. 4 от ЗМВР (когато се яви на работа в състояние, за което може да се предположи, че е след употреба на наркотично вещество).

Ще се уреди възможността заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 227, ал. 1, т. 2, 4 и 13 от ЗМВР да не се издава в случай, че в срока по чл. 228, ал. 1 от ЗМВР до органа по чл. 227от ЗМВР е подадено писмено заявление за оттегляне на искането.

Ще се създаде изрична административно-наказателна разпоредба в чл. 257 от ЗМВР, с която се регламентира, че който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба.

Ще се регламентират заместващи документи по Закона за българските лични документи

(ЗБЛД), както и ред, по който да се издават такива документи, за да се реализира практически постановеното с разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), на подсъдимите, на които се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗБЛД да им се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.

Ще се създаде ред за констатиране на извършено нарушение по чл. 30, ал. 1, т. 11 от ЗУБ - напускане от чужденеца на определената му зона, което води до практически проблеми при прилагането на нормата и установяване на нарушението, съответно реализирането на отговорността.

Икономически положителни въздействия: не може да има.

Социални положителни въздействия: не може да има.

Екологични положителни въздействия: проектът няма отношение към екологията.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на Вариант 1. Приемане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

Ще се повиши

Ще се намали

Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те .....

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

Актът засяга пряко МСП

Актът не засяга МСП

✓ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

Да

✓ Не

12. Обществени консултации: .....

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка

на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще бъде публикуван на Портала за обществени консултации на Министерския съвет и на интернет страницата на МВР в съответствие с чл. 26 от Закона за нормативните актове за срок от 30 дни. Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще се съгласува по реда на чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

✓ Не

.....

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Росица Грудева, директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - МВР

Дата: 29.11.2018 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 30б, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува постъпилата с **Ваш № 812100-21329 от 29 ноември 2018 г.** частична предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) със следните препоръки:

1. **Относно раздел 1 „Дефиниране на проблема“:**

Предлагаме изложението в т.1.2. да се допълни с конкретни статистически данни или друга подходяща информация за всеки един от проблемите. Информацията е необходима, за да се изясни същността и мащаба на проблемите (примерните въпроси, на които е необходимо да се отговори, са: Какви са негативните последствия от липсата на изисквания към специализираните техника, съоръжения и лични предпазни средства при пожарогасителна и спасителна дейност? Как е организирана дейността на Центъра за професионална квалификация към ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ при липсата на правно основание за издаване на правилник за устройството и дейността? Какво налага обособяването на нова структура във връзка с дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2, 6-9 от ЗМВР? Какви са последиците от липсата на достатъчно гаранции за правилното, ефективното и ефикасното осъществяване на експертно – криминалистичната дейност, на разработването и внедряването на нови методики за изследване, осъществяване на криминално-психологични изследвания, изготвяне на експертизи, осъществяване на

психологични интервенции за управление на кризисни ситуации и дейности по управление на стреса и т.н.? Какви са последиците от липсата на уредена хипотеза, при която лицата по чл. 156, ал. 2 и ал. 3 от ЗМВР да не се назначават на държавна служба при установена зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози? Какви са недостатъците на уредбата относно подпомагане с парични средства? Какви са недостатъците на уредбата във връзка със защитата на служители на МВР, срещу които предстои да се образува наказателно производство за техни действия или бездействия при или по повод изпълнение на служебните им задължения? Как се стига до извода че е налице неравнопоставено положение по отношение на служителите по трудово правоотношение? Анализиран ли е въпросът за равнопоставеността спрямо други служители от други структури, извън системата на МВР, при сходни условия на труд? В какво се изразява непрецизността на уредбата по отношение на неплатения отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 6 от ЗМВР? Защо се налага прецизиране на чл. 214, ал. 1 от ЗМВР? В какво се изразяват затрудненията при прилагане на чл. 227, ал.1, т.2, 4 и 13 от ЗМВР? и т.н.).

2. **Относно раздел 2 „Цели“:**

След попълване на информацията по т.1.2. от раздел 1 на оценката предлагаме някои от целите да бъдат формулирани с качествено или количествено измерим резултат.

3. **Относно раздел 3 „Идентифициране на заинтересованите страни“:**

Предлагаме двете основни групи заинтересовани страни да се разделят на подгрупи в зависимост от спецификата на предложените промени, които засягат различни групи граждани и структури в МВР.

4. **Относно раздел 4 „Варианти на действие“:**

Предлагаме изложението в този раздел да се допълни с изводи относно приложимостта на двата варианта на действие и въз основа на събраните доказателство - да се посочи кой е препоръчителният вариант за действие за решаване на проблемите. Предлагаме също представянето на Вариант 1 да се допълни с информация за конкретните предложения за промени в закона и как тези промени ще способстват за решаване на проблемите. В изложението е необходимо да се опише каква е нормативната мярка за всеки един от констатираните проблеми, включително какъв ще бъде обхватът и предметът на предвидената подзаконова нормативна уредба, функциите на предвидената нова структура

и готовността за ресурсно и кадрово обезпечаване на дейността ѝ, анализ на въпросите относно констатираното неравнопоставено положение за определена група служители на МВР по трудово правоотношение в сравнение с подобни длъжности в МВР и структури, извън системата на МВР, информация за подхода, възприет при определяне на тежестта на административните наказания и размера на предвидените за тях санкции и т.н.

5. **Относно раздел 5 „Негативни въздействия“ и раздел 6 „Положителни въздействия“:**

Изложението в раздел 5 и раздел 6 следва да бъде допълнено с изводи относно очакваните негативни и положителни въздействия и по групи заинтересовани страни. В случай че очакваните въздействия са сходни за различните групи заинтересовани страни в различните варианти, това следва да се посочи в изложението, за да е ясно, че въздействията са представени общо за всички заинтересовани страни.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“ /П/
/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-02-36/19
/моля цитирайте при отговор/

812100-4074
14.03.2019 г.

ДО
Г-Н КРАСИМИР ЦИПОВ
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

На Ваше Писмо № 812100-2669/18.02.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР,

Приложено представям Справка за съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

С УВАЖЕНИЕ,

Invalid signature

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-02-36/19
/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове

В отговор на Писмо рег. № 812100-2669/18.02.2019 г. на Министерството на вътрешните работи във връзка с проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на проекта на закон с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, Дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният проект на закон не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

3/14/2019

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

Справка-таблица за отразяване на становищата и предложенията по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, публикуван за обществено обсъждане на 25.01.2019 г.

№	Подател	Бележки/ Предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	РБ	Предлагам в ПЗР на проекта на ЗИДЗМВР от 25.01.2019 г. да се създаде &56а: В чл. 235, ал. 3 от ЗМВР думата „последните“ да отпадне. Мотив: Да може да се изплати дължимото по ЗМВР обезщетение и на два пъти „преобразуваните“ служители на МВР.	Не се приема.	Текстът представлява отклонение от общото правило за определяне на броя на възнаграждения, които следва да се платят под формата на обезщетение, при прекратяване на правоотношението. Действащият текст дава право за включване на допълнителен брой възнаграждения, включително за години на приравнения трудов стаж към първа категория труд. Това по-благоприятно условие за увеличаване на размера на обезщетението е поставено под допълнителни условия, които са обвързани с по-дълъг период на служба по ЗМВР. Думата „последните“ не е изключение при определяне на по-благоприятни размери на обезщетението на служителя, при прекратяване на правоотношението, а по-скоро правило. Напр. съгласно чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител, ако към момента на прекратяване на служебното правоотношение държавният служител е работил в същата администрация през последните 10 години, той има право да получи 6 месечни основни

				заплати, а когато е работил по-малко от 10 години - 2 месечни основни заплати, когато това е по-благоприятно за него. В чл. 222, ал. 3 от Кодекса на труда е предвидено, че при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанието за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж - на обезщетение в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца. Съгласно чл. 228, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България при освобождаване от военна служба на основание чл. 164, т. 5, чл. 166, ал. 1 и чл. 169, на прослужилите последните 13 години и 4 месеца като военнослужещи, размерът на обезщетението се определя от сбора на: 1. прослужените години на военна служба; 2. годините на приравнения трудов и служебен стаж към първа категория труд. Аналогични текстове се съдържат и

				в чл. 118, ал. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ и чл. 109, ал. 2 от Закона за Държавна агенция „Разузнаване“. Също така, възприемането на предложението би довело и до въздействие върху държавния бюджет, за което липсва финансова обосновка.
2.	65Ivo	Подкрепям напълно rado21. Думата „последните“ в чл. 235, ал. 3 от ЗМВР следва задължително да отпадне, тъй като се явява ограничителна спрямо всички „преобразувани“ след 1-ви февруари 2017 г. служители, чийто статут премина към ЗДСл. Но не само това, тези „13 години и 4 месеца“ с какво се асоциират? Най-вероятно с разпоредбата на отменения преди 19 години Закон за пенсиите! Тогава това беше условие за пенсиониране, подобно на сега действащото „2/3 от общо 27 години“ в КСО за първа категория пенсиониране. Това е някакъв анахронизъм и следва поне да се актуализира периода, без да се рестриктират широк кръг служители, откъм вече придобити права с формулировки, като „последните ... години“.	Не се приема.	Текстът представлява отклонение от общото правило за определяне на броя на възнаграждения, които следва да се платят под формата на обезщетение, при прекратяване на правоотношението. Действащият текст дава право за включване на допълнителен брой възнаграждения, включително за години на приравнения трудов стаж към първа категория труд. Това по-благоприятно условие за увеличаване на размера на обезщетението е поставено под допълнителни условия, които са обвързани с по-дълъг период на служба по ЗМВР. Думата „последните“ не е изключение при определяне на по-благоприятни размери на обезщетението на служителя, при прекратяване на правоотношението, а по-скоро правило. Напр. съгласно чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител, ако към момента на прекратяване на служебното правоотношение държавният служител е работил в същата администрация през

				последните 10 години, той има право да получи 6 месечни основни заплати, а когато е работил по-малко от 10 години - 2 месечни основни заплати, когато това е по-благоприятно за него. В чл. 222, ал. 3 от Кодекса на труда е предвидено, че при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанието за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж - на обезщетение в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца. Съгласно чл. 228, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България при освобождаване от военна служба на основание чл. 164, т. 5, чл. 166, ал. 1 и чл. 169, на прослужилите последните 13 години и 4 месеца като военнослужещи, размерът на обезщетението се определя от сбора на: 1. прослужените години на военна служба; 2. годините на приравнения трудов и служебен стаж към първа

				категория труд. Аналогични текстове се съдържат и в чл. 118, ал. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ и чл. 109, ал. 2 от Закона за Държавна агенция „Разузнаване“. Също така, възприемането на предложението би довело и до въздействие върху държавния бюджет, за което липсва финансова обосновка.
3.	nikola_nti	Няколко колеги заставаме зад искането за внасяне на предложение за отпадане на § 69 и връщане на § 86 за служителите в МВР. Не успяваме да качим предложението си на портала за обществени консултации въпреки регистрациите ни. Ето го по същество, ако е възможно да бъде предоставено на състава които ще разглежда предложенията : Съгласно § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР служебните правоотношения на държавните служители в МВР, за които се прилага § 86 от Закона за изменение и допълнение на ЗМВР (обн. ДВ, бр. 14/2015 г.) и които към датата на влизане в сила на ЗИДЗМВР (обн. ДВ, бр. 81/2016 г.) заемат длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование, с изключение на тези от Медицинския институт на МВР и на тези по § 70, ал. 1, т. 1, се преобразуват в служебни правоотношения по Закона за държавния служител (ЗДСл). Това преобразуване доведе до аномалии и недобра атмосфера в МВР. За преобразуваните служители по § 70 (държавни служители, без полицейски правомощия заемащи длъжности за средно образование, чиито трудови правоотношения се преобразуват в трудови) настъпиха много по-благоприятни финансови условия несъразмерими с другите длъжности в министерството, по-добри от тези на служителите заемащи длъжности по ЗМВР със средно образование и с полицейски функции (редовите полицаи). За това алармират многократно синдикатите в МВР , че заплатите на ДС със средно образование, които от 01.02.2017 г. се преобразуваха по КТ - станаха ЛРТП (лица работещи по трудово правоотношение), поради	Не се приема.	Посоченият параграф е произвел своето действие.

		дефект в Закона за МВР, заплатите им надвишават както тези на редовите полицаи, така и на тези за ЛРТП със висше образование .Те стават ЛРТП, но по силата на §76 от ЗИДЗМВР получават с около 50% по – висока заплата от другите служители, заемащи по КТ същата длъжност, което е категорично неприемливо за всички, защото е в разрез с принципа "за равен труд – равна заплата". В същото положение с по – висока заплата от другите служители се оказаха и тези държавни служители в МВР, заемали длъжности за висше образование, без да притежават такова. Те също са облагодетелствани. Единствените потърпевши са тези по § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР държавни служители заемащи длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование. Служителите, преобразувани по § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР са държавни служители по § 86 от ЗИДЗМВР (обн. ДВ, бр. 14/2015 г.). Тези служители и в двата случая са държавните служители в МВР, заемащи длъжности за държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 2, чиито служебни правоотношения не са прекратени към 01.04.2015 г. и за които по силата на същия параграф до прекратяване на служебните им правоотношения се прилагат разпоредбите на действащото законодателство за държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Съгласно § 86 от ЗИДЗМВР (обн. ДВ, бр. 14/2015 г.) във връзка с чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 142, ал. 2 от ЗМВР статутът на тези служители се урежда със ЗМВР до прекратяване на служебните им правоотношения. Това „преобразуване" настъпва независимо от волята на служителите с всички произтичащи от това неблагоприятни последици, изразяващи се в съществени промени в тяхното правно положение. Как да приемем гласуваната промяна с която се отмени действието на §86 за държавните служители работещи в системата на МВР? Разпоредбата на § 86 остана да действа за служители извън системата на МВР (напр-Куриерската служба към ДКСИ, а в самото Министерство на вътрешните работи, за служителите в това министерство бе отменена). Държавни служители бяха «преобразувани» отново в държавни служители. Това е гласувана санкция в ущърб на служителите, отнеха им се права и за тях се явява крайно рестриктивна мярка, без да е икономически оправдана.		

		(Много малко са на брой в МВР тези служители, те не са в тежест на системата на МВР. Няма оправдан икономически ефект мярката. Крайно негативен е ефекта за държавните служители заемащи длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование, тъй като без да им се затече стажа, «изкуствено" бяха новоназначени на длъжности извън правилата дори и на действащия по това време Класификатор за длъжностите в държавната администрация. При действащ класификатор, в МВР утвърждават друг класификатор за тези служители в разрез с правилата който сами са посочили, и в противоречие с Закона за държавния служител) До днес всички и служители и синдикати в МВР се питат - кой подведе министъра и депутатите и защо никой не пое отговорност за допуснатите дефекти в законопроекта, превърнал се с предложените и гласувани през 2016 г. промени в ЗИДЗМВР. Допусна се едно преобразуване изпълнено с правни абсурди, с тягостна атмосфера и водещо до демотиващия в част от състава на МВР. Същите преобразувани служители са в по-неблагоприятна позиция и от тези служители в МВР, назначени чрез външни конкурси в служители по Закона за държавния служител преди 01.02.2017 г. тъй като тези „дошли отвън" са назначени съгласно Класификатора на длъжностите в администрацията и всички са в горните нива на длъжностите в класификатора, зачитайки им стажа придобит извън МВР, докато на преобразуваните това не е зачетено. В Закона за нормативните актове в чл. 14, ал. 3 пише, че „Не може да се дава обратна сила на разпоредби, които предвиждат санкции, освен ако те са по-леки от отменените". Преобразуването по § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР предвижда тежки санкции и загуба на права за държавни служители в МВР, заемащи длъжности за държавни служители с висше образование (без полицейски правомощия) и притежаващи висше образование и е в противоречие със разпоредбите на Закона за нормативните актове. Още от римско време в правото е възприето съществуването на „завареното положение". Тук с лека ръка това е заличено. От друга страна съществува неяснота за служителите - в Закона за МВР има ли го параграф 86, действа ли той като разпоредба или не? Може ли за едни да действа – за други не? Това не е ли правен абсурд, закона да действа само за избрани служители и длъжности?		

		В мотивите към внесения проект на ЗИД на ЗМВР към причините за внасянето му е посочено,че е налице необходимост от прецизиране на разпоредби от ЗМВР и че една от целите, които се поставят за постигане с приемането на законопроекта е - постигане на точност и яснота по отношение правата на държавните служители, осъществяващи дейността си при едни и същи условия на труд (преобразуваните не са променяли условията си на труд от постъпването си на работа по ЗМВР) и в тази връзка предложението е, да се отмени § 69 от ПЗР на ЗИДЗМВР - за преобразуването на държавни служители заемащи длъжности за държавни служители с висше образование и притежаващи висше образование с цел възтържествуване на справедливостта, законността и действителния стабилитет на държавната служба.		
4.	qnkael	Обезщетение при трудова злополука. Съгласно чл. 238, ал.1 от ЗМВР, на служителите в МВР, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща обезщетение в размер на 10 месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 месечни възнаграждения при средна телесна повреда. Съгласно чл. 142, ал. 4 от ЗМВР, статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 от същия член, се урежда със Закона за държавния служител, за разлика от лицата работещи по трудово правоотношение, чийто статут съгласно чл. 142, ал. 5 от ЗМВР се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда и на ЗМВР. Така например, ако в един автомобил пътуват държавен служител-полицейски орган, лице работещо по трудово правоотношение и държавен служител, и тримата претърпят трудова злополука в резултат на ПТП, обезщетение ще получат полицейският орган и лицето работещо по трудово правоотношение. Държавният служител няма да получи обезщетение по чл. 238, ал. 1 от ЗМВР, защото статутът му се урежда само от Закона за държавния служител. Това го поставя в неблагоприятна позиция спрямо другите категории служители в МВР и е признак за явна дискриминация. За да се преодолее този очевиден пропуск в закона, следва да се промени чл. 238, ал. 1 от ЗМВР, като след „На служителите в МВР," се добави „включително и тези по чл. 142, ал. 1, т. 2 от закона". Същият положителен ефект би се постигнал с промяна на чл. 142 ,	Не се приема.	Съгласно чл. 78, ал. 1 от Закона за държавния служител, за вреди от трудова злополука и професионално заболяване, които са причинили временна неработоспособност, инвалидност или смърт на държавния служител, съответната администрация дължи обезщетение независимо от това дали органът по назначаването или друг негов служител има вина за настъпването им. За служителите на МВР, чиито статут се урежда със Закона за държавния служител се прилага предвиденото в Закона за държавния служител.

		ал. 4 от ЗМВР, като след думите "Закона за държавния служител“ се добави „и на този закон.“		
5.	РС	Предлагам на вашето внимание бележка по предложението за отмяна на чл. 16 от ЗМВР, както и предложение за създаването на нова алинея на чл. 232 от ЗМВР с мотиви, както следва: 1. По направеното предложение за отмяна на разпределянето на дела на случаен принцип, предвиден в сега съществуващия чл. 16 от ЗМВР. В Европейски план разпределянето на дела на случаен принцип е една от гаранциите за прозрачност и непредубеденост при разследването на престъпления и основен лост за борба с корупцията. Поради това буди недоумение отмяната на текста, въвеждащ задължение за разпределението на делата на случаен принцип (изложените мотиви не дават обяснение какво налага тази драстична промяна). Липсата на такова задължение ще даде възможност на ръководителите на структури в МВР да разпределят делата по свое усмотрение и при липса на критерии. Освен различна натовареност, това предполага и субективизъм, а оттам и съмнение в безпристрастното разследване, предвид на това считам за абсолютно наложително текстът на чл. 16 от ЗМВР да остане в сегашния си вид.	Приема се.	
		2. Предлагам да се допълни разпоредбата на чл. 232 от сега действащия ЗМВР. Разпоредбата на чл. 232 от ЗМВР, в сегашния й вид, поставя в неравностойно положение държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в сравнение с тези по т. 2 на същия текст. Съгласно чл. 122, ал. 3 от Закона за държавния служител в случай, че възстановен от съда държавен служител не бъде допуснат да изпълнява съответната длъжност, той има право и на обезщетение в размер на основната му заплата от деня на явяването му на работа до действителното му допускане да изпълнява служебните си задължения. Въпросният текст от Закона за държавния служител се явява неприложим по отношение на държавните служители в МВР по чл. 142, ал. 1 ,т. 1 от ЗМВР. Липсата на подобна разпоредба в ЗМВР води до създадена (порочна) практика възстановени на работа с влезли в сила съдени	Не се приема.	Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато заеманата от служителя длъжност трябва да бъде освободена за възстановяване на незаконно уволнен държавен служител, заемал преди това същата длъжност, а по смисъла на чл. 122, ал. 1, при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по

		решения държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР да бъдат преназначени на същи по вид длъжности до 2-3 месеца след като са изпълнили фактическия състав на чл. 232 от ЗМВР, като за този период от време обезщетение не им се изплаща поради липсата на законов текст за това. Така се създава правен абсурд - незаконосъобразно прекратяване на служебно правоотношение е отменено с влязъл в сила съдебен акт, с който се заличават всички негативни правни последици от незаконосъобразната заповед за прекратяване на служебното правоотношение, като в същото време държавният служител продължава да търпи негативи за неопределен период от време до преназначаването му. Предвид изложеното предлагам настоящия текст на чл. 232 от ЗМВР да стане алинея 1 и да се създаде нова алинея 2 с текст, аналогичен с текста на чл. 122, ал. 3 от Закона за държавния служител.		назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. По ЗМВР, когато предишната длъжност не е вакантна или е съкратена, държавните служители в МВР се възстановяват на друга длъжност.
6.	СФСМВР Изх. № 60/08.02.2019 г.	1. Не сме съгласни с предложението за отмяна на чл. 16 Считаме, че проявеното четири години и половина бездействие относно въвеждане на електронно разпределение не е основание за отмяна на чл. 16. Мотивите които са посочени за тази отмяна в основната си част са несъстоятелни, несъобразени и със свободно интерпретиране на процесите при образуване и разследване на досъдебни производства. Като допълнително доказателство за тези ни констатации е посочването в мотивите на института на „незабавното производство“, който не съществува повече от година в НПК. В тях се съдържа не доказателство за стройна и ясна система, която е изградена и съществува към момента в МВР за да регулира този процес, а са изградени на предположения и бъдещи възможни действия. Обръщаме внимание, че наблюдаващия прокурор получава процесуална власт над наблюдаваното от него досъдебно производство едва след като бъде уведомена съответната прокуратура и след като той бъде посочен като такъв от електронната система на тази прокуратура. От друга страна нашето несъгласие с това предложение е поради възможността по този начин разпределението да става основно въз основа на субективна преценка /с всички последици от това/ на служителя, на който ще се възложи това изпълнение. Практиката до момента е доказала, че поради не изпълнението на чл.16 от ЗМВР в МВР съществуват	Приема се.	

		няколко различни варианта за разпределение на делата. Това е факт който е доказателство по скоро за хаос, а не за стабилност каквато се изисква да има в дейността на МВР. Логично възниква и въпроса по какви критерии и на база какви показатели ще се осъществи разпределението при липсата на ясни правила? Полезно ще е да се ползва вече прилагана и доказала се практика, каквато има при магистратите, вместо да се опитва да се създава нещо ново, което в повечето случаи се оказва недоносче с всичките си обремененост като съдържание, приложение и време за оздравяване. Ето защо предлагаме чл.16 да не бъде отменян, а да се впише нов чл.16а, който да гарантира ясни критерии и правила при разпределението на досъдебните производства и тяхното разследване. 1.1. Нов чл.16а със следния текст: "Организацията и правилата за разпределяне на досъдебните производства за разследване от служителите на МВР се определя с наредба на министъра на вътрешните работи" Мотиви: В съд, прокуратура и следствие има стройна система за отчитане тежестта на всяко едно дело и равномерното разпределяне на делата между магистратите. Към момента това се регулира с „Правила за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател“ - приети от Висшия съдебен съвет с решение по Протокол № 60 от заседание, проведено на 11.12.2014г. Посочваме този пример и ще си позволим да използваме доводи от него в тези мотиви поради аналогичната дейност на тези магистрати с дейността на разследващите полицаи в МВР, а именно разследване на престъпления при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Липсата на такава система в МВР към настоящия момент често води до претоварване на разследващи полицаи във важни структури и звена в страната /София, Бургас, Варна и Пловдив/, което отдавна е установено от СФСМВР и е отразено както в кореспонденция с ръководители в МВР, така и във влезли в сила съдебни решения	Приема се по принцип.	Целесъобразно е уредбата да е реципрочна на тази за органите на съдебната власт.

		свързани с обжалване на наложени дисциплинарни наказания. Претоварването от своя страна води до обструкции пред своевременното и качествено разследване. Като резултат подобни обструкции заличават положителния ефект от равномерното разпределение в прокуратурата, доколкото прокурорът зависи от това кога разследващият полицай ще извърши необходимите процесуални и извънпроцесуални действия. Следва да се отбележи, че последните редовно биват неглижирани при анализа на работата на разследващите полицаи. Дисбалансът в натовареността на наблюдаващ прокурор и разследващ полицай има като краен ефект излизане извън "разумните срокове" и нарушаване правата и законните интереси на засегнатите от производството лица, което е недопустимо в светлината на ангажиментите ни към европейските ни партньори и влиза в остър конфликт с принципите на правовата държава. Ясно формулирани и подробни правила за разпределение на делата ще доведат до усещане за справедливост сред разследващите полицаи. Липсата им в момента демотивира личния състав, особено когато началници на отдели "Разследване", главни разследващи полицаи и началници на сектори в тези отдели, открито си позволяват да се ограничат до водене на едва няколко досъдебни производства, въпреки заложения в чл.16 от ЗМВР принцип на случайното разпределение и вписаните в длъжностните характеристики служебни задължения. Това от своя страна води до некоректно отчитане на средния брой дела на производство сред разследващите полицаи. Претоварването на редовите разследващи полицаи за сметка на тези с ръководни функции статистически води до вероятност за допускане на грешки и съответно до налагане на несправедливи дисциплинарни наказания, което от своя страна обяснява липсата на интерес към тази професия и голямото текучество на кадрите, които след натрупване на известен опит предпочитат да кандидатстват за магистрати, водени не само от по-високата заплата, но и от по-високата сигурност и справедливост при разпределяне на работата, както и да търсят реализация извън МВР. Текучеството в това направление на дейност е най-голямото в МВР. За жалост до момента не ни е известно това да е анализирано и да се търсят мерки за ограничаването му. Това води след себе си загуба за		

		МВР на подготвени кадри в тази специфична материя и значително намален потенциал като качество и срочност на разследването, докато новоназначени служители придобият нужния опит. Овладяването на този процес в голяма степен би допринесло позитиви за МВР в дейността и би отговорило на очакването на обществото за бързо, качествено и резултатно приключване на разследваните престъпления. Липсата на регулиране на този процес е видно като резултат в създадените и съществуващи предпоставки и причини, които оказват негативно влияние на разследващите полицаи и на дейността им, както и в цялост на МВР. Натовареността е фактор за своевременно и качествено осъществяване на правомощията на разследващите полицаи. Правилното □ измерване е от изключително значение за оценяването на дейността на всеки разследващ полицай, както и за оценка на дейността на отделните сектори, отдели и дирекции. Натовареността не може да се отчита с формални и произволни цифри, а следва да се има предвид обективен фактор – времето, необходимо за извършване на всички дейности от разследващите полицаи по водените досъдебни производства. Основна задача при определянето и отчитането на натовареността следва да е създаването на норма на натовареност – времеви стандарти за отчитане на времето, необходимо за извършване на различните видове действия, оценени и по своята тежест. Времевите стандарти следва да са неотменима част от механизма за определяне и отчитане на натовареността, защото фактическата и правна сложност на досъдебните производства неизбежно е свързана с времето, необходимо за решаването им. Създаването и приемането на „норма за натовареност" ще даде възможност за регулиране на персоналната натовареност на разследващите полицаи (когато индивидуалната натовареност значително превишаваща нормата или обратно, когато е занижена). Същевременно индивидуалната степен на натовареност ще се отразява и на оценяване на дейността, кариерното израстване, допълнителните възнаграждения по чл.178, ал.1, т.2 и т.5 от ЗМВР и при дисциплинарната отговорност. Обективното определяне на натовареността ще даде възможност на за обосновани предложения и		

		решения относно определянето и разпределението на щатове на разследващи полицаи и технически помощници /подпомагащи основната дейност на разследващите полицаи, чрез извършване на по-ниско квалифициран труд / и за определянето и разпределението на бюджетни средства в тази връзка. 2. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §2 от проекта но към него предлагаме да се направят следните допълнения: 2.1. Предлагаме да се премахне сегашния текст на ал.5, на чл.17 и на негово място да се впише следния текст: „Дейността по ал. 2, т. 3 се осъществява от екип/и като най-малка организационна единица от държавни служители включени в дежурна смяна. С наредбата за осъществяване на дейността по ал. 2, т. 3 се определя и минималният брой служители в екип.“ 2.2. Предложение за нови текстове в Допълнителните разпоредби, което да даде дефиниции на понятията „екип“ и „дежурна смяна“ по смисъла на текста на чл.17, ал.5 от този закон: Нови текстове 1а и 1б 1а. „Екип” по смисъла на чл.17, ал.5, е най-малката организационна единица от държавни служители - органи по пожарна безопасност и защита на населението, които поддържат готовност и работят в рамките на една дежурна смяна и се изпращат всички заедно при съобщение за произшествие, окомплектовани с лични предпазни средства, оборудване и специализирана техника. 1б. „Дежурна смяна“ по смисъла на чл.17, ал.5, е съвкупността от един или повече екипа, които поддържат готовност и работят на сменен режим на работа, в една РСПБЗН/УПБЗН за един сменен режим. Мотиви: Сега действащия текст на ал.5 на чл.17 доказа, за времето на съществуването си проблеми в тълкуването и прилагането му, както и за приемане на актуална наредба по чл.17, ал.4 от ЗМВР. Поради това с писмо наш №181 от 14.02.2018г. на основание чл.51 от Закона за нормативните актове, СФСМВР описа подробно проблемите и поиска тълкуване от законодателя на този текст с цел правилното му прилагане. В отговор получихме адресирано до министъра на вътрешните работи писмо с №АД-829-	Не се приема.	Словосъчетанието „дежурна смяна” смесва дежурство и смяна, с легални определения, съдържащи се в § 1, т. 2 и 3 от Допълнителни разпоредби на Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи (обн. ДВ, бр. 60 от 2016 г.). Легално определение на понятието „екип” се съдържа в § 1, т. 5 от Допълнителна разпоредба на Наредба № 8121з-1006 от 24.08.2015 г. за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи, издадена от

		00-1 от 29.03.2018г. в което се посочва, че прилагането на този текст следва да се изясни чрез Наредбата за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителна дейност от органите на ПБЗН на МВР, както и да се даде указание за изпълнение на законовото задължение. До момента нито едно от двете не се е случило и проблема е актуален, въпреки наличието от месец януари 2018г. на работна група за изработване на тази наредба. Основната причина за това е отново този текст в ЗМВР. Чрез предложението ни за ал.5 на чл.17 /второто изречение е от действащия текст до промяната му с настоящия през декември 2017г./ този проблем ще се премахне и ще се даде възможност нужните условия да се регулират с подзаконов нормативен акт, реагиращ гъвкаво на необходимостта и обстоятелствата. Предложението ни за въвеждане и дефиниране на понятията „екип“ и „дежурна смяна“ е продиктувано от устойчивостта на първото понятие поради наличието му в действащия и отменения текст на ал.5, за второто понятие поради реалното му традиционно използване през годините в дейността на ГДПБЗН и подзаконови нормативни и ненормативни актове свързани с нея, но при липсващо определение за него. Спазва се традиционното структурно разпределение в ГДПБЗН: „дежурна смяна“ за служителите в една работна смяна и съответно „екип“ като най-малка организационна единица. Дефинирането на понятието за „екип“ като служители, които „се изпращат всички заедно при съобщение за произшествие, окомплектовани с лични предпазни средства, оборудване и специализирана техника“ - дава гъвкавост при използването на техника и действията за обработване на произшествието от екипа и същевременно няма как да се тълкува по различен начин, освен че екипът заедно обработва непосредствено едно и също произшествие (това, за което е съобщението). Извън произшествие, по време на дежурство, при тази дефиниция не е проблем изпълнението на разнообразни задачи от служителите по отделно. Даването на дефиниции за „екип“ и „дежурна смяна“ ще доведе до яснота прекъсваща спекулациите и порочните тълкувания за тези понятия, което ще подпомогне както ръководния така и изпълнителския състав в практиката при изпълнения на		министъра на вътрешните работи (обн. В, бр. 67 от 2015 г.).

		задълженията им във връзка с дейността по чл.6, т.4 от ЗМВР и би гарантирало ефективност и безопасност за служителите и гражданите. 3. Към момента нямаме бележки и възражения към предложените текстове в проекта от §3 до §24 включително. 4. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §25 от проекта но към него предлагаме да се направят следните допълнения: В края на текста на ал.4 на чл.142 да се добавят думите "и този закон". Текста на чл.142, ал.4 става следния: „Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и този закон." Мотиви: Към държавните служители по ЗДСл, които съвестно и професионално продължават да изпълняват служебните си задължения, с реформата се въведоха ограничения, а голяма част от ползваните от тях трудови и социални права им се отнеха напълно. Към тях не се прилагат нормативните актове, предоставящи работно и униформено облекло, професионално обучение, храна и ободряващи напитки, обезщетения, допълнителен платен годишен отпуск за прослужени години в МВР и пр. От друга страна, преобладаващия брой от изброените правила се прилагат в момента не само към държавните служители по ЗМВР , което е възможна цел на започнатата реформа, но и към работещите по трудови правоотношения /чл.142, ал.5/, които включват дори помощен персонал, лица с по-ниско от средно образование и т.н. Така, трайно сред служителите в МВР, се установява тенденцията тези със статут на държавни служители по ЗДСл да се поставят в принизено спрямо останалите служители положение, включително когато изпълняват еднакви или подобни функции с работещите по трудово правоотношение, но притежават по-висок образователен ценз и по-отговорно поведение, обусловило заеманата от тях длъжност да е по ЗДСл. Трябва да се има предвид, че ЗДСл е създаден, за да уреди правния статут на лицата, които подпомагат държавните органи в упражняването на държавната власт. Това им положение не им отрежда по-низше спрямо работниците и служителите по трудово	Приема се частично.	Различният статут на служителите е основанието за притежаване на различен обем права и задължения. В изготвения проект беше възприет подход, при който в отделните текстове, за които е взето решение да се прилагат за служителите със статут по Закона за държавния служител беше посочено, че разпоредбата се отнася и за тези служители, а съгласно чл. 1 от Закона за държавния служител, с този закон се уреждат възникването, съдържанието и прекратяването на служебните правоотношения между държавата и държавния служител при и по повод изпълнението на държавната служба, доколкото друго не е предвидено в специален закон. Взето е предвид и становище на Министерството на финансите, с което е възразено срещу предложеното предоставяне на права по чл. 185, 182 и 191 от ЗМВР за служителите със статут по Закона за държавния служител.

		правоотношение положение, напротив. Считаме, че нито държавните служители заслужават по-неблагоприятно третиране при изпълнение на своите служебни задължения, нито конкретно служителите по ЗДСл в МВР заслужават такова отношение. Предлаганите от нас промяна цели да изравнят условията на труд на държавните служители по ЗДСл, с тези по трудови правоотношения и със служителите по ЗМВР, където това е оправдано. С тази промяна ще се изравнят условията за полагането му – предоставяне на освежаващи напитки и безплатна храна, ако се полага нощен труд; на специално работно облекло и лични предпазни средства за служителите, които полагат труд при специфични условия на труд; обезщетяване на направените разходи за транспорт при изпълнение на работата и пр. 5. Предлагаме изменение и допълнения на текстовете на чл.153, ал.3, т.4 и на ал.5, т.4. Подчертаваме, че това предложение е алтернатива на предложението ни за изменение на чл.247, ал.1 по отношение на вида отпуск. 5.1. Изменение и допълнение в текста на т.4 от ал.3 на чл.153 като след думите „осъществяване на“ се добави „осъществяване на синдикална дейност при ползване на отпуск по чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР“ Текста на т.4 да придобие следния вид: „работят по трудово правоотношение или по граждански договор, освен за осъществяване на синдикална дейност при ползване на отпуск по чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР, научна, преподавателска дейност или упражняване на авторски права, по ред, определен от министъра на вътрешните работи;“ 5.2. Допълнение на т.4, на ал.5 на чл.153 – в действащия текст се добавя: „и при трудово правоотношение или по граждански договор сключен с такава организация за времето на отпуск по чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР“ Текста на т.4, на ал.5 на чл.153 да придобие следния вид: „при участие в организациите по чл.242 и при трудово правоотношение или по граждански договор сключени с такава организация за времето на отпуск по чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР“	Приема се частично.	Включено е допълнението в ал. 5.

		Мотиви: Защита на конституционното право на труд и възнаграждение. Чл.247, ал.1 от ЗМВР дава възможност държавните служители, които заемат ръководна изборна длъжност в организациите по чл. 242, ал. 1, да ползват неплатен отпуск /чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР/ за времето на мандата си. При сега действащата уредба при упражняване на това право служителя реално остава без доходи и не може да се осигурява социално, поради характера на този вид отпуск и поради ограничението на чл.153, ал.3, т.4 от ЗМВР за трудово или гражданско правоотношение и съответните месечни възнаграждения /доходи/. Считаме, че това е пропуск в сега действащия ЗМВР. Упражняването на дадено в гл.12 от ЗМВР право и дейност, установено и в чл.49, ал.1 от Конституцията на Република България /КРБ/, не би трябвало да е ограничение за правото на труд регламентирано в чл.48, ал.1 изречение първо от КРБ. В действащия текст на т.4 на ал.3 на чл.153 от ЗМВР, има дадено такова право но за тесен кръг дейности „...научна, преподавателска дейност или упражняване на авторски прав..." без да е ясно с какво тези дейности, които не се съдържат в ЗМВР, са поставени в привилегировано положение за разлика от изрично регламентираната в глава 12 от ЗМВР синдикална дейност. Отбелязваме, че упражняването на посочените като изключение дейностите не са обвързани с условия за неплатен отпуск, каквото е нашето предложение предвид реда на чл.247, ал.1 от ЗМВР, а е дадена възможност за реално втора работа и второ възнаграждение в едно с това за заеманата длъжност като служител в МВР и това ги отличава от нашето предложение. В чл.48, ал.1, изречение второ от КРБ е вменено задължение на държавата да се грижи за създаване на условия за осъществяване на правото на труд. При хипотезата на неплатен отпуск по чл.189, ал.1, т.7 от ЗМВР това задължение не е изпълнено, защото такава възможност не е дадена за дейността обвързана с този вид отпуск. С приемане на нашето предложение този пропуск в ЗМВР ще бъде премахнат и проблема ще бъде решен. В тази връзка ни е и предложението за допълнение на т.4, на ал.5 на чл.153, като това изрично урежда, че трудови правоотношения или по граждански договор при отпуск по чл.189, ал.1, т.7 са допустими само с организация по чл.242. 6. Към момента нямаме бележки и възражения по		

		предложенията в §26, 27, 28 и 29 7. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §30 освен следното: Предлагаме в началото на текста на ал.1 на чл.163а да се впише следния текст : „При конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност, недопуснатите кандидати се уведомяват и им се съобщават писмено съображенията за отказа.“ Така текста на чл.163а, ал.1 да стане: При конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност, недопуснатите кандидати се уведомяват и им се съобщават писмено съображенията за отказа. Недопускането до участие в конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяване на списъка с недопуснатите кандидати. Жалбата не спира конкурсната процедура. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата. Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол. Мотиви: Тази промяна дава възможност кандидата да узнае причината за недопускането, което е от съществено значение при преценка за упражняване правото му за обжалване. Трябва да се вземе предвид, че недопускането като резултат е следствие на конкретна причина или причини и точно те трябва да се преценят като основание за обжалване, съпоставяйки им аргументи от страна на жалбоподателя и мотиви в решението на компетентния орган дали те са основателни или не. Липсата на такъв текст значително ограничава правото на защита при обжалване. 8. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §31 и 32 9. Към §33 имаме следното предложение: С цел ясно прилагане на предложението за чл.174, ал.1 - Да се даде определение в Допълнителните разпоредби в ЗМВР на „установяване на зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози“ което да отговори какво според този закон и текст се има предвид под - установяване, зависимост и злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози.	Приема се по принцип. Не се приема.	Съображенията за отказа за допускане на кандидат до участие в конкурса са видни от списъка на допуснатите и недопуснатите кандидати, в който са посочени основанията за недопускането, съгласно чл. 14, ал. 1, т. 3 от Наредба 8121з-406 от 2015 г. В § 1, т. 12а и т. 13 от Допълнителните разпоредби на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите се съдържат легални дефиниции на понятията „зависимост от наркотични вещества“ и „злоупотреба с

				наркотични вещества“. Установяването ще се извършва по реда на наредбата.
		10. Предлагаме изменение и допълнение на чл.177 10.1. Изменение и допълнение на текста на чл.177, ал.2 В сега действащия текст на ал.2 до отпадне текста: „се утвърждава ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България“ и на негово място след „най-ниската длъжност“ се запише следния текст: „е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт“. В тази връзка предлагаме и промени на посочените в т.1 и т.2, съобразено предложената нова база и размера на сегашното основно месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на тези служители. Текста на ал.2 да придобие следния вид: „Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва: 1. за най-ниската изпълнителска длъжност - не по-малко от 1,0; 2. за най-ниската младша изпълнителска длъжност - не по-малко от 0,8;	Не се приема.	За удовлетворяване на искането на СФСМВР за 2019 г. ще са необходими допълнителни средства в размер на около 2 000 000 лв. за един месец, заедно с включени осигурителни вноски, извънреден труд и труд на официален празник (разчетите са направени на база фактически заетите служители към м. януари 2019 г.). Съгласно чл. 177, ал. 3 от ЗМВР конкретният размер на основните месечни възнаграждения на държавните служители се определя с наредба на министъра на вътрешните работи. Средносрочната бюджетна прогноза се съставя за срок три години. Ежегодно в срок до 31 януари Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема бюджетната процедура по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година. Разпоредителите с бюджет разработват бюджетните си прогнози и проектите на бюджети при спазване на разходните тавани и/или размерите на бюджетните взаимоотношения, одобрени от

				Министерския съвет с последната средносрочна бюджетна прогноза, на бюджетната процедура и на указанията на министъра на финансите. Възприемането на предложения подход би довело до непредвидимост при планирането на разходите за следващите години.
		10.2. Нова ал.3 в чл.177 /сегашна ал.3 става ал.4, а сегашна ал.5 става ал.6/ със следния текст: „Базата по ал.2 и чл.180, ал.2, се преизчислява ежегодно през първия месец на всяка година“.	Не се приема.	Предходният коментар.
		11. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §31 12. Предлагаме изменение и допълнение на чл.180 12.1. Изменение и допълнение на текста на чл.180, ал.2 В сега действащия текст на ал.2 до отпадне текста: „се утвърждава ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България“ и на негово място след „най-ниската длъжност“ се запише следния текст: „е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт“. Текста на ал.2 да придобие следния вид: „Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва: 1. за най-ниската изпълнителска длъжност - не по-малко от ……; 2. за най-ниската младша изпълнителска длъжност - не по-малко от …..; 12.2. Изменение на ал.3 като вместо текста „минималната работна заплата, установена за страната“ се запише текста: „средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година“.	Не се приема.	Коментарите по т. 10. При възприемане на предложението основната заплата на лицата, работещи по трудови правоотношения ще претърпи значително увеличение, за което ще необходимо осигуряване на немалко допълнителни средства.

		Текста на ал.3 става следния: „Най-ниската заплата за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, не може да бъде по-малка от средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година. Началните и максималните размери на заплатите за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, се определят с наредбата по чл. 177, ал. 3.“ Мотиви: Така заплатите на тези служители на МВР логически и реално ще следват доходите в страната и няма да се стига до социално напрежение и протестни действия за подобно индексиране.		
		13. Предлагаме изменение и допълнение на чл.181, ал.2 като след думите „и снаряжение“ да бъде добавено „или тяхната парична равностойност при не осигуряването им до края на годината за която се дължат“. Текста на ал. 2 да стане следния: „На държавните служители се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение, или тяхната парична равностойност при не осигуряването им до края на годината за която се дължат, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло.“ Мотиви: Това би компенсирало до известна степен направените от служители, изпълняващи задълженията си в униформено облекло, разходи по поддържането на облеклото им във вид не уронващ престижа на МВР, предвид факта, че през последните години системно изцяло или отчасти не се получава необходимото униформено облекло или снаряжение по предвидения от закона ред и са принудени да закупуват елементи от него на свободния пазар за своя сметка. Актуализирането и базата на която да се прави, са съобразени с подготвяне и гласуване на бюджета.	Не се приема.	Разпределението на утвърдените със Закона за държавния бюджет на Република България разходи по бюджета на МВР за съответната година се извършва по основни показатели, а именно „Персонал“, „Издръжка“ и „Капиталови разходи“ и по второстепенни разпоредители с бюджет към министъра на вътрешните работи. Съгласно Бюджетната класификация на МВР за 2019 г. рег. № 4576Б-1/17.01.2019 г. подподпараграф 02-051 „Изплатени суми за облекло на държавните служители и ЛРТП“ (показател „Персонал“) се отчита сумата за облекло на неносещите униформа държавни служители и на ЛРТП, съгласно действащите нормативни актове; левовата равностойност на еднократно допълнително вещево имущество на държавните служители при прекратяване на служебното правоотношение след прослужени 10 и повече години,

				съгласно действащите нормативни актове и средствата за представително облекло, съгласно чл. 40 от ЗДСл. По подподпараграф 10-131 „Вещево имущество за униформения състав на МВР“ (показател „Издръжка“) се отчитат разходите за униформено облекло и снаряжение на служителите от МВР, съгласно чл. 181, ал. 2 от ЗМВР. Предвид горното, преразпределение на средства от един показател в друг не е допустимо за целите на изготвяне на разпределението на бюджета на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 2 от Закона за публичните финанси, Министерският съвет може да одобрява промени на утвърдените разходи за бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет по тяхно предложение, съгласувано с министъра на финансите, с изключение на случаите по чл. 110 от Закона за публичните финанси. На основание чл. 110, ал. 3 от Закона за публичните финанси, министърът на финансите може да извършва вътрешнокомпенсирани промени на утвърдените разходи по бюджетните програми по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет по тяхно предложение, без да се променят

		14. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §36, 37, 38, 39, 40 и 41		утвърдените разходи по области на политики. В тези случаи не могат да се променят и общо разходите за персонал. Съгласно чл. 77, ал. 1 и 2 от Закона за държавния бюджет на Република България, утвърдените разходи за персонал се извършва до определения размер. Промени на разходите за персонал могат да се извършват само с акт на Министерския съвет при структурни промени, както и при компенсирани промени между бюджетите. Налице са случаи, в които финансовите средства за вещево доволствие са осигурени в рамките на утвърдения бюджет на МВР за съответната година, а договорът се сключва след провеждане на обществена поръчка, което може да се осъществи в следваща календарна година. Предложението не съответства на целта, за която се осигурява униформеното облекло. Униформеното облекло е свързано с изпълнението на служебните задължения и задължението за осигуряването му не може да бъде изпълнено по друг начин, освен с предоставянето на униформи, във вид и модел за служителите от отделните структури на МВР.

		15. Предлагаме изменение и допълнения в чл.200, ал.1 15.1. На мястото на сегашна т.10 се впише т.6 от ал.1 на чл.201 с допълнително вписан в края текст: „сигнализирано от наблюдаващ прокурор“. Текста на сегашна т.10 /с изменение и допълнение/ става т.6 на ал.1 в чл.201 Текста на новата т.10 на ал.1 от чл.200 става следния: „Системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, или неоправдано забавяне на наказателно производство, сигнализирано от наблюдаващ прокурор“. Мотиви: Считаме, че степента на тежест на това нарушение и последиците от него отговарят на вида на това дисциплинарно наказание и е напълно съпоставимо в това отношение с останалите изброени хипотези в чл.200, ал.1. Нарушаването на срок предвидени в НПК не означава процесуално следствени действия извън него, които не биха имали доказателствена стойност, а е по-скоро срок свързан с административна процедура. Ето защо при тази хипотеза както и при втората трябва да се има и предвид, че причини за извършване на нарушение на някоя от двете хипотези на това дисциплинарно нарушение в голямата си част е със силно въздействие на външни и често не зависещи от служителя обстоятелства като най-вероятните са: голям брой дела на производство; условията та труд – оборудване на работното място, осигуряване с необходимата техника и консумативи; зависимост от други лица /експерти, адвокати, прокурори и т.н./ които със свои действия могат да създадат условия водещи до такова нарушение. От друга страна не трябва да се пренебрегва факта, че според чл.15, ал.1 от ЗМВР дейността по разследване на престъпления се осъществява при условията и по реда на НПК, а според чл.46, ал.2, т.1 от НПК единствено наблюдаващия прокурор упражнява надзор за своевременно провеждане на разследването и предвид това е напълно логично това да е фигурата която следва да прецени и сигнализира за установяване на факти и обстоятелства съставомерни на това дисциплинарно нарушение. Даването на такова право на друго лице би могло да се тълкува като нарушение на чл.15, ал.5 от ЗМВР Не на последно място ще отбележим, че силно уязвими на този вид дисциплинарни нарушения са разследващите полицаи и поради	Приема се частично.	Приема се само относно системно нарушаване на сроковете и установяване на нарушението по сигнал на наблюдаващия прокурор. Не се приема относно неоснователното забавяне на наказателното производство, тъй като неоснователното забавяне не се дължи на обективни причини, а на бездействията на разследващия полицай.

		вида и тежестта на дисциплинарното наказание, което следва по чл.201, ал.1, т.6 „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“ и вероятни последици от това, оказват демотивиращо въздействие особено ако е следствие на някои от изброените външни причини. Дейността на разследващите полицаи е силно специфична и от изключителна важност. Изисква много добра подготовка както като правна култура така и психологическа подготвеност и образование. В МВР е известно, че най-голямото текучество от служители в това министерство е именно от разследващите полицаи, причина за което е стреса от спецификата на работата, към което се прибавя уязвимостта за дисциплинарни нарушения предвид дейността им и външните фактори във връзка с нея. Ето защо предвид спецификата на работата им, необходимите знания които трябва да имат и възможността да натрупат професионален опит, чрез който по най-ефективен начин да изпълняват служебната си дейност и поради другите горепосочени причини считаме, че за този вид дисциплинарни нарушения следва да се наложи по-леко дисциплинарно наказание от това по чл.201, ал.1 от ЗМВР, като по този начин най-справедливо ще бъде приложен дисциплиниращият ефект и ще се запазят придобили професионален опит служители.. 15.2 Нова точка 14 със следния текст: „Действия, насочени към ограничаване или затрудняване на служител при упражняване на права и дейност в качеството му по чл.205, ал.3.“ Мотиви: Превантивна гаранция за независимост, защита от административен произвол и влияние върху дейността му в това си качество, както и поради това му качество при конкретен казус в който взема участие. 16. Предлагаме изменение и допълнения в чл.201, ал.1 16.1. Текстът на т.6 да стане следния : „Възпрепятстване или ограничаване на професионалните, икономическите, социалните или синдикалните права на служителите, предвидени в този закон, Закона за държавния служител и Кодекса на труда, подзаконови нормативни актове издадени във връзка с тях, споразумението за сътрудничество и Колективния трудов договор, сключени на основания чл.245, ал.1 и ал.2 от ЗМВР.“	Приема се. Приема се частично, с редакция.	В проекта е включено следното изменение на чл. 201: 1. В т. 6 думите „системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, или“ се заличават, а след думата „производство“ се поставя запетая и се добавя „по сигнал на

		Мотиви: Такива умишлени действия /възпрепятстване или ограничаване/, с които служител на МВР чрез неспазване на законови и подзаконови норми, неправомерно въздейства върху права на други служители от това ведомство, са със степен на тежест, за която следва да бъде наложено дисциплинарно наказание адекватно по тежест на нарушението и настъпилите от него последици. Това би имало и превантивен дисциплиниращ ефект за не допускане и не извършване на такива действия в институцията определена да защитава права и свободи на граждани, каквито са и служителите на МВР. 16.2. Нова т. 7 в ал.1 на чл.201 със следния текст: Нарушаване ограничението, постановено в чл. 187, ал.7, при липса на писмено съгласие по чл.187а, ал.2 Мотиви:Въпреки изричната разпоредба на чл.187а, ал.2 свързана с изключение за полагане на извънреден труд над ограниченията посочени в чл.187, ал.7, съществува практика служители да бъдат ангажират при не даване на такова съгласие или да не се иска такова за всеки конкретен случай, което е нарушения на установените условия и ред. Подобни порочни практики директно навлизат в приложното поле на чл.4 т.2 от Европейската конвенция за правата на човека, при което явно противоречат на ангажиментите ни към европейските ни партньори и изискванията за по-тясно приобщаване към демократичното семейство на Европа. 17. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §42 и 43.		наблюдаващия прокурор“. 2. Създава се т. 7: „7. възпрепятстване или ограничаване на професионалните, икономическите, социалните или синдикалните права на служителите, предвидени в този закон, Закона за държавния служител, Кодекса на труда и подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане, както и в споразумението за сътрудничество по чл. 245, ал. 1 и колективния трудов договор по чл. 245, ал. 2.“. По отношение на предложената т. 7 следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 187а е императивна и изчерпателно изброява възможностите и условията за прилагане на предвидените в нея изключения. Нарушаването на ограниченията представлява неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР (чл. 194, ал. 2, т. 1) и съобразно спецификата на конкретното деяние би осъществило предвидено в ЗМВР дисциплинарно нарушение.
		18. Предлагаме изменения и допълнения на чл.205 18.1. Допълнение на ал.3 като в края след „МВР“ се добави следния текст: „и/или от адвокат“ и така текста да придобие следния вид: „Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР и/или адвокат.“	Приема се частично.	Предвидена е възможност за подпомагане на държавния служител от посочен от него служител на МВР или от адвокат.

		Мотиви: Съгласно чл.56 от Конституцията на Република България "Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява и със защитник." Доколкото говорим за права и законни интереси, то такъв защитник по закон може и следва да бъде адвокат. Според чл.2, ал.1, изр.1 от Закон за адвокатурата "Упражняването на адвокатската професия е дейност, предвидена в Конституцията, за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица". Ето защо служителите имат право на адвокатска защита в рамките на дисциплинарно производство, която им се дължи на общо конституционно основание при поискване. Според чл.5 ал.1 от нея "Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да й противоречат". Също така, според чл.6 ал.2 изр.2 от Конституцията : "Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние". Нещо повече - при необходимост от посещение в държавни учреждения гражданите имат право да се явят със защитник без оглед на произхода и характера на тази необходимост, както е посочено в чл.56 изр. второ, следователно е без значение дали има дисциплинарно производство по ЗМВР, а оттук в тази връзка е без значение и целият ЗМВР по отношение на дължащата им се защита. Структурата на МВР, където се провежда дисциплинарната проверка, безспорно е държавно учреждение. Според Решение №8201/20.07.2006г. по адм.д. №3254/2006г. , постановено от петчленен състав на Върховния административен съд, „Правото на защита е едно от основните права на гражданите. Регламентирано е в чл.56 от Конституцията на РБ, според който всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява със защитник. ... Основните права на гражданите не могат да бъдат дерогирани по законодателен път. Те са неотменими съгласно чл.57, ал.1 от Конституцията на РБ." Участието на адвокати като защитници в предварителни проверки и дисциплинарни производства ще доведе до установяване и		

		отстраняване на допуснати процесуални нарушения още на тези етапи. Това от своя страна ще доведе до по-малко отменени на процесуални основания дисциплинарни наказания, което съответно като краен резултат ще означава намаляване на разходите в бюджета на МВР за изплащане на присъдени разноски по загубени съдебни производства. Дисциплинарно наказващия орган има право /а със Заповед 8121з-1252/2016г. на министъра на вътрешните работи вече и задължението/ да ползва правна помощ от юрисконсултите на съответните структури. В същото време противоконституционното недопускане на адвокат като защитник на съответен проверяван служител категорично води до неравнопоставеност. Това отново противоречи на принципите на правовата държава. 18.2. Нова ал. 4 на чл.205 със следния текст: „Лицата по ал.3 подпомагащи държавния служител, се ползват с правата по чл.207, ал.8, т.1, 3, 4 и 5. При осъществяване на функциите си по дисциплинарното производство подпомагащия служител от МВР е независим и се подчиняват само на закона. Възпрепятстване на дейността му в това качество е дисциплинарно нарушение по чл.200, ал.1 т.14.“ Мотиви: В момента нито в ЗМВР нито в инструкцията по чл.215а, са дадени и определени права за подпомагащия. В такъв случай възниква въпроса какви са функциите му в това качество? Това го превръща в пасивен наблюдател, т.е. във формална фигура, с която привидно се спазва правото по чл.56 от Конституцията на Република България. Второто изречение е гаранция за независимост, защита от административен произвол и влияние върху дейността му в това качество, както и поради това му качество - при конкретния казус, в който взема участие.	Приема се с редакция.	В проекта е включена следната редакция на чл. 205, ал. 4: „(4) Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат: 1. да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата; 2. да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството, при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс; 3. да представят доказателства; 4. да правят искания, бележки и възражения.

		18.3. Нова ал.5 на чл.205 със следния текст: „Дисциплинарното производство приключва в срок до два месеца от образуването му. При дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, със заповед на органа по чл.204, този срок може да бъде продължен до 4 месеца. Мотиви: Дисциплиниращ ефект при събиране на доказателства и бързото приключване на производството, което е в интерес и на ДНО, и на служителя, срещу когото се води, както и за превенцията срещу дисциплинарни нарушения. Което при липсата на срокове не може да се гарантира. Българската правна система разграничава няколко вида юридическа отговорност. Основен критерий при това разграничение е характерът на засегнатите обществени отношения. Няма пречка едно деяние да е основание за реализиране на повече от един вид отговорност, но в тези случаи единият вид винаги е функция на другия. Прост пример - граждански иск в наказателното производство се уважава едва след реализиране на наказателната отговорност. Също така, по силата на чл.195 ал.4 от действащия ЗМВР дисциплинарната отговорност следва да бъде реализирана едва след наказателната или административно-наказателната. В този смисъл следва да се държи сметка и за правилата за реализиране на отговорността и свързаните с това неблагоприятни последици в хода на конкретно производство. Съгласно чл.234 ал.1 от НПК разследването по досъдебни производства приключва в двумесечен срок. Това е разследване на най-тежките закононарушения, обявени за престъпления. Липсва всякаква правна и житейска логика за по-леката дисциплинарна отговорност да има по-дълъг законов срок или пък да няма никакъв, както е в момента. Ето защо следва да бъде прецизиран срокът за провеждане на дисциплинарните производства, което ще бъде и гаранция срещу евентуална самоцелна репресия спрямо разследвания служител. 19. Предложение за изменение и допълнение на чл.207, ал.7 В края на действащия текст на ал.7 се добавя "която в едно с всички материали по производството предоставя по реда на ал.11 на държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство и на лицата по чл.205, ал.3" Текста на ал.7 да стане следния:	Приема се с редакция. Приема се.	В проекта е включена следната редакция: „(6) Дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до 2 месеца със заповед на органа по чл. 204.". Срокът от 2 месеца не е достатъчен за събиране на доказателства. Такъв срок е във вреда и на служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство.

		„За резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която ведно с всички материали по производството предоставя по реда на ал.11 на държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство и на лицата по чл.205, ал.3“ Мотиви: Гарантиране в пълен обем на обективност и правото на защита, чрез предоставяне на всички материали събрани в хода проверката, а не само на обобщената справка. Защото тя отразява оценката на дисциплинарно разследващия орган, която в много случаи /доказано в съдебната практика/ не винаги е пълна, обективна и правилна. Само чрез запознаване с всички материали от проверката служителя би могъл да упражни ефективно и в пълен обем правото си по чл.207, ал.8, т.4 и 5 и ал.10. Нещо повече, справките и становищата по дисциплинарни проверки не са доказателства за извършено нарушение, а само анализ и обобщаване на такива, но този анализ може и да е погрешен. Съгласно чл.210 ал.1 от ЗМВР " Дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта". Как служителят би могъл пълноценно да се защити и за формулира адекватна жалба срещу несправедливо наложено му наказание, ако не е запознат в детайли с приложените към дисциплинарната преписка доказателства?		
		20. Предложения за изменение и допълнения на чл.207, ал.8, т.1, 2 и 3 и ал.9 21.1. Предложение за изменение и допълнение на чл.207, ал.8, т.1 В т.1 след думите „по ал.7“ се вписва: „и да получи копия от тях“ след което следва точка. В следващото изречение след „запознаване“ се вписва текста „и получаването на копия“. Текста на т.1 от ал.8 на чл.207 да придобие следния вид: „Да се запознае със заповедта по ал.1 и с обобщената справка по ал.7 и да получи копия от тях. Запознаването и получаването на копия, се удостоверява с подпис и дата.“	Приема се частично.	Предложението е съобразено с реда по АПК за получаване на копия от производството.

		20.2. Изменение и допълнение на текста на т.2 След думите „в защитата си от“ останалите се заличават и на тяхно място се вписва: „посочени от него лица по чл.205, ал.3“. Така текста придобива следния вид: „да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочени от него лица по чл.205, ал.3.“ Мотиви: Направеното предложение за изменение и допълнение на чл.205 20.3. Допълнение на текста на т.3, като в края се запише: “и копия, чрез копиране, заснемане и бележки“. С това допълнение текста на т.3 става следния: „да се запознава с материали по производството и да прави необходимите извлечения и копия, чрез копиране, заснемане и бележки.“ Мотиви: Практиката до момента показва, че правото на „извлечения“ се тълкува от дисциплинарно разследващия орган в тесен смисъл, единствено за водене на бележки по съдържанието на предоставени материали. При такава ограничена дейност не винаги служителя или подпомагащия го, биха могли да преценят веднага и на място важността на всеки материал и съдържанието, относно обективното установяване на фактите, обстоятелствата и значението за доказване на вина или невиновност, при упражняване на правата по т.4 и 5 от ал.8 и ал.10 от чл.207. Нещо повече, дисциплинарно наказващият орган разполага с всички материали при изготвяне на заповед за налагане на дисциплинарно наказание, като може систематично и подробно да се аргументира. В същото време след връчване на заповедта наказаният служител е поставен в обективна невъзможност да изложи в жалбата си по съдебен или административен ред всички възможни в конкретния казус доводи в своя защита, доколкото не разполага с всички материали. Това неравностойно положение води до неоправдано забавяне на производствата по обжалване, което влиза в противоречие и с принципите на Европейската конвенция за правата на човека относно справедливостта на процеса. Особено ярко изразен е този проблем при дисциплинарни производства от по няколко тома. Несериозно е да бъде принуждаван служителят при съответно желание да си преписва всички материали, в повечето		

		случаи при липса на подходящи за това условия, каквато е обичайната практика в момента. 20.4. Във връзка с предложението за т.3, следва да се допълни и текста на ал.9 на чл.207, като след „по ал.8, т.1“ се добавя: „и/или да получи копия от тях“ така текста на тази алинея става следния: „Отказът на държавния служител да се запознае с материалите по ал.8, т.1 и 8 или да получи копия от тях, се удостоверява с имената и подписите на двама служители на МВР.“ Мотиви: Това ще гарантира правото на защита на служителя, както спомогне за ефективно упражняване на правата по т.3, 4, и 5 от ал.8 и ал.10 от чл.207. 21. Предлагаме изменение на чл. 211. В последното изречение да се премахне „не“ и текста да стане: „Обжалването спира изпълнението“ Мотиви: С тези актове в някои случаи значително се засягат права. Освен временно ограничение за някои за кратки срокове е налице и трайно и продължително въздействие върху установени конституционни права като правото на труд и възнаграждение при временно отстраняване от длъжност по чл.214. Възможността за съдебен контрол гарантира до известна степен тяхното спазване, но предвид продължителната съдебна процедура /в повечето случаи на две инстанции в рамките на 2-3 години/, често приключва след срока на действие на акта който се обжалва и обезсмисля до голяма степен тази защита превръщайки я във формална. Нещо повече - с предложената промяна ще се избегнат абсурдните законово неуредени ситуации, при които на служител се налага второ по-тежко дисциплинарно наказание за ново дисциплинарно нарушение, извършено в срока на изтърпяване на първото наказание, но първото бива окончателно отменено от съда. Какво се случва тогава с второто наказание и къде е процедурата за неговата ревизия от наказващия орган?	Не се приема.	Законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на всички заповеди за отстраняване от длъжност, издадени на посочените основания. Необходимостта от защита на тези интереси произтича от осигуряване на обективност и безпрепятствено протичане на дисциплинарното производство. Спирането на изпълнението на тази заповед би обезсмислило целта на издаването ѝ. Въпреки това налице е възможността на чл. 166, ал. 4 от АПК, която регламентира, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК следва да се установи дали

				спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. При всички случаи на отстраняване от длъжност държавният служител е лишен от възнаграждение за полагания труд чл. 214, ал. 3 от ЗМВР, което е последица от заповедта, а в случай на отмяната й, за жалбоподателя ще е налице възможност да претендира обезщетяване на претърпени вреди. Обществения интерес е приоритетен и противопоставим на частния, поради което законодателят е предвидил предварително изпълнение на административните актове по чл. 214, ал. 1, т. 1, ал. 2 и 3 от ЗМВР като изключение от принципа на суспензивен ефект на подадената жалба.
		22. Предлагаме нов чл.213а със следните текстове: Чл.213а, ал.1 Дисциплинарните наказания, се заличават с изтичане на една година от налагането им. ал.2 Заличаването има действие занапред. Заличаването на дисциплинарното уволнение не е основание за възстановяване на държавния служител на предишната му работа. ал.3 Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, могат да бъдат заличени преди изтичането на срока по ал. 1 на предходния член, ако държавния служител в срок от шест месеца не е извършил други дисциплинарни нарушения. Заличаването има	Приема се частично.	Реабилитационният ефект на заличаване на наложеното дисциплинарно наказание следва да тече от момента на неговото изтърпяване. Не се приема предложението по ал. 1 от чл. 213а относно заличаване на дисциплинарно наказание уволнение. Реабилитацията води до заличаване на последиците от

		действие занапред. ал.4 Заличаването по ал.1 и ал.3 се извършва от дисциплинарно наказващия орган, въз основа на мотивирана писмена заповед, която се връчва на държавния служител. Мотиви: Такива възможности съществуват в Кодекса на труда /чл.197 и чл.198/ и Закона за държавния служител /чл.98 и чл.99/ но тези текстове не се прилагат по аналогия за държавните служители в МВР, предвид липсата им в специалния закон. Ето защо е необходимо това изрично да се уреди със специална норма в ЗМВР.		наложеното наказание, което не може да бъде постигнато при уволнение.
		23. Изменение и допълнение на чл.214 23.1. Нова ал.3 на чл.214 /сегашна 3 става 4, следващите се преномерират/ със следния текст: „Срока за временно отстраняване по ал.1, т.1 е до два месеца“. Мотиви: Отстраняването следва да се разглежда като крайна мярка за разкриване на обективната истина. В рамките на до два месеца могат и следва да се съберат най-вече първо тези доказателства, за които служебното положение на служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство, би затруднило разкриването на обективната истина. Следва да се има предвид, че вземането на решение за такова отстраняване трябва да е обосновано т.е. да има достатъчни данни за застрашени доказателства, на които може да повлияе служителя със служебното си поведение. Това обуславя извод, че те са известни на издалия заповедта и тяхното осигуряване при временно отстраняване в предложения срок е въпрос единствено на добра организация и капацитет на дисциплинарно разследващия орган. Отстраняването от длъжност непосредствено засяга законни права на адресата, тъй като го лишава от възможността да упражнява конституционно гарантираното му право на труд и възнаграждение. Ето защо предложението ни е защитна мярка срещу административен произвол, който е възможен при липсата в ЗМВР на срок както за това отстраняване, така и за приключване на дисциплинарното производство. Нищо не принуждава ДНО или ДРО да приключат бързо производството, докато същевременно отстранения служител е без доходи поради текста на чл.214, ал.4 и	Приема се частично, с редакция.	Предвидено е и еднократно удължаване на временното отстраняване с 1 месец при дисциплинарни производства от фактическа и правна сложност.

		ограниченията на чл.153, без социални осигуровки и е в продължителна като време процедура при евентуално упражняване на правото за обжалване пред съд на тази заповед. Предвид съдебна практика в тези случаи, съдебният контрол върху решенията за отстраняване е бавен и често приключва дълго след отпадане на основанието за отстраняването и се ограничава до проверка дали актът е издаден от компетентния орган и в законовата форма. Практически това означава един изцяло формален съдебен контрол за ограничаването на основни права на тези служители, които би следвало да се ползват с висока степен на защита от произвол. От друга страна имайки предвид чл.214, ал.4 и ограниченията на чл.153, възникват редица проблеми и се засягат права, ето защо би следвало да са налице някакви защитни средства, поради опасността тази, сама по себе си разумна мярка, да се превърне в диспропорционално ограничение на личния живот на служителя и възможността му да полага труд и до получава съответно възнаграждение. Не е допустимо засегнатите от подобна мярка да бъдат поставени в продължителна зависимост от бездействието на органите, които следва да решат основния проблем, във връзка с който е наложена мярката. През цялото това време отстранения е със статут на служител на МВР, отстранен е от длъжност, не получава трудово възнаграждение, не му е разрешено да напусне, няма право да търси и да започне друга работа, за да издържа себе си и семейството си. Това оказва негативно влияние на личния живот. Според осъдително решение на ЕСПЧ произнесено по делото "Д.М.Т. и D.K.И. срещу България" - Едно такова отстраняване от длъжност за неопределен продължителен период от време, съчетано със забрана през това време да се упражнява каквато и да е друга трудова дейност в частния или публичния сектор (освен преподавателска и научна), води до нарушение на чл. 8 от ЕКПЧ, доколкото накърнява правото на неприкосновеност на личния живот. Не е изключено тази ситуация да доведе и до трагичен край, какъвто случай има през 2014г. със служител от ОДМВР-Варна, сложил край на живота си след продължително поставяне в такава ситуация. Не на последно място е и обстоятелството, че правото на труд е конституционно защитено право според чл.16 и чл.48, ал.1 от КРБ и		

		задължение на държавата според последния. 23.2. Нова ал.7 на чл.214 със следния текст „Държавният служител, който е бил незаконно отстранен от длъжност, има право на обезщетение при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди." Мотиви: Право на обезщетение за нанесени вреди. Аналогичен е текста на чл.100, ал.4 от ЗДСл.	Не се приема.	В чл. 1 и 2 от ЗОДОВ са определени случаите, в които се търсят обезщетения за вреди и те не могат да бъдат изменяни в ЗМВР.
		24. По предложението в §45 относно създаването на ал.3 на чл.228 Не сме съгласни с предложения „7-дневен срок" и предлагаме срока за упражняване на това право да бъде 14 дневен.	Не се приема.	Предложението не е мотивирано. Срокът е съобразен с необходимото време за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за издаване на индивидуалния административен акт. За органа по назначаването остава законовото задължение да прекрати служебното правоотношение в срока на едномесечното предизвестие.
		25. Към момента нямаме бележки и възражения по предложенията в §46		
		26. Предложение за чл. 243, сегашния текст на ал.3 да се замени със следния: „Синдикалните организации, в които членуват държавни служители в МВР по чл.142, ал. 1, т.1 и/или държавни служители по чл. 142, ал.1, т.2, имат право да се присъединяват или да членуват в национални синдикални организации извън МВР, само ако те осъществяват дейността си в сферата на сигурността." Мотиви: Предложението е мотивирано от наличието на служители и законното им право на социална защита, за които със ЗИДЗМВР е получено правото на мобилност в различните структури на сферата на сигурност и служебното им правоотношение е прекратено по тяхно желание и в срок до три месеца след прекратяването са назначени като държавни служители в службите за сигурност или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на ЗМВР относно държавната служба.	Не се приема.	Разпоредбата не нарушава правото на социална защита и свободата на сдружаване. Също така, предложението не е формулирано достатъчно точно и поставя въпроса дали се визират синдикални организации на държавни служители или на лица по трудови правоотношения, както и какво е съдържанието на понятието „сферата на сигурността".

		Член 5 на Конвенция №87 за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране от 1948г. гласи: "Организациите на трудещите се и на работодателите имат право да образуват и да се присъединяват към федерации и конфедерации и всяка организация, федерация или конфедерация има право да се присъединява към международни организации на трудещите се и на работодателите.", и член 8, ал. 2, "Националното законодателство не трябва да накърнява, нито да се прилага по начин, който накърнява гаранциите, предвидени в тази конвенция.". Имайки предвид чл.9, ал.1, "Националното законодателство определя степента, в която гаранциите, предвидени в тази конвенция, се прилагат за въоръжените сили и полицията.", свеждаме предложението само до организации на държавни служители в службите в сферата на сигурностт или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на ЗМВР относно държавната служба.		
		27. Предлагаме нова алинея 4 на чл.244 със следния текст: „Служителите в МВР не отговарят дисциплинарно за участието си в протестни действия по ал.2.“ Мотиви: Смисъла на предложението е не избягване на дисциплинарна отговорност за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2 от ЗМВР чрез прикриване зад това право, а защита от административен произвол, натиск и влияние от ръководители , следствие или във връзка с упражняването на това право. Такива случаи са наблюдавани през годините. Ето защо и предложението ни е защита правото на участие в протестни действия по ал.2, а не конкретни действия на служителя при упражняването му.	Не се приема.	Дисциплинарна отговорност се носи за предвидените в ЗМВР дисциплинарни нарушения. В случай, че при участие в протест служител извърши действия, които представляват дисциплинарно нарушение, би следвало да му се наложи предвиденото в закона наказание.
		28. Предложение за допълнение и изменение в чл.247 Основно предложение пред това за промяна на чл.153, ал.3, т.4 и ал.5 т.4. 28.1. Предлагаме в текста на ал.1 на чл.247 след „по чл.242, ал.1“ да се впише: „представени в Съвета за социално партньорство в МВР“ и думата „неплатен“ да се замени с „платен“. Текста да придобие следния вид: „Държавните служители, които заемат ръководна изборна длъжност в организациите по чл. 242, ал. 1, представени в Съвета за	Не се приема.	В законодателството са уредени различни видове платен отпуск, според социалното му предназначение - за възстановяване на работната сила, за изпълнение на граждански и обществени задължения, за обучение и др., като не е предвиден платен отпуск за времето на заемане на ръководна

		социално партньорство в МВР, за времето на мандата си имат право на платен отпуск.“ Във връзка с това предложение следва да се промени и чл.189, ал.1, т.7 където сегашния текст следва да бъде променен в следния вид: 7. Платен отпуск по реда на чл.247 28.2. Предлагаме нова ал.5 със следния текст: Държавния служител упражняващ правото на отпуска по ал.1, за времето на нейната продължителност, получава месечно възнаграждение, което се формира от основното месечно възнаграждение за заеманата непосредствено преди началото на този отпуск длъжност, допълнително възнаграждение по чл.178, ал.1, т.1 и храна или левовата □ равностойност по чл.181, ал.1. При корекции на някои от сумите формиращи това възнаграждение, следва и актуализация за този служител. Мотиви: Предложението е алтернативно с това за промяна на чл.153, ал.3, т.4 и ал.5 т.4. с цел защита на конституционното право на труд и възнаграждение. Подобна възможност съществуват в редица европейски държави, някои от които страни членки на ЕС.		длъжност в синдикална организация. През периода на платен отпуск служителят не престира работна сила по служебното си правоотношение, но получава възнаграждение, което не е обосновано за продължителния период на заемане на ръководна длъжност в синдикална организация.В предложението не са посочени мотиви. Служителите в МВР са назначени да изпълняват задълженията на конкретно заеманата длъжност, за която се предоставя възнаграждение от бюджета на МВР. Подобно разходване на бюджетни средства би представлявало нарушение на бюджетната дисциплина.
		29. Предлагаме изменение и допълнение на текста на ал.2 на чл.248 В първото изречение след думите: “организациите по чл. 242, ал. 1“ , се добавя следния текст: „в които членуват повече от 4 на сто от общата щатна численост на служителите в МВР и имат изградени звена в повече от една трета от структурите на МВР“ Текста на ал.2 придобива следния вид: „В съвета участват представители на ръководството на МВР, на организациите по чл. 242, ал. 1, в които членуват повече от 4 на сто от общата щатна численост на служителите в МВР и имат изградени звена в повече от една трета от структурите на МВР, и на служителите, нечленуващи в синдикалните организации. Броят на представителите на служителите, нечленуващи в синдикални организации, не може да е по-голям от една четвърт от общия брой представители на организациите по чл. 242, ал. 1.“ Мотиви: С ясното съзнание, че критериите за представителност не трябва	Приема се по принцип.	Поставянето на предложения праг би затруднило социалния диалог в МВР с останалите синдикални организации на служителите. Включването на процентен праг следва да предоставя възможност за участие в ССП на повече синдикални организации. В проекта е предложено изискване за членство от 2 на сто от общата щатна численост, вместо 4.

		да оставят съмнение за липса на прозрачност или достатъчна легитимност на взетите решения, предлагаме въвеждането на такива. Това се налага поради нуждата от условия за пропорционалност и баланс на участниците в социалния диалог. Считаме за особено важно в Съвета за социално партньорство в МВР да влизат наистина сериозни и представителни синдикални организации, с възможности да гарантират изпълнение на постигнати с консенсус решения. Моментния начин на представителство създава сериозни предпоставки за дискриминация на членовете на големите СО в МВР. Едновременно с тези предпоставки резонни са въпросите: С какво сдружения около и под 2000 служители /което би представлявала една евентуална 5% бариера/ биха гарантирали устойчивост на приети договорености? Каква е гаранцията, че СО с членска маса покриваща минималното изискване в ЗЮЛНЦ за учредяване на такова ЮЛ, не би блокирала вземането на решения в ССП, което може да се окаже проблем за социалния диалог и да доведе до напрежение в социалния мир в МВР? Категорично заявяваме, че т. нар. представителност не ограничава правото на синдикална дейност в МВР. При предложението е взета предвид съществуваща нормативна база в социалния диалог на държавно ниво, а именно представителността в НСТС. Напомняме, че принципа на представителност съществува и в други форми на държавното управление, доколкото доказва легитимност и обществено признание на претендиращата да представлява когото и да било организация. 30. Предложения за изменение и допълнение на текстове на чл.246, ал.1 и ал.2 30.1. От текста на чл.246 ал.1 и ал.2 да отпадне думата „държавните“ тъй като това е в колизия с чл.242,ал.1, който дава право за „служителите в МВР“, а не само за една група от тях. Според чл.142, ал.1 от ЗМВР служителите на МВР са: 1. държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. държавни служители; 3. лица, работещи по трудово правоотношение. 30.2. В текста на т.1, от ал.1 след „определени“ се премахват	Приема се. Приема се.	

		думите "от съответния ръководител" и на тяхно място се добавя текста: „чрез съгласуване между съответния ръководител на структурата или звеното и ръководството на синдикалната структура". 30.3. В текста на ал.2 след „определят" се премахват думите "от съответния ръководител" и на тяхно място се добавя текста: „след съгласуване между ръководството на синдикалната структура и съответния ръководител на структура или звено по ред и условия определени в споразумението по чл.245, ал.1." Предвид тези предложения текстовете на чл.246 придобиват следния вид: „Чл. 246. (1) Служителите в МВР могат да провеждат събрания в извънработно време, включително и в униформено облекло, във: 1. помещения или места, предоставени за ползване и управление на МВР, при условия, определени чрез съгласуване между съответния ръководител на структурата или звеното и ръководството на синдикалната структура. 2. други помещения, избрани от тях. (2) Служителите могат да провеждат събрания през работно време в рамките на 40 часа годишно, времето и мястото на които се определят след съгласуване между ръководството на синдикалната структура и съответния ръководител на структура или звено по ред и условия определени в споразумението по чл.245, ал.1." Мотиви: Предложенията от една страна доуточняват и доразвиват, логически и нормативно, сега съществуващи норми в ЗМВР, по които в течение на дейността са възниквали и продължават да възникват колизии и проблеми по прилагането им предвид това, че в структурите на синдикалните организации не винаги членовете са от една структура или звено на МВР. 31. Предлагаме нова ал.6 на чл.248 ал.5 Решенията взети по реда на ал.3 са със задължителен характер Мотиви: Функциите и правомощията посочени в ал.3 - „разрешава въпросите, свързани с трудовите и служебните отношения и със социално-икономическите права и интереси на служителите, в дух на сътрудничество, взаимни отстъпки и зачитане	Приема се. Не се приема.	Основна дейност на Съвета за социално партньорство е осъществяване на социалния диалог и провеждане на консултации и преговори за постигане на съгласие и приемане на общи решения. Съгласно чл. 33, т. 7 от ЗМВР,

		интересите на всяка от страните“, и ал.4- „постигане на съгласие и приемане на общи решения по реда на ал.3“. 32. Към момента нямаме бележки, предложения и възражения по текстовете от §47 до §67 от проекта за ЗИДЗМВР.		министърът на вътрешните работи управлява човешките ресурси. При аналог с Националния съвет за тристранно сътрудничество, съгл. чл. 3в, ал. 1 от Кодекса на труда Националният съвет за тристранно сътрудничество обсъжда и дава мнения по законопроекти, проекти на подзаконови нормативни актове и решения на Министерския съвет по отношение на трудовите и непосредствено свързаните с тях отношения, осигурителните отношения, както и въпросите на жизненото равнище, а в чл. 3д, ал. 6 е предвидено, че държавните, областните и общинските органи, на които са предоставени мнения на съвет за тристранно сътрудничество, са длъжни да ги обсъдят при приемането на решения в рамките на своята компетентност, но не е предвиде задължителен характер. Въвеждането на задължителен характер на решенията би означавало да се лиши съответния орган от възможността за вземане на решени по въпроси от определената му със закона компетентност.
7.	СФСМВР Изх. № 69/12.02.2019 г.	**1.** Изразяваме несъгласие с предложението в §1 за отмяна на чл. 16. Считаме, че проявеното четири години и половина бездействие относно въвеждане на електронно разпределение не е основание за отмяна на чл. 16. Мотивите които са посочени за тази отмяна в основната си част са несъстоятелни, несъобразени и със свободно интерпретиране на процесите при образуване и разследване на досъдебни производства. Като допълнително доказателство за тези	Относими са коментарите към дублиращите се бележки и предложения от	

		ни констатации е посочването в мотивите на института на „незабавното производство“, който не съществува повече от година в НПК. В тях се съдържа не доказателство за стройна и ясна система, която е изградена и съществува към момента в МВР за да регулира този процес, а са изградени на предположения и бъдещи възможни действия. Обръщаме внимание, че наблюдаващия прокурор получава процесуална власт над наблюдаваното от него досъдебно производство едва след като бъде уведомена съответната прокуратура и след като той бъде посочен като такъв от електронната система на тази прокуратура. От друга страна нашето несъгласие с това предложение е поради възможността по този начин разпределението да става основно въз основа на субективна преценка (с всички последици от това) на служителя, на който ще се възложи това изпълнение. Практиката до момента е доказала, че поради не изпълнението на чл. 16 от ЗМВР в МВР съществуват няколко различни варианта за разпределение на делата. Това е факт който е доказателство по скоро за хаос, а не за стабилност каквато се изисква да има в дейността на МВР. Логично възниква и въпроса по какви критерии и на база какви показатели ще се осъществи разпределението при липсата на ясни правила? Полезно ще е да се ползва вече прилагана и доказала се практика, каквато има при магистратите, вместо да се опитва да се създава нещо ново, което в повечето случаи се оказва недоносче с цялата си обремененост като съдържание, приложение и време за оздравяване. Ето защо предлагаме чл. 16 да не бъде отменян, а да се впише нов чл. 16а, който да гарантира ясни критерии и правила при разпределението на досъдебните производства и тяхното разследване. 1.1. Нов чл. 16а със следния текст: „Организацията и правилата за разпределяне на досъдебните производства за разследване от служителите на МВР се определя с наредба на министъра на вътрешните работи“. Мотиви: В съд, прокуратура и следствие има стройна система за отчитане тежестта на всяко едно дело и равномерното разпределяне на делата между магистратите. Към момента това се регулира с „Правила за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател“ -	предходното становище.	

		приети от Висшия съдебен съвет с решение по Протокол № 60 от заседание, проведено на 11.12.2014 г. Посочваме този пример и ще си позволим да използваме доводи от него в тези мотиви поради аналогичната дейност на тези магистрати с дейността на разследващите полицаи в МВР, а именно разследване на престъпления при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Липсата на такава система в МВР към настоящия момент често води до претоварване на разследващи полицаи във важни структури и звена в страната (София, Бургас, Варна и Пловдив), което отдавна е установено от СФСМВР и е отразено както в кореспонденция с ръководители в МВР, така и във влезли в сила съдебни решения свързани с обжалване на наложени дисциплинарни наказания. Претоварването от своя страна води до обструкции пред своевременното и качествено разследване. Като резултат подобни обструкции заличават положителния ефект от равномерното разпределение в прокуратурата, доколкото прокурорът зависи от това кога разследващият полицай ще извърши необходимите процесуални и извънпроцесуални действия. Следва да се отбележи, че последните редовно биват неглижирани при анализа на работата на разследващите полицаи. Дисбалансът в натовареността на наблюдаващ прокурор и разследващ полицай има като краен ефект излизане извън „разумните срокове“ и нарушаване правата и законните интереси на засегнатите от производството лица, което е недопустимо в светлината на ангажиментите ни към европейските ни партньори и влиза в остър конфликт с принципите на правовата държава. Ясно формулирани и подробни правила за разпределение на делата ще доведат до усещане за справедливост сред разследващите полицаи. Липсата им в момента демотивира личния състав, особено когато началници на отдели "Разследване", главни разследващи полицаи и началници на сектори в тези отдели, открито си позволяват да се ограничат до водене на едва няколко досъдебни производства, въпреки заложения в чл. 16 от ЗМВР принцип на случайното разпределение и вписаните в длъжностните характеристики служебни задължения. Това от своя страна води до некоректно отчитане на средния брой дела на производство сред		

		разследващите полицаи. Претоварването на редовите разследващи полицаи за сметка на тези с ръководни функции статистически води до вероятност за допускане на грешки и съответно до налагане на несправедливи дисциплинарни наказания, което от своя страна обяснява липсата на интерес към тази професия и голямото текучество на кадрите, които след натрупване на известен опит предпочитат да кандидатстват за магистрати, водени не само от по-високата заплата, но и от по-високата сигурност и справедливост при разпределяне на работата, както и да търсят реализация извън МВР. Текучеството в това направление на дейност е най-голямото в МВР. За жалост до момента не ни е известно това да е анализирано и да се търсят мерки за ограничаването му. Това води след себе си загуба за МВР на подготвени кадри в тази специфична материя и значително намален потенциал като качество и срочност на разследването, докато новоназначени служители придобият нужния опит. Овладяването на този процес в голяма степен би допринесло позитиви за МВР в дейността и би отговорило на очакването на обществото за бързо, качествено и резултатно приключване на разследваните престъпления. Липсата на регулиране на този процес е видно като резултат в създадените и съществуващи предпоставки и причини, които оказват негативно влияние на разследващите полицаи и на дейността им, както и в цялост на МВР. Натовареността е фактор за своевременно и качествено осъществяване на правомощията на разследващите полицаи. Правилното □ измерване е от изключително значение за оценяването на дейността на всеки разследващ полицай, както и за оценка на дейността на отделните сектори, отдели и дирекции. Натовареността не може да се отчита с формални и произволни цифри, а следва да се има предвид обективен фактор – времето, необходимо за извършване на всички дейности от разследващите полицаи по водените досъдебни производства. Основна задача при определянето и отчитането на натовареността следва да е създаването на норма на натовареност – времеви стандарти за отчитане на времето, необходимо за извършване на различните видове действия, оценени и по своята тежест. Времевите стандарти следва да са неотменима част от механизма за определяне и отчитане на натовареността,		

		защото фактическата и правна сложност на досъдебните производства неизбежно е свързана с времето, необходимо за решаването им. Създаването и приемането на „норма за натовареност" ще даде възможност за регулиране на персоналната натовареност на разследващите полицаи (когато индивидуалната натовареност значително превишаваща нормата или обратно, когато е занижена). Същевременно индивидуалната степен на натовареност ще се отразява и на оценяване на дейността, кариерното израстване, допълнителните възнаграждения по чл. 178, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ЗМВР и при дисциплинарната отговорност. Обективното определяне на натовареността ще даде възможност на за обосновани предложения и решения относно определянето и разпределението на щатове на разследващи полицаи и технически помощници (подпомагащи основната дейност на разследващите полицаи, чрез извършване на по-ниско квалифициран труд) и за определянето и разпределението на бюджетни средства в тази връзка. **2.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §2 от проекта, но към него предлагаме да се направят следните допълнения в чл. 17: **2.1.** Предлагаме в текста на ал. 4 след „Редът" да се добави „и условията" Текста на ал. 4 да придобие следния вид: „Редът и условията за осъществяване на дейностите по ал. 2, т. 1 - 3 се определя с наредби на министъра на вътрешните работи." **2.2.** Предлагаме да се премахне сегашния текст на ал. 5 от чл. 17 и на негово място да се впише следния текст: „Минималния брой на държавни служители изпълняващи дейността по ал. 2, т. 3 в рамките на една смяна и посещаващи произшествия, се определят с наредбата по ал. 4." Мотиви: Сега действащия текст на ал. 5 на чл. 17 доказа, за времето на съществуването си проблеми в тълкуването и прилагането му, както и за приемане на актуална наредба по чл. 17, ал. 4 от ЗМВР. Поради това с писмо наш №181 от 14.02.2018 г. на основание чл. 51 от Закона за нормативните актове, СФСМВР описа подробно проблемите и поиска тълкуване от законодателя на този текст с цел правилното му прилагане. В отговор получихме адресирано до министъра на вътрешните работи писмо с №АД-829-00-1 от	Не се приема. Не се приема.	Посочените аргументи не внасят достатъчно яснота по предложението. Разпоредбата беше включена в закона с цел гарантиране на минимума от служители, които осъществяват пожарогасителна и спасителна дейност.

		29.03.2018 г. в което се посочва, че прилагането на този текст следва да се изясни чрез Наредбата за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителна дейност от органите на ПБЗН на МВР, както и да се даде указание за изпълнение на законовото задължение. До момента нито едно от двете не се е случило и проблема е актуален, въпреки наличието от месец януари 2018 г. на работна група за изработване на тази наредба. Основната причина за това е отново този текст в ЗМВР. Чрез предложението ни за разширяването на ал. 4 и новия текст на ал. 5 на чл. 17, този проблем ще се премахне и ще се даде възможност нужните условия да се регулират с подзаконов нормативен акт, реагиращ гъвкаво на необходимостта и обстоятелствата. Тези промени в чл. 17 ще подпомогнат както ръководния така и изпълнителския състав в практиката при изпълнения на задълженията им във връзка с дейността по чл. 6, т. 4 от ЗМВР и би гарантирало ефективност и безопасност за служителите и гражданите. **2.** Нямаме бележки и възражения към предложените текстове в проекта от §3 до §24 включително. **3.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §25 от проекта но към него предлагаме да се направят следните допълнения: В края на текста на ал. 4 на чл. 142 да се добавят думите "и този закон". Текста на чл. 142, ал. 4 става следния: „Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и този закон." Мотиви: Към държавните служители по ЗДСл, които съвестно и професионално продължават да изпълняват служебните си задължения, с реформата се въведоха ограничения, а голяма част от ползваните от тях трудови и социални права им се отнеха напълно. Към тях не се прилагат нормативните актове, предоставящи работно и униформено облекло, професионално обучение, храна и ободряващи напитки, обезщетения, допълнителен платен годишен отпуск за прослужени години в МВР и пр. От друга страна, преобладаващия брой от изброените правила се прилагат в момента не само към държавните служители по ЗМВР ,		

		което е възможна цел на започнатата реформа, но и към работещите по трудови правоотношения (чл. 142, ал. 5), които включват дори помощен персонал, лица с по-ниско от средно образование и т.н. Така, трайно сред служителите в МВР, се установява тенденцията тези със статут на държавни служители по ЗДСл да се поставят в принизено спрямо останалите служители положение, включително когато изпълняват еднакви или подобни функции с работещите по трудово правоотношение, но притежават по-висок образователен ценз и по-отговорно поведение, обусловило заеманата от тях длъжност да е по ЗДСл. Трябва да се има предвид, че ЗДСл е създаден, за да уреди правния статут на лицата, които подпомагат държавните органи в упражняването на държавната власт. Това им положение не им отрежда по-низше спрямо работниците и служителите по трудово правоотношение положение, напротив. Считаме, че нито държавните служители заслужават по-неблагоприятно третиране при изпълнение на своите служебни задължения, нито конкретно служителите по ЗДСл в МВР заслужават такова отношение. Предлаганите от нас промяна цели да изравнят условията на труд на държавните служители по ЗДСл, с тези по трудови правоотношения и със служителите по ЗМВР, където това е оправдано. С тази промяна ще се изравнят условията за полагането му – предоставяне на освежаващи напитки и безплатна храна, ако се полага нощен труд; на специално работно облекло и лични предпазни средства за служителите, които полагат труд при специфични условия на труд; обезщетяване на направените разходи за транспорт при изпълнение на работата и пр. **4.** Предлагаме изменение и допълнения на текстовете на чл. 153, ал. 3, т. 4 и на ал. 5, т. 4. Подчертаваме, че това предложение е алтернатива на предложението ни за изменение на чл. 247, ал. 1 по отношение на вида отпуск. **4.1.** Изменение и допълнение в текста на т. 4 от ал. 3 на чл. 153 като след думите „осъществяване на“ се добави „осъществяване на синдикална дейност при ползване на отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР“ Текста на т. 4 да придобие следния вид: „работят по трудово правоотношение или по граждански договор,		

		освен за осъществяване на синдикална дейност при ползване на отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, научна, преподавателска дейност или упражняване на авторски права, по ред, определен от министъра на вътрешните работи;“ **4.2.** Допълнение на т. 4, на ал. 5 на чл. 153 – в действащия текст се добавя: „и при трудово правоотношение или по граждански договор сключен с такава организация за времето на отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР“ Текста на т. 4, на ал. 5 на чл. 153 да придобие следния вид: „при участие в организациите по чл. 242 и при трудово правоотношение или по граждански договор сключени с такава организация за времето на отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР“ Мотиви: Защита на конституционното право на труд и възнаграждение. Чл. 247, ал. 1 от ЗМВР дава възможност държавните служители, които заемат ръководна изборна длъжност в организациите по чл. 242, ал. 1, да ползват неплатен отпуск (чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР) за времето на мандата си. При сега действащата уредба при упражняване на това право служителя реално остава без доходи и не може да се осигурява социално, поради характера на този вид отпуск и поради ограничението на чл. 153, ал. 3, т. 4 от ЗМВР за трудово или гражданско правоотношение и съответните месечни възнаграждения (доходи). Считаме, че това е пропуск в сега действащия ЗМВР. Упражняването на дадено в чл. 12 от ЗМВР право и дейност, установено и в чл. 49, ал.1 от Конституцията на Република България (КРБ), не би трябвало да е ограничение за правото на труд регламентирано в чл. 48, ал. 1 изречение първо от КРБ. В действащия текст на т. 4 на ал. 3 на чл. 153 от ЗМВР, има дадено такова право но за тесен кръг дейности „...научна, преподавателска дейност или упражняване на авторски прав...“ без да е ясно с какво тези дейности, които не се съдържат в ЗМВР, са поставени в привилегировано положение за разлика от изрично регламентираната в глава 12 от ЗМВР синдикална дейност. Отбелязваме, че упражняването на посочените като изключение дейностите не са обвързани с условия за неплатен отпуск, каквото е нашето предложение предвид реда на чл. 247, ал.1 от ЗМВР, а е дадена възможност за реално втора работа и второ възнаграждение в		

		едно с това за заеманата длъжност като служител в МВР и това ги отличава от нашето предложение. В чл. 48, ал. 1, изречение второ от КРБ е вменено задължение на държавата да се грижи за създаване на условия за осъществяване на правото на труд. При хипотезата на неплатен отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 от ЗМВР това задължение не е изпълнено, защото такава възможност не е дадена за дейността обвързана с този вид отпуск. С приемане на нашето предложение този пропуск в ЗМВР ще бъде премахнат и проблема ще бъде решен. В тази връзка ни е и предложението за допълнение на т. 4, на ал. 5 на чл. 153, като това изрично урежда, че трудови правоотношения или по граждански договор при отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 7 са допустими само с организация по чл. 242. **5.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §26, 27, 28 и 29 **6.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §30 освен следното: Предлагаме в началото на текста на ал. 1 на чл. 163а да се впише следния текст : „При конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност, недопуснатите кандидати се уведомяват и им се съобщават писмено съображенията за отказа.“ Така текста на чл. 163а, ал. 1 да стане: При конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност, недопуснатите кандидати се уведомяват и им се съобщават писмено съображенията за отказа. Недопускането до участие в конкурс за преминаване в по-висока по вид длъжност може да се обжалва пред министъра на вътрешните работи в 7-дневен срок от датата на обявяване на списъка с недопуснатите кандидати. Жалбата не спира конкурсната процедура. Министърът на вътрешните работи се произнася в 14-дневен срок с решение, с което допуска кандидата до участие в конкурса или отхвърля жалбата. Решението по жалбата е окончателно и не подлежи на съдебен контрол. Мотиви: Тази промяна дава възможност кандидата да узнае причината за недопускането, което е от съществено значение при преценка за упражняване правото му за обжалване. Трябва да се вземе предвид, че недопускането като резултат е следствие на конкретна причина или причини и точно те трябва да се преценят като основание за обжалване, съпоставяйки им аргументи от страна на жалбоподателя и мотиви в решението на компетентния орган дали		

		те са основателни или не. Липсата на такъв текст значително ограничава правото на защита при обжалване. **7.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §31 и 32 **8.** Към §33 имаме следното предложение: С цел ясно прилагане на предложението за чл.174, ал.1 - Да се даде определение в Допълнителните разпоредби в ЗМВР на „установяване на зависимост от или злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози“ което да отговори какво според този закон и текст се има предвид под - установяване, зависимост и злоупотреба с наркотични вещества или техни аналози. **10.** Предлагаме изменение и допълнение на чл. 177 **10.1.** Изменение и допълнение на текста на чл. 177, ал. 2 В сега действащия текст на ал. 2 до отпадне текста: „се утвърждава ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България“ и на негово място след „най-ниската длъжност“ се запише следния текст: „е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт“. В тази връзка предлагаме и промени на посочените коефициенти в т. 1 и т. 2, съобразено предложената нова база и размера на сегашното основно месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на тези служители. Текста на ал. 2 да придобие следния вид: „Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва: 1. за най-ниската изпълнителска длъжност - не по-малко от 1,0; 2. за най-ниската младша изпълнителска длъжност - не по-малко от 0,8; **10.2.** Нова ал. 3 в чл. 177 (сегашна ал. 3 става ал. 4, а сегашна ал. 5 става ал. 6) със следния текст: „Базата по ал. 2 и чл. 180, ал. 2, се преизчислява ежегодно през		

		първия месец на всяка година“. **11.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §31 **12.** Предлагаме изменение и допълнение на чл. 180 **12.1.** Изменение и допълнение на текста на чл. 180, ал. 2 В сега действащия текст на ал. 2 до отпадне текста: „се утвърждава ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България“ и на негово място след „най-ниската длъжност“ се запише следния текст: „е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт“. В тази връзка предлагаме да се променят посочените в т. 1 и т. 2 коефициенти, съобразено предложената нова база и размера на сегашното основно месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на тези служители. Текста на ал.2 да придобие следния вид: „Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, е средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година, съобразно данни на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва: 1. за най-ниската изпълнителска длъжност - не по-малко от ……; 2. за най-ниската младша изпълнителска длъжност - не по-малко от …..; **12.2.** Изменение на ал.3 като вместо текста „минималната работна заплата, установена за страната“ се запише текста: „средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година“. Текста на ал.3 става следния: „Най-ниската заплата за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, не може да бъде по-малка от средната работна заплата за страната за второто тримесечие на предходната година. Началните и максималните размери на заплатите за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, се определят с наредбата по чл. 177, ал. 3.“ Мотиви: Предвид предложеното намаляване на коефициентите (в текстовете на чл. 177, ал. 2 и чл. 18, ал. 2) и предложения период който да се ползва за база, тези промени не изискват допълнителни		

		финансови средства. Не е за пренебрегване и факта, че още след изтичане на предложения период (от който да се използват данни за базата), ще е възможно да се прогнозира необходимия бюджет за тези разходи през следващата година, което несъмнено ще е от полза при изготвяне на държавния бюджет и в частност на МВР. Така заплатите на тези служители на МВР логически и реално ще следват доходите в страната и няма да се стига до социално напрежение и протестни действия за подобно индексиране и непредвидени разходи за бюджета. **13.** Предлагаме изменение и допълнение на чл. 181, ал. 2 като след думите „и снаряжение“ да бъде добавено „или тяхната парична равностойност при не осигуряването им до края на годината за която се дължат“ Текста на ал. 2 да стане следния: „На държавните служители се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение, или тяхната парична равностойност при не осигуряването им до края на годината за която се дължат, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло.“ Мотиви: Това би компенсирало до известна степен направените от служители, изпълняващи задълженията си в униформено облекло, разходи по поддържането на облеклото им във вид не уронващ престижа на МВР, предвид факта, че през последните години системно изцяло или отчасти не се получава необходимото униформено облекло или снаряжение по предвидения от закона ред и са принудени да закупуват елементи от него на свободния пазар за своя сметка. Актуализирането и базата на която да се прави, са съобразени с подготвяне и гласуване на бюджета. **14**. Нямаме бележки и възражения по предложенията в §36, 37, 38, 39, 40 и 41 **15**. Предлагаме изменения и допълнения в чл. 200, ал. 1 **15.1**. На мястото на сегашна т. 10 се впише т. 6 от ал. 1 на чл. 201 с допълнително вписан в края текст: „сигнализирано от наблюдаващ прокурор“. Текста на сегашна т. 10 (с изменение и допълнение) става т. 6 на ал. 1 в чл. 201 Текста на новата т. 10 на ал. 1 от чл. 200 става следния: „Системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-		

		процесуалния кодекс, или неоправдано забавяне на наказателно производство, сигнализирано от наблюдаващ прокурор“. Мотиви: Считаме, че степента на тежест на това нарушение и последиците от него отговарят на вида на това дисциплинарно наказание и е напълно съпоставимо в това отношение с останалите изброени хипотези в чл. 200, ал. 1. Нарушаването на срок предвидени в НПК не означава процесуално следствени действия извън него, които не биха имали доказателствена стойност, а е по-скоро срок свързан с административна процедура. Ето защо при тази хипотеза както и при втората трябва да се има и предвид, че причини за извършване на нарушение на някоя от двете хипотези на това дисциплинарно нарушение в голямата си част е със силно въздействие на външни и често не зависещи от служителя обстоятелства като най-вероятните са: голям брой дела на производство; условията та труд – оборудване на работното място, осигуряване с необходимата техника и консумативи; зависимост от други лица (експерти, адвокати, прокурори и т.н.), които със свои действия могат да създадат условия водещи до такова нарушение. От друга страна не трябва да се пренебрегва факта, че според чл. 15, ал. 1 от ЗМВР дейността по разследване на престъпления се осъществява при условията и по реда на НПК, а според чл. 46, ал. 2, т. 1 от НПК единствено наблюдаващия прокурор упражнява надзор за своевременно провеждане на разследването и предвид това е напълно логично това да е фигурата която следва да прецени и сигнализира за установяване на факти и обстоятелства съставомерни на това дисциплинарно нарушение. Даването на такова право на друго лице би могло да се тълкува като нарушение на чл. 15, ал. 5 от ЗМВР Не на последно място ще отбележим, че силно уязвими на този вид дисциплинарни нарушения са разследващите полицаи и поради вида и тежестта на дисциплинарното наказание, което следва по чл. 201, ал. 1, т. 6 „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години“ и вероятни последици от това, оказват демотивиращо въздействие особено ако е следствие на някои от изброените външни причини. Дейността на разследващите полицаи е силно специфична и от изключителна важност. Изисква много добра подготовка както като правна култура така и психологическа подготвеност и		

		образование. В МВР е известно, че най-голямото текучество от служители в това министерство е именно от разследващите полицаи, причина за което е стреса от спецификата на работата, към което се прибавя уязвимостта за дисциплинарни нарушения предвид дейността им и външните фактори във връзка с нея. Ето защо предвид спецификата на работата им, необходимите знания които трябва да имат и възможността да натрупат професионален опит, чрез който по най-ефективен начин да изпълняват служебната си дейност и поради другите горепосочени причини считаме, че за този вид дисциплинарни нарушения следва да се наложи по-леко дисциплинарно наказание от това по чл. 201, ал. 1 от ЗМВР, като по този начин най-справедливо ще бъде приложен дисциплиниращият ефект и ще се запазят придобили професионален опит служители. **15.2** Нова точка 14 със следния текст: „Действия, насочени към ограничаване или затрудняване на служител при упражняване на права и дейност в качеството му по чл. 205, ал. 3." Мотиви: Превантивна гаранция за независимост, защита от административен произвол и влияние върху дейността му в това си качество, както и поради това му качество при конкретен казус в който взема участие. **16**. Предлагаме изменение и допълнения в чл. 201, ал. 1 **16.1**. Текстът на т. 6 да стане следния: „Възпрепятстване или ограничаване на професионалните, икономическите, социалните или синдикалните права на служителите, предвидени в този закон, Закона за държавния служител и Кодекса на труда, подзаконови нормативни актове издадени във връзка с тях, споразумението за сътрудничество и Колективния трудов договор, сключени на основания чл. 245, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР." Мотиви: Такива умишлени действия (възпрепятстване или ограничаване), с които служител на МВР чрез неспазване на законови и подзаконови норми, неправомерно въздейства върху права на други служители от това ведомство, са със степен на тежест, за която следва да бъде наложено дисциплинарно наказание адекватно по тежест на нарушението и настъпилите от него последици. Това би имало и превантивен дисциплиниращ ефект за не		

		допускане и не извършване на такива действия в институцията определена да защитава права и свободи на граждани, каквито са и служителите на МВР. **16.2.** Нова т. 7 в ал. 1 на чл. 201 със следния текст: Нарушаване ограничението, постановено в чл. 187, ал. 7, при липса на писмено съгласие по чл. 187а, ал. 2 Мотиви:Въпреки изричната разпоредба на чл. 187а, ал. 2 свързана с изключение за полагане на извънреден труд над ограниченията посочени в чл. 187, ал. 7, съществува практика служители да бъдат ангажират при не даване на такова съгласие или да не се иска такова за всеки конкретен случай, което е нарушения на установените условия и ред. Подобни порочни практики директно навлизат в приложното поле на чл. 4 т. 2 от Европейската конвенция за правата на човека, при което явно противоречат на ангажиментите ни към европейските ни партньори и изискванията за по-тясно приобщаване към демократичното семейство на Европа. **17**. Нямаме бележки и възражения по предложенията в §42 и 43 **18.** Предлагаме изменения и допълнения на чл. 205 **18.1**. Допълнение на ал. 3 като в края след „МВР“ се добави следния текст: „и/или от адвокат“ и така текста да придобие следния вид: „Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР и/или адвокат.“ Мотиви: Съгласно чл. 56 от Конституцията на Република България “Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява и със защитник.” Доколкото говорим за права и законни интереси, то такъв защитник по закон може и следва да бъде адвокат. Според чл. 2, ал. 1, изр. 1 от Закон за адвокатурата “Упражняването на адвокатската професия е дейност, предвидена в Конституцията, за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица”. Ето защо служителите имат право на адвокатска защита в рамките на дисциплинарно производство, която им се дължи на общо конституционно основание при поискване.		

		Според чл. 5 ал. 1 от нея "Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да й противоречат". Също така, според чл. 6 ал. 2 изр. 2 от Конституцията : "Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние". Нещо повече - при необходимост от посещение в държавни учреждения гражданите имат право да се явят със защитник без оглед на произхода и характера на тази необходимост, както е посочено в чл. 56 изр. второ, следователно е без значение дали има дисциплинарно производство по ЗМВР, а оттук в тази връзка е без значение и целият ЗМВР по отношение на дължащата им се защита. Структурата на МВР, където се провежда дисциплинарната проверка, безспорно е държавно учреждение. Според Решение № 8201/20.07.2006г. по адм.д. №3254/2006г. , постановено от петчленен състав на Върховния административен съд, „Правото на защита е едно от основните права на гражданите. Регламентирано е в чл. 56 от Конституцията на РБ, според който всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява със защитник. ... Основните права на гражданите не могат да бъдат дерогирани по законодателен път. Те са неотменими съгласно чл. 57, ал. 1 от Конституцията на РБ." Участието на адвокати като защитници в предварителни проверки и дисциплинарни производства ще доведе до установяване и отстраняване на допуснати процесуални нарушения още на тези етапи. Това от своя страна ще доведе до по-малко отменени на процесуални основания дисциплинарни наказания, което съответно като краен резултат ще означава намаляване на разходите в бюджета на МВР за изплащане на присъдени разноски по загубени съдебни производства. Дисциплинарно наказващия орган има право (а със Заповед 8121з-1252/2016 г. на министъра на вътрешните работи вече и задължението) да ползва правна помощ от юрисконсултите на съответните структури. В същото време противоконституционното недопускане на адвокат като защитник на съответен проверяван служител категорично води до неравнопоставеност. Това отново		

		противоречи на принципите на правовата държава. **18.2**. Нова ал. 4 на чл. 205 със следния текст: „Лицата по ал. 3 подпомагащи държавния служител, се ползват с правата по чл. 207, ал. 8, т. 1, 3, 4 и 5. При осъществяване на функциите си по дисциплинарното производство подпомагащия служител от МВР е независим и се подчиняват само на закона. Възпрепятстване на дейността му в това качество е дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1 т. 14.“ Мотиви: В момента нито в ЗМВР нито в инструкцията по чл. 215а, са дадени и определени права за подпомагащия. В такъв случай възниква въпроса какви са функциите му в това качество? Това го превръща в пасивен наблюдател, т.е. във формална фигура, с която привидно се спазва правото по чл. 56 от Конституцията на Република България. Второто изречение е гаранция за независимост, защита от административен произвол и влияние върху дейността му в това качество, както и поради това му качество - при конкретния казус, в който взема участие. **18.3.** Нова ал. 5 на чл. 205 със следния текст: „Дисциплинарното производство приключва в срок до два месеца от образуването му. При дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, със заповед на органа по чл. 204, този срок може да бъде продължен до 4 месеца. Мотиви: Дисциплиниращ ефект при събиране на доказателства и бързото приключване на производството, което е в интерес и на ДНО, и на служителя, срещу когото се води, както и за превенцията срещу дисциплинарни нарушения. Което при липсата на срокове не може да се гарантира. Българската правна система разграничава няколко вида юридическа отговорност. Основен критерий при това разграничение е характерът на засегнатите обществени отношения. Няма пречка едно деяние да е основание за реализиране на повече от един вид отговорност, но в тези случаи единият вид винаги е функция на другия. Прост пример - граждански иск в наказателното производство се уважава едва след реализиране на наказателната отговорност. Също така, по силата на чл. 195, ал. 4 от действащия ЗМВР дисциплинарната отговорност следва да бъде реализирана едва след наказателната или административно-наказателната. В този смисъл следва да се държи		

		сметка и за правилата за реализиране на отговорността и свързаните с това неблагоприятни последици в хода на конкретно производство. Съгласно чл. 234, ал. 1 от НПК разследването по досъдебни производства приключва в двумесечен срок. Това е разследване на най-тежките закононарушения, обявени за престъпления. Липсва всякаква правна и житейска логика за по-леката дисциплинарна отговорност да има по-дълъг законов срок или пък да няма никакъв, както е в момента. Ето защо следва да бъде прецизиран срокът за провеждане на дисциплинарните производства, което ще бъде и гаранция срещу евентуална самоцелна репресия спрямо разследвания служител. **19.** Предложения за изменение и допълнение на ал. 3 от чл. 207 Предлагаме от първото изречени на този текст да бъде премахнато „по доказване на дисциплинарното нарушение“ и на негово място да се запише: „за пълно, обективно и всестранно разследване“. Текста на ал.3 да стане следния: „Дисциплинарно разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. При осъществяване на функциите си по дисциплинарното производство дисциплинарно разследващите органи са независими и се подчиняват само на закона.“ Мотиви: Сегашния текст вменява задължение за събиране на доказателства единствено с обвинителен уклон, което застрашава сериозно както правата на служителя срещу който се води съответното дисциплинарно разследване, така и е подвеждащо за преценката на дисциплинарно наказващия орган, която следва той да направи въз основа на събраните в разследването доказателства. С нашето предложение се гарантират безпристрастност и пълнота при разследването и обективно вземане на решение от дисциплинарно наказващия орган при упражняване на правата дадени му в ЗМВР и Инструкция № 8121з-470/27.04.2015 г. Не на последно място това е в унисон с конституционно приетата презумпция за невинност и правовата държава. **20.** Предложение за изменение и допълнение на чл. 207, ал. 7 В края на действащия текст на ал.7 се добавя “която в едно с всички материали по производството предоставя по реда на ал. 11 на държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното	Приема се.	

		производство и на лицата по чл. 205, ал. 3“ Текста на ал. 7 да стане следния: „За резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която ведно с всички материали по производството предоставя по реда на ал.11 на държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство и на лицата по чл. 205, ал. 3“ Мотиви: Гарантиране в пълен обем на обективност и правото на защита, чрез предоставяне на всички материали събрани в хода проверката, а не само на обобщената справка. Защото тя отразява оценката на дисциплинарно разследващия орган, която в много случаи (доказано в съдебната практика) не винаги е пълна, обективна и правилна. Само чрез запознаване с всички материали от проверката служителя би могъл да упражни ефективно и в пълен обем правото си по чл. 207, ал. 8, т. 4 и 5 и ал. 10. Нещо повече, справките и становищата по дисциплинарни проверки не са доказателства за извършено нарушение, а само анализ и обобщаване на такива, но този анализ може и да е погрешен. Съгласно чл. 210,. ал. 1 от ЗМВР „Дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта“. Как служителят би могъл пълноценно да се защити и за формулира адекватна жалба срещу несправедливо наложено му наказание, ако не е запознат в детайли с приложените към дисциплинарната преписка доказателства? **21.** Предложения за изменение и допълнения на чл. 207, ал. 8, т. 1, 2 и 3 и ал. 9 **21.1.** Предложение за изменение и допълнение на чл. 207, ал. 8, т. 1 В т. 1 след думите „по ал. 7“ се вписва: „и да получи копия от тях“ след което следва точка. В следващото изречение след „запознаване“ се вписва текста „и получаването на копия“. Текста на т. 1 от ал. 8 на чл. 207 да придобие следния вид: „Да се запознае със заповедта по ал.1 и с обобщената справка по ал.		

		7 и да получи копия от тях. Запознаването и получаването на копия, се удостоверява с подпис и дата.“ **21.2**. Изменение и допълнение на текста на т. 2 След думите „в защитата си от“ останалите се заличават и на тяхно място се вписва: „посочени от него лица по чл. 205, ал. 3“. Така текста придобива следния вид: „да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочени от него лица по чл. 205, ал. 3.“ Мотиви: Направеното предложение за изменение и допълнение на чл.205 **21.3**. Допълнение на текста на т. 3, като в края се запише: “и копия, чрез копиране, заснемане и бележки“. С това допълнение текста на т. 3 става следния: „да се запознава с материали по производството и да прави необходимите извлечения и копия, чрез копиране, заснемане и бележки.“ Мотиви: Практиката до момента показва, че правото на „извлечения“ се тълкува от дисциплинарно разследващия орган в тесен смисъл, единствено за водене на бележки по съдържанието на предоставени материали. При такава ограничена дейност не винаги служителя или подпомагащия го, биха могли да преценят веднага и на място важността на всеки материал и съдържанието, относно обективното установяване на фактите, обстоятелствата и значението за доказване на вина или невиновност, при упражняване на правата по т. 4 и 5 от ал. 8 и ал. 10 от чл. 207. Нещо повече, дисциплинарно наказващият орган разполага с всички материали при изготвяне на заповед за налагане на дисциплинарно наказание, като може систематично и подробно да се аргументира. В същото време след връчване на заповедта наказаният служител е поставен в обективна невъзможност да изложи в жалбата си по съдебен или административен ред всички възможни в конкретния казус доводи в своя защита, доколкото не разполага с всички материали. Това неравностойно положение води до неоправдано забавяне на производствата по обжалване, което влиза в противоречие и с принципите на Европейската конвенция за правата на човека относно справедливостта на процеса. Особено ярко изразен е този проблем при дисциплинарни производства от по		

		няколко тома. Несериозно е да бъде принуждаван служителят при съответно желание да си преписва всички материали, в повечето случаи при липса на подходящи за това условия, каквато е обичайната практика в момента. **21.4.** Във връзка с предложението за т. 3, следва да се допълни и текста на ал. 9 на чл. 207, като след „по ал. 8, т. 1“ се добавя: „и/или да получи копия от тях“ така текста на тази алинея става следния: „Отказът на държавния служител да се запознае с материалите по ал. 8, т. 1 и 8 или да получи копия от тях, се удостоверява с имената и подписите на двама служители на МВР.“ Мотиви: Това ще гарантира правото на защита на служителя, както спомогне за ефективно упражняване на правата по т. 3, 4, и 5 от ал. 8 и ал. 10 от чл. 207. **22.** Предлагаме изменение на чл. 211. В последното изречение да се премахне „не“ и текста да стане: „Обжалването спира изпълнението“ Мотиви: С тези актове в някои случаи значително се засягат права. Освен временно ограничение за някои за кратки срокове е налице и трайно и продължително въздействие върху установени конституционни права като правото на труд и възнаграждение при временно отстраняване от длъжност по чл. 214. Възможността за съдебен контрол гарантира до известна степен тяхното спазване, но предвид продължителната съдебна процедура (в повечето случаи на две инстанции в рамките на 2-3 години), често приключва след срока на действие на акта който се обжалва и обезсмисля до голяма степен тази защита превръщайки я във формална. Нещо повече - с предложената промяна ще се избегнат абсурдните законово неуредени ситуации, при които на служител се налага второ по-тежко дисциплинарно наказание за ново дисциплинарно нарушение, извършено в срока на изтърпяване на първото наказание, но първото бива окончателно отменено от съда. Какво се случва тогава с второто наказание и къде е процедурата за неговата ревизия от наказващия орган? **23.** Предлагаме нов чл. 213а със следните текстове: Чл. 213а, ал. 1 Дисциплинарните наказания, се заличават с изтичане на една година от налагането им. ал. 2 Заличаването има действие занапред. Заличаването на		

		дисциплинарното уволнение не е основание за възстановяване на държавния служител на предишната му работа. ал. 3 Дисциплинарните наказания, с изключение на уволнението, могат да бъдат заличени преди изтичането на срока по ал. 1 на предходния член, ако държавния служител в срок от шест месеца не е извършил други дисциплинарни нарушения. Заличаването има действие занапред. ал. 4 Заличаването по ал. 1 и ал. 3 се извършва от дисциплинарно наказващия орган, въз основа на мотивирана писмена заповед, която се връчва на държавния служител. Мотиви: Такива възможности съществуват в Кодекса на труда (чл. 197 и чл. 198) и Закона за държавния служител (чл. 98 и чл. 99) но тези текстове не се прилагат по аналогия за държавните служители в МВР, предвид липсата им в специалния закон. Ето защо е необходимо това изрично да се уреди със специална норма в ЗМВР. **24**. Предлагаме изменение и допълнение на чл. 214 **24.1**. Нова ал. 3 на чл. 214 (сегашна 3 става 4, следващите се преномерират) със следния текст: „Срока за временно отстраняване по ал. 1, т. 1 е до два месеца“. Мотиви: Отстраняването следва да се разглежда като крайна мярка за разкриване на обективната истина. В рамките на до два месеца могат и следва да се съберат най-вече първо тези доказателства, за които служебното положение на служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство, би затруднило разкриването на обективната истина. Следва да се има предвид, че вземането на решение за такова отстраняване трябва да е обосновано т.е. да има достатъчни данни за застрашени доказателства, на които може да повлияе служителя със служебното си поведение. Това обуславя извод, че те са известни на издалия заповедта и тяхното осигуряване при временно отстраняване в предложения срок е въпрос единствено на добра организация и капацитет на дисциплинарно разследващия орган. Отстраняването от длъжност непосредствено засяга законни права на адресата, тъй като го лишава от възможността да упражнява конституционно гарантираното му право на труд и възнаграждение. Ето защо предложението ни е защитна мярка срещу		

		административен произвол, който е възможен при липсата в ЗМВР на срок както за това отстраняване, така и за приключване на дисциплинарното производство. Нищо не принуждава ДНО или ДРО да приключат бързо производството, докато същевременно отстранения служител е без доходи поради текста на чл. 214, ал. 4 и ограниченията на чл. 153, без социални осигуровки и е в продължителна като време процедура при евентуално упражняване на правото за обжалване пред съд на тази заповед. Предвид съдебна практика в тези случаи, съдебният контрол върху решенията за отстраняване е бавен и често приключва дълго след отпадане на основанието за отстраняването и се ограничава до проверка дали актът е издаден от компетентния орган и в законовата форма. Практически това означава един изцяло формален съдебен контрол за ограничаването на основни права на тези служители, които би следвало да се ползват с висока степен на защита от произвол. От друга страна имайки предвид чл. 214, ал. 4 и ограниченията на чл. 153, възникват редица проблеми и се засягат права, ето защо би следвало да са налице някакви защитни средства, поради опасността тази, сама по себе си разумна мярка, да се превърне в диспропорционално ограничение на личния живот на служителя и възможността му да полага труд и до получава съответно възнаграждение. Не е допустимо засегнатите от подобна мярка да бъдат поставени в продължителна зависимост от бездействието на органите, които следва да решат основния проблем, във връзка с който е наложена мярката. През цялото това време отстранения е със статут на служител на МВР, отстранен е от длъжност, не получава трудово възнаграждение, не му е разрешено да напусне, няма право да търси и да започне друга работа, за да издържа себе си и семейството си. Това оказва негативно влияние на личния живот. Според осъдително решение на ЕСПЧ произнесено по делото „Д.М.Т. и D.K.И. срещу България“ - Едно такова отстраняване от длъжност за неопределен продължителен период от време, съчетано със забрана през това време да се упражнява каквато и да е друга трудова дейност в частния или публичния сектор (освен преподавателска и научна), води до нарушение на чл. 8 от ЕКПЧ, доколкото накърнява правото на неприкосновеност на личния живот.		

		Не е изключено тази ситуация да доведе и до трагичен край, какъвто случай има през 2014г. със служител от ОДМВР-Варна, сложил край на живота си след продължително поставяне в такава ситуация. Не на последно място е и обстоятелството, че правото на труд е конституционно защитено право според чл. 16 и чл. 48, ал. 1 от КРБ и задължение на държавата според последния. **24.2.** Нова ал. 7 на чл. 214 със следния текст „Държавният служител, който е бил незаконно отстранен от длъжност, има право на обезщетение при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.“ Мотиви: Право на обезщетение за нанесени вреди. Аналогичен е текста на чл. 100, ал. 4 от ЗДСл. **25.** По предложението в §45 относно създаването на ал. 3 на чл. 228 Не сме съгласни с предложения „7-дневен срок“. Предлагаме срока за упражняване на това право да бъде 14-дневен. **26.** Нямаме бележки и възражения по предложенията в §46 **27.** Предложение за чл. 243 - сегашния текст на ал. 3 да се замени със следния: „Синдикалните организации, в които членуват държавни служители в МВР по чл. 142, ал. 1, т. 1 и/или държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 2, имат право да се присъединяват или да членуват в национални синдикални организации извън МВР, само ако те осъществяват дейността си в сферата на сигурността.“ Мотиви: Предложението е мотивирано от наличието на служители и законното им право на социална защита, за които със ЗИДЗМВР е получено правото на мобилност в различните структури на сферата на сигурност и служебното им правоотношение е прекратено по тяхно желание и в срок до три месеца след прекратяването са назначени като държавни служители в службите за сигурност или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на ЗМВР относно държавната служба. Член 5 на Конвенция № 87 за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране от 1948 г. гласи: "Организациите на трудещите се и на работодателите имат право да образуват и да се присъединяват към федерации и конфедерации и всяка организация, федерация или конфедерация има право да се присъединява към международни организации на трудещите се и на работодателите.", и		

		член 8, ал. 2, „Националното законодателство не трябва да накърнява, нито да се прилага по начин, който накърнява гаранциите, предвидени в тази конвенция.“. Имайки предвид чл. 9, ал. 1, „Националното законодателство определя степента, в която гаранциите, предвидени в тази конвенция, се прилагат за въоръжените сили и полицията.“, свеждаме предложението само до организации на държавни служители в службите в сферата на сигурност или за обществен ред или в други ведомства и институции, за които се прилагат разпоредбите на ЗМВР относно държавната служба. **28.** Предлагаме нова алинея 4 на чл. 244 със следния текст: „Служителите в МВР не отговарят дисциплинарно за участието си в протестни действия по ал. 2.“ Мотиви: Смисъла на предложението е не избягване на дисциплинарна отговорност за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР чрез прикриване зад това право, а защита от административен произвол, натиск и влияние от ръководители , следствие или във връзка с упражняването на това право. Такива случаи са наблюдавани през годините. Ето защо и предложението ни е защита правото на участие в протестни действия по ал. 2, а не конкретни действия на служителя при упражняването му. **29.** Предлагаме допълнение и изменение в чл. 247 Алтернативно предложение на това за промяна на чл. 153, ал. 3, т. 4 и ал. 5 т. 4. **29.1**. Предлагаме в текста на ал. 1 на чл. 247 след „по чл. 242, ал. 1“ да се впише: „представени в Съвета за социално партньорство в МВР“ и думата „неплатен“ да се замени с „платен“. Текста да придобие следния вид: „Държавните служители, които заемат ръководна изборна длъжност в организациите по чл. 242, ал. 1, представени в Съвета за социално партньорство в МВР, за времето на мандата си имат право на платен отпуск.“ Във връзка с това предложение следва да се промени и чл. 189, ал. 1, т. 7 където сегашния текст следва да бъде променен в следния вид: 7. Платен отпуск по реда на чл. 247 **29.2.** Предлагаме нова ал. 5 със следния текст:		

		„Държавния служител упражняващ правото на отпуска по ал. 1, за времето на нейната продължителност, получава месечно възнаграждение, което се формира от основното месечно възнаграждение за заеманата непосредствено преди началото на този отпуск длъжност, допълнително възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 1 и храна или левовата □ равностойност по чл. 181, ал. 1. При корекции на някои от сумите формиращи това възнаграждение, следва и актуализация за този служител.“ Мотиви: Предложението е алтернативно с това за промяна на чл. 153, ал. 3, т. 4 и ал. 5, т. 4. с цел защита на конституционното право на труд и възнаграждение. Подобна възможност съществуват в редица европейски държави, някои от които страни членки на ЕС. **30.** Предлагаме изменение и допълнение на текста на ал. 2 на чл. 248 В първото изречение след думите: “организациите по чл. 242, ал. 1“ , се добавя следния текст: „в които членуват повече от 4 на сто от общата щатна численост на служителите в МВР и имат изградени звена в повече от една трета от структурите на МВР“ Текста на ал. 2 придобива следния вид: „В съвета участват представители на ръководството на МВР, на организациите по чл. 242, ал. 1, в които членуват повече от 4 на сто от общата щатна численост на служителите в МВР и имат изградени звена в повече от една трета от структурите на МВР, и на служителите, нечленуващи в синдикалните организации. Броят на представителите на служителите, нечленуващи в синдикални организации, не може да е по-голям от една четвърт от общия брой представители на организациите по чл. 242, ал. 1.“ Мотиви: С ясното съзнание, че критериите за представителност не трябва да оставят съмнение за липса на прозрачност или достатъчна легитимност на взетите решения, предлагаме въвеждането на такива. Това се налага поради нуждата от условия за пропорционалност и баланс на участниците в социалния диалог. Считаме за особено важно в Съвета за социално партньорство в МВР да влизат наистина сериозни и представителни синдикални организации, с възможности да гарантират изпълнение на постигнати с консенсус решения. Моментния начин на представителство създава сериозни предпоставки за дискриминация на членовете на големите СО в МВР. Едновременно с тези предпоставки резонни са въпросите: С		

		какво сдружения около и под 2000 служители (което би представлявала една евентуална 5% бариера) или позиционирани ограничено само в някои административни или географски региони на страната, биха гарантирали устойчивост на приети договорености? Каква е гаранцията, че СО с членска маса покриваща минималното изискване в ЗЮЛНЦ за учредяване на такова ЮЛ, не би блокирала вземането на решения в ССП, което може да се окаже проблем за социалния диалог и да доведе до напрежение в социалния мир в МВР? Категорично заявяваме, че т. нар. представителност не ограничава правото на синдикална дейност в МВР и не ограничава по никакъв начин правото на сдружаване. При предложението е взета предвид съществуваща нормативна база в социалния диалог на държавно ниво, а именно представителността в НСТС. Напомняме, че принципа на представителност съществува и в други форми на държавното управление, доколкото доказва легитимност и обществено признание на претендиращата да представлява когото и да било организация. Предложението ни е за този национален орган в МВР и не засяга право за участие в Комисиите за социален диалог в структурите на МВР според представителността /извън предложеното ограничение за ССП/ на съответната синдикална организация на национално или регионално ниво. **31.** Предложения за изменение и допълнение на текстове на чл. 246, ал. 1 и ал. 2 **31.1.** От текста на чл. 246, ал. 1 и ал. 2 да отпадне думата „държавните“, тъй като това е в колизия с чл. 242, ал. 1, който дава право за „служителите в МВР“, а не само за една група от тях. Според чл. 142, ал. 1 от ЗМВР служителите на МВР са: 1. държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. държавни служители; 3. лица, работещи по трудово правоотношение. **31.2**. В текста на т. 1 от ал. 1 след „определени“ се премахват думите “от съответния ръководител“ и на тяхно място се добавя текста: „чрез съгласуване между съответния ръководител на структурата или звеното и ръководството на синдикалната структура“.		

		31.3. В текста на ал.2 след „определят“ се премахват думите “от съответния ръководител“ и на тяхно място се добавя текста: „след съгласуване между ръководството на синдикалната структура и съответния ръководител на структура или звено по ред и условия определени в споразумението по чл. 245, ал. 1.“ Предвид тези предложения текстовете на чл. 246 придобиват следния вид: „Чл. 246. (1) Служителите в МВР могат да провеждат събрания в извънработно време, включително и в униформено облекло, във: 1. помещения или места, предоставени за ползване и управление на МВР, при условия, определени чрез съгласуване между съответния ръководител на структурата или звеното и ръководството на синдикалната структура. 2. други помещения, избрани от тях. (2) Служителите могат да провеждат събрания през работно време в рамките на 40 часа годишно, времето и мястото на които се определят след съгласуване между ръководството на синдикалната структура и съответния ръководител на структура или звено по ред и условия определени в споразумението по чл. 245, ал. 1.“ Мотиви: Предложенията от една страна доуточняват и доразвиват, логически и нормативно, сега съществуващи норми в ЗМВР, по които в течение на дейността са възниквали и продължават да възникват колизии и проблеми по прилагането им предвид това, че в структурите /синдикалните дружества/ на синдикалните организации не винаги членовете са от една структура или звено на МВР. **32**. Предлагаме нова ал. 6 на чл. 248 ал. 5 Решенията взети по реда на ал. 3 са със задължителен характер Мотиви: Функциите и правомощията посочени в ал. 3 - „разрешава въпросите, свързани с трудовите и служебните отношения и със социално-икономическите права и интереси на служителите, в дух на сътрудничество, взаимни отстъпки и зачитане интересите на всяка от страните“, и ал. 4 - „постигане на съгласие и приемане на общи решения по реда на ал. 3“		
8.	СФСМВР Изх. № 88/22.02.2019 г.	Предлагаме наше предложение за нов текст в § 1 от Допълнителните разпоредби и изменение на ал. 5 на чл. 17 от ЗМВР, като настоящото е корекция на изпратеното с наше писмо изх. № 69/12.02.2019 г. предишно такова за този текст:		

		Предлагаме от действащия текст на ал. 5 от чл. 17 да отпадне второто изречение, а именно: „В населени места с население до 5000 души се допуска осъществяване на дейността и в екипи от двама служители.“ Текста на ал. 5 да стане следния: „Органите за пожарна безопасност и защита на населението осъществяват дейността по ал. 2, т. 3 в екипи от минимум трима служители.“.	Не се приема.	Щатната численост на най-малките звена за пожарогасене и спасяване ще позволи спазване на изискването само ако не съществуват незаети длъжности и служителите отсъстват от работа само поради ползване на редовен платен годишен отпуск. Отсъствието на служител по друга причина би довело до неизпълнение на изискването в тези звена.
		Предлагаме нов текст в § 1 от Допълнителните разпоредби, което да даде дефиниция за екипи по смисъла на текста на чл. 17, ал. 5 от този закон: Нов текст в §1, т. 1а 1а. „Екип“ по смисъла на чл. 17, ал. 5 е най-малката организационна единица от държавни служители – органи по пожарна безопасност и защита на населението, които поддържат готовност и работят в рамките на една смяна и се изпращат всички заедно на произшествие, окомплектовани с лични предпазни средства, оборудване и специализирана техника. Мотиви: Второто изречение на действащия текст на ал. 5 на чл. 17 доказа, за времето на съществуването си проблеми в тълкуването и прилагането му, както и за приемане на актуална наредба по чл. 17, ал. 4 от ЗМВР. Поради това с писмо наш № 181 от 14.02.2018 г. на основание чл.51 от Закона за нормативните актове, СФСМВР описа подробно проблемите и поиска тълкуване от законодателя на този текст с цел правилното му прилагане. В отговор получихме адресирано до министъра на вътрешните работи писмо с № АД-829-00-1 от 29.03.2018 г., в което се посочва, че прилагането на този текст следва да се изясни чрез Наредбата за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителна дейност от органите на ПБЗН на мвр, както и да се даде указание за изпълнение на законовото задължение. До момента нито едно от двете не се е случило и проблема е актуален, въпреки наличието от месец януари 2018г. на работна група за изработване на тази наредба. Основната причина за това е отново този текст в ЗМВР. Предложението ни за въвеждане и дефиниция на понятието	Не се приема.	Легално определение на понятието „екип” се съдържа в § 1, т. 5 от Допълнителна разпоредба на Наредба № 8121з-1006 от 24.08.2015 г. за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи (обн. В, бр. 67 от 2015 г.).

		„екип“ като съдържание и организационна единица, е продиктувано отново от необходимостта за яснота, прекъсваща спекулациите и порочните тълкувания за това понятие и прилагането му. Дефиницията на понятието за „екип“ като служители, които „се изпращат всички заедно на произшествие, окомплектовани с лични предпазни средства, оборудване и специализирана техника“ - дава гъвкавост при използването на техника и действията за обработване на произшествието от екипа и същевременно няма как да се тълкува по различен начин. освен че екипът заедно обработва непосредствено едно и също произшествие. Извън произшествие, по време на работната смяна, при тази дефиниция не е проблем изпълнението на разнообразни задачи от служителите по отделно. Тези допълнения и изменения ще подпомогнат както ръководния, така и изпълнителския състав в практиката при изпълнения на задълженията им във връзка с дейността по чл. 6, т. 4 от ЗМВР и би гарантирало ефективност и безопасност за служителите и гражданите. Поддържаме направеното с наше писмо изх. № 69/12.02.2019 г. предложение за измененне и допълнение на ал. 4 на чл. 17 от ЗМВР.	Не се приема.	Посочените аргументи не внасят достатъчно яснота по предложението.
9.	Национален синдикат на пожарникарите и спасителите „Огнеборец“	**1.** В чл. 6, ал. 1, т. 8 (превантивна) да стане т. 1. МОТИВИ: Тъй като превантивната дейност е дейност по предотвратяване, предпазване и пресичане на престъпления и правонарушения им, както и намаляване на риска от пожари и бедствия, би трябвало да е първостепеннна основана дейност на МВР с цел намаляване па предпоставките за извършване на останалите основни дейности в МВР.	Не се приема.	Предложението е редакционно и не води до съществена промяна на разпоредбата. Дейностите не са разделени на първостепенни и второстепенни, а са изброени дейностите, осъществявани от структурите на МВР.
		2. В чл. 6, ал. 1 на Закона за МВР да се добави т. 10 със следния текст: „осигуряване на професионална подготовка“ на служителите на МВР. МОТИВИ: С оглед на издигането на статута на АМВР и акцентирането върху подобряването на професионалната подготовка на служителите в МВР, което включва и професионалното образование и професионалното обучение, със и без откъсване от работа. Професионалното обучение и сега заема значително място в	Не се приема.	Основните дейности са в изпълнение функциите на МВР по чл. 2 от ЗМВР и компетентността на министъра на вътрешните работи за провеждане на държавната политика, съгласно чл. 33, т. 1 от ЗМВР. Независимо от важността й по отношение на основните дейности, посочената дейност не

		дейността на основните структури на МВР.		може да бъде определена като основна за МВР.
		3. В чл. 17, ал. 5 да отпадне. МОТИВИ: Текстът противоречи на ал. 4 от чл. 17 и няма място в ЗМВР. ЗМВР урежда принципите, функциите, дейностите, управлението и устройството на Министерството на вътрешните работи и статута на служителите в него (чл. 1), а не редът и организацията за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите по ПБЗН. Редът за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи се определя с Наредба № 8121з-1006 от 24 август 2015 г. за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на МВР, издадена па основание чл. 17, ал. 4 от ЗМВР. В същата се регламентират ръководството и управлението на органите, осъществяващи пожарогасителна и спасителна дейност, организацията и действията по извършването й, както и е дадено определение на понятието „Екип“ в §1, т. 5 от допълнителните и разпоредби. В същата трябва да се регламентира минималния брой служители в екип и дежурна смяна, а в допълнителните й разпоредби да се даде определение и за „дежурна смяна“.	Не се приема.	Разпоредбата беше включена в закона с цел гарантиране на минимума от служители, които осъществяват пожарогасителна и спасителна дейност и стабилност на правилото. Целта е да се гарантира повишаване на безопасността на служителите, осъществяващи тази дейност. Разпоредбата не противоречи на ал. 4, в която е правното основание за издаване на подзаконови нормативни актове, като не съществува пречка въпроси, свързани с реда за осъществяване на дейностите да бъдат уредени и в закона.
		4. В чл. 33 да се създаде нова т. 8 със следния текст: „осигурява юридическата защита при нарушаване правото на физическата неприкосновеност на служителите на МВР при изпълнение на служебните им задължения“. Т. 8, 9, 10 и 10 стават съответно т. 9, 10, 11 и 12. МОТИВИ: С този текст ще даде правото на министъра на вътрешните работи да осигури правна защита на държавните служители в МВР при нарушаване правото им на физическа неприкосновеност чрез предоставяне на квалифицирана правна помощ посредством провеждане на юридически консултации с наличния юридически ресурс на МВР или на външни юристи, обезпечаване на процесуално представителство на пострадалите държавни служители, възстановявайки заплатените разноски за адвокатска защита	Не се приема.	Предложението е неясно, тъй като не дава отговор за какъв вид юридическа защита става въпрос. Нарушаването на физическата неприкосновеност на служителите на МВР при изпълнение на служебните им задължения има наказателно-правни последици. Също така, по смисъла на ЗМВР същото представлява и административно нарушение - за случаите, в които не е налице престъпление. Процесуалното представителство е уредено, както в

		съобразно наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Също така ще се изпълни със съдържание текста на чл. 3, т. 7 от закона.		наказателния, така и в гражданския процес, където е изчерпателно изброено кои лица могат да осъществяват такова.
		5. В чл. 37, ал. 1 да се създаде нова т. 5 със следния текст: „Дирекция „„Национална система 112“. Точки 5, 6, 7, 8, 9 и 10 да станат съответно 6, 7, 8, 9, 10 и 11. Ал. 2 да придобие следната редакция: „Главните дирекции, областните дирекции, Дирекция „Национална система 112", дирекция "Миграция", дирекция "Международни проекти", дирекция "Управление на собствеността и социални дейности, дирекция „Комуникационни и информационни системи", Академията на МВР, Медицинския институт са юридически лица.„ МОТИВИ: Имайки предвид т. 5 на чл. 6, ал. 1, а именно, че осигуряването на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112 считаме, че Дирекция „Национална система 112“ следва да бъде включена като основна структура на МВР, чл. 37 от ЗМВР. Освен разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, също така и чл. 23 и чл. 29 от ЗНССПЕЕН112 изрично определят дейността по осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Национална система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, като основна за МВР и вменяват на министъра на вътрешните работи правомощия по изграждане и поддържане на центровете 112, организиране на тяхната дейност и популяризиране съществуването и използването на ЕЕН 112, както на контрол за изпълнението на ЗНССПЕЕН 112, с оглед на което ДНС 112 не може да бъде дефинирана като специализирана администрация, а и дейността й следва да бъде посочена и описана в „Глава пета ПРАВОМОЩИЯ“ на ЗМВР, а статута на ДНС 112 следва да бъде определен като Главна дирекция с дирекции - Районни центрове 112, какъвто е бил съгласно устройствения правилник на закритото Министерство на извънредните ситуации.	Не се приема.	И в настоящия момент ДНС 112 е основна структура на МВР, като част от специализираната администрация (чл. 37, ал. 1, т. 7 от ЗМВР). Друга дирекция, осъществяваща основна дейност (предоставяне на административни услуги) е дирекция БДС, която също е част от специализираната администрация.
		6. В чл. 47 да се създаде ал. 7 със следния текст: „Служителите и обучаемите от АМВР могат да осъществяват никои от основните	Не се приема.	Служителите на МВР се изпращат в Академията на МВР и

		дейности на МВР съгласно чл. 6, по ред, определен от министъра на вътрешните работи“. МОТИВИ: Академията на МВР разполага с добре подготвени служители, включително във факултетите и ЦСПП гр. Варна, Казанлък и Пазарджик, които по определен ред могат да извършват тези дейности, съвместно с обучаеми от Академията; - при осъществяване на тези дейности служителите и обучаемите следва да са подчинени на съответните компетентни органи; - факултет ПБЗН и ЦСПП-ПБЗН гр. Варна имат дългогодишни традиции в осъществяването на пожарогасителната и спасителната дейност, съвместно с органите на СДПБЗН и РДПБЗН-Варна, като техния опит може да се приложи за други основни дейности па МВР; - възможността за използване на ресурсите на АКАДЕМИЯ НА МВР за осъществяване на основните дейности по определен ред значително ще повиши възможностите на местните органи на МВР в градовете София, Варна, Пазарджик и Казанлък: - възможността преподавателите от АМВР да осъществяват основните дейности съвместно е местните структури на МВР ще подобри значително тяхната професионална подготовка, ще им даде възможност по-бързо да насочват обучението към актуалните проблеми на органите на МВР; - успешното взаимодействие при осъществяване на дейностите между служителите на АМВР и местните органи на МВР ще спомогне за издигане на престижа на професията и на АМВР; - ще се подобри възможността за движение на кадри между АКАДЕМИЯ НА МВР и другите основни структури на министерството и ще се реши проблема със застаряването на преподавателските кадри и липсата на приемственост.		прилежащите й центрове единствено с цел обучение. Курсовете за повишаване на професионалната квалификация и професионална специализация са за придобиване на знания и умения за заемане на длъжност, за която съответния служител не притежава необходимата професионална квалификация. Курсовете се провеждат със служители, заемащи различни длъжности по различни направления на дейности, което прави невъзможно използването им в една и съща основна дейност, тъй като те имат различни компетенции. От друга страна, използването на преподавателския състав и обучаемите за осъществяване на някои от основните дейности ще наруши сериозно провеждането на учебния процес, имайки предвид, че обучаемите се изпращат на обучение за определен период от време, който често е крайно недостатъчен за усвояването на големия обем от знания и умения. Осъществяването на някои от основните дейности във времето за самоподготовка (след учебните занятия и почивните дни) води до необходимост от заплащане на извънреден труд на служителите. В изложените мотиви има противоречие чии разпореждания ще изпълняват служителите на АМВР и обучаемите по време на

				осъществяване на някои от основните дейности през периода на провеждане на курса. Мотивът, че чрез осъществяването на някои от основните дейности съвместно с местните структури на МВР преподавателите от АМВР ще повишат професионалната си компетентност не отчита, че това би затруднило изпълнението на задълженията им по длъжностна характеристика.
		7. Във връзка с горното предложение е необходимо да се изготви подзаконов нормативен документ, регламентиращ осъществяването на основните дейности на МВР от служители и обучаеми от АКАДЕМИЯ НА МВР. В него следва да се посочи, че това се осъществява само от служители и обучаеми, преминали първоначално професионално обучение по някое от основните направления на дейност. В реда за осъществяване следва да се посочат различите варианти: 1.1 В рамките на Учебната практика. 1.2 По време на учебен стаж. 1.3 По заповед на ръководителите на структурни звена на АКАДЕМИЯ НА МВР за конкретни случаи (бедствия, масови мероприятия, терористични актове и др.). Подпомагане на структурни звена на МВР (напр. РСПБЗН-Несебър през летния сезон и др.). МОТИВИ: - отделните структурни звена на Академията на МВР имат своя специфика в организацията на работа и възможностите за осъществяване на тези дейности, които следва да се съобразят; - следва да се отчете и спецификата в отделните основни дейности на МВР и възможността за тяхното осъществяване от органи, които нямат териториална компетентност: - следва да се предвиди регулаторен механизъм с цел избягване на	Не се приема.	Предходният коментар.

		прекомерното използване на обучаемите и служителите за осъществяване на основните дейности, което да доведе до влошаване на качеството на учебния процес; - възможността обучаемите да осъществяват дейностите под ръководството и контрола на служители от АКАДЕМИЯ НА МВР в рамките на т. 1 и т. 3 е доказала се практика. **8.** Чл. 125, ал. 1 да придобие следната редакция: „прилагат мерки за административна принуда при установяване на нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност, застрашаващи живота на гражданите, както и за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, а при наличие на данни за извършено престъпление уведомяват незабавно прокуратурата. МОТИВИ: Така предлаганите изменения, се правят с цел да се прилагат принудителни административни мерки (ПАМ) в случаите, когато дадено физическо иди юридическо лице не отстранява констатирани административни нарушения, независимо че за тях са съставяни актове за установяване на административни нарушения (АУАН) и има издадени наказателни постановления (НП). С подзаконов административен акт може да се укаже след колко поредни еднакви нарушения и в определен времеви период на извършването им да следва налагане на ПАМ.	Не се приема.	Мерките за административна принуда, съгласно част четвърта от ЗМВР включват административно-наказателни мерки и принудителни административни мерки.
		9. В чл. 128, ал. 2, т. 1 след „Летище София“ да се добавят и Летище Варна, летище Бургас и летище Пловдив. МОТИВИ: В сега действащата разпоредба е създадена правна възможност МВР въз основа на сключен възмезден договор да осъществява пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите за пожарна безопасност и защита на населението в обекти от значение за националната сигурност. Включени са стратегически обекти от значение за националната сигурност, определени в Постановление № 181/20.07.2009 г. за определяне на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност. В т. 2.8 на сектор „Транспорт“ освен Летище София са включени и Летища Варна, Бургас и	Не се приема.	Летище Варна, Летище Бургас и Летище Пловдив се използват от частни оператори, като същите не следва да бъдат задължавани да сключват договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол.

		Пловдив. Тези летища, обслужващи международна полети също са стратегически обекти и част от критичната инфраструктура от значение за националната сигурност, така че същите трябва да бъдат включен и към обектите, в които пожарогасителната и спасителната дейност п държавния противопожарен контрол да се извършват от МВР в частност Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН). Трябва да се вземе предвид факта, че към настоящия момент МВР осъществява тази дейност и тези обекти са включен и в плановете за съсредоточаване на сили и средства от съответните структури на МВР при отработване на произшествия и възникнали инциденти на територията на горецитираните обекти, в които са предвидени и допълнителни сили и средства от съседни структури на МВР с цел адекватна и навременна реакция и не се разчита единствено и само на службите, ситуирани в съответните обекти.	Не се приема.	Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност на директора на ГДПБЗН или ръководителя на териториално звено на ГДПБЗН да реагира своевременно на необходимостта от сключване на договор по чл. 128, ал. 1 и 2 от ЗМВР.
		10. В чл. 128, ал. да отпадне израза „или от оправомощени от тях длъжностни лица“. МОТИВИ: В сега действащата норма, е създадена правна възможност договорите по ал. 1 и ал. 2 да се сключват от директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, от ръководителите на териториални звена на ГДПБЗН (директорите на Регионални дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението“) или от оправомощени от тях длъжностни лица след разрешение на министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 41. ал. 3, т. 3 от Закон за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) „директорът на ГДПБЗН представлява юридическото лице“ и чл. 53а от ЗМВР „ръководителите на териториални звена на ГДПБЗН представляват юридическото лице“, това са законово упълномощените лица, които представляват юридическите лица (ГДПБЗН и РДПБЗН) и с в техните правомощия да сключват договори със заинтересовали лица за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол, а не да се прехвърлят правомощия и отговорности на техните подчинени.		
		11. В чл. 142, ал. 3 да се създаде т. 4 със следния текст: „ДНС112, които пряко осъществяват приемане на спешни повиквания и	Не се приема.	В чл. 142, ал. 3 са включени служители от структури,

		координация и системно администриране“. МОТИВИ: Служителите от сектори „Приемане на Спешни повиквания“ и “Координация и системно администриране“ са дежурни на 12-часови смени - 365 дни в годината. Отговарят пред законите за зашита на населението със своите действия или бездействия. Носят и понасят огромен психически, физически и морален товар по време на изпълнение на служебния си дълг към обществото в държавата, а именно: 1. Работа при високо нервно-психическо натоварване: - Висока степен на сложност на изпълняваните задачи - работа със специализиран софтуер - информационно-комуникационна система на Нац. Система за спешни повиквания с ЕЕН 112, идентифициране и локализиране на повикването чрез географско - информационна система (включваща магистрали, планински проходи, обекти и др.), класифициране на инцидента, събиране и въвеждане на необходимата информация в електронен картон по време на водене на разговора; - Вземане на отговорни решения, касаещи живота и здравето на гражданите за изключително кратко време; - Пълен контрол на работния процес чрез постоянно видеонаблюдение и система за следене на параметрите на качеството – ефективно работно време, време отговор на повикването, време за обслужване на инцидента, пълнота и достоверност на записаната информация; 2. Работа под високо сензорно натоварване: - Зрително натоварване от непрекъснатото следене на информацията от три монитора; - Слухово натоварване – обслужване на повикванията посредством непрекъснато поставени слушалки: - Продължителна работа в среда с изкуствено осветление, особено на нощни смени; 3. Хиподинамия - работа на 12-часов режим в неблагоприятна поза с ограничени движения и статично напрежение на гръбната мускулатура, свързана със специфичната организация на труда. Тези служители работят с класифицирана информация и извършват залегналото в Закона за МВР чл. 6, т. 5 - осигуряване на непрекъснат,		осъществяващи дейност, пряко свързана с дейността на полицейските органи и органите за пожарна безопасност и защита на населението. Изложените мотиви са относими и за много други държавни служители, които изпълняват дейността си при условията на Закона за държавния служител. Следва да се отчита, че съгласно § 59 от преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ДВ, бр. 61 от 2015 г.) ръководителите на ведомствата, за чиито служители е приложим чл. 69, имат задължение по отношение на диференциране на длъжностите по съответните закони съобразно характера и особените условия на труд с оглед ползване на права за ранно пенсиониране от лицата, които ги заемат.

		бърз и безплатен достъп на гражданите до Службите за спешно реагиране - Пожарна безопасност и защита па населението, Полиция, Спешна медицинска помощ, Национален медицински координационен център, Планинска спасителна служба - БЧК и ИА „Морска администрация“. Задължение на служителите към ССР е подаване на коректни данни по адреса, достоверността им, съдействие в случаите, в които е необходимо посещение от повече от една ССР. Когато повикването е свързано с функциите на местната администрация или териториалните звена на министерства иди други административни структури, в зависимост от Протоколите за сътрудничество, информацията се предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия. Протоколите за сътрудничество са общини и НАГ (вкл. ИАРА) РИОСВ, РЗИ, ОДБХ. Приемат се E call повиквания, като при подаване на GPS координати, оператор/координатор ги конвертира във формат, показващ местоположението на обаждането. На служителите се налага по закон да приемат повиквания на чужди езици, включително и да съдействат на ССР за превод на разговора в реално време. В момент, когато в структурите на МВР се извършват съкращения на личния състав и реформи, водещи до намаляване на дежурните контактни точки, на служителите от сектори „Приемане на Спешни повиквания“ и “Координация и системно администриране“ се налага да поемат все повече отговорност пред гражданите. Обаждащите в по-голямата си част не правят разлика между телефон 112 и старите номера на ССП – 150; 160; 166 - за обаждащия се служителят на 112 е лицето, което трябва да му помогне. Невъзможността да се осъществи контакт с дежурната част на съответната служба за спешно реагиране води до неизпълнение на основния принцип на телефон 112 - помощ в случай на внезапна реална заплаха за живота, здравето, безопасността или имуществото. В предвид изложената до тук специфика на работата в сектори „Приемане на Спешни повиквания“ и „Координация и системно администриране“ и приемане на промяна в статута им по ЗМВР те се отрази положително върху едни от основните проблеми, а именно - размера на пратения годишен отпуск на координатори по Закона за		

		държавния служител - 20 дни. Крайно недостатъчен за възстановяване на служителите; - Ще даде възможност за подобряване на размера на възнаграждението на служителите от Районните центрове със статут ЛРТП, които длъжности съгласно чл. 5, т. 3 от ЗНССПЕЕН 112 следва да отговарят на принципа на - „професионализъм и квалификация на служителите, които позволяват бърза и точна обработка, анализ и класифициране на спешните повиквания“. Същото включва и изискване за компютърни умения за въвеждане информация за не по-малко от 120 символа в минута и езикова грамотност, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ЗНССПЕЕН112, което на този етап и с това възнаграждение не може да се постигне и ще постави дирекцията в ситуация да не може да набира оператори за РЦ 112 с такива изисквания. Това от своя страна е неизпълнение на регламента на цитираните членове от ЗНССПЕЕН 112. Не на последно място трябва да се вземе предвид, че изменението на чл. 47 от Закона за държавния служител (Изм. - ДВ. бр. 57 от 2016 г.) дава право на стачка при условията и по реда на Закона за уреждане на колективните трудови спорове на тези служители, което при евентуално организирана такава ще се блокира една от основните дейности, извършвани от МВР. **12.** В чл. 163, ал. 2 да отпадне. МОТИВИ: Текста на ал. 2 противоречи на общите принципи за развитие в професионалната кариера на служителите от МВР и съответно на ал. 1 на чл. 163.	Не се приема.	Разпоредбата е стеснена до изчерпателно изброени длъжности, с оглед спецификата на изпълняваните задължения. Изрично предвиденото в закона решение е в резултат на правния статут на посочените субекти. Предвиденото в ЗМВР, че главния секретар и заместник главния секретар са държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 е с оглед правното им положение, но специфичните функции, които изпълняват по силата на закона изключва конкурсния характер на правоотношенията.

		13. В чл. 171 да отпадне ал. 5 „По време на подготовката лицата по ал. 1 не могат да бъдат използвани за служба в структурите на МВР освен за целите на обучението“. МОТИВИ: Текста става излишен с оглед на промяната на статута на курсантите,при приемането на параграф 6.	Не се приема.	Органите на изпълнителната власт притежават правомощия, определени чрез компетентността им. Компетентността се определя със закон или с друг нормативен акт. Правомощията са съвкупност от права и задължения. Следва да се посочи, че съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорност па държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В чл. 9 от ЗОДОВ е предвидено, че отговорността на виновните длъжностни лица спрямо държавата и общините за изплатените обезщетения по чл. 1, ал. 1 се осъществява при условията и по реда, предвидени в Кодекса на труда, Закона за държавния служител или в друг закон или указ. В ЗМВР изрично е посочено кои лица са органи на МВР, курсанти и стажанти. В чл. 57 и 58 от ЗМВР са определени полицейските органи и органите за пожарна безопасност и защита на населението като правомощията им са уредени в Глава пета от ЗМВР. Предвид

				цитираните разпоредби курсантите не могат да бъдат определени нито като органи, нито като длъжностни лица.
		14. В чл. 173, ал. 4 „Държавните служители, преминали обучение по чл. 170, ал. 3, които не са назначени за стажанти, се задължават да служат в МВР след приключване на обучението за срок от 5 години, то които поне три години в структурата, в която са назначени“ да отпадне. МОТИВИ: Текста противоречa на т. 5 от чл. 141. Професионалното развитие на служителите па МВР се основана на прилагане на мотивационни механизми за професионално развитие. Сега действащия текст действа демотивиращо на състава от МВР за професионално обучение. Подборът на служителите за изпращане на курсове за обучение по чл. 170, ал. 3 се извършва от ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР. Изпращането на служителя на курс се осъществява със заповед, която служителят е длъжен да изпълни. Сега съществуващото задължение впоследствие служителят да служи в МВР в продължение на 5 години, от които 3 да са в същата структура всъщност означава, че всеки служител може да бъде „закрепостен“ към службата си в продължение на 5 години само с една заповед. Без оглед на факта, че в това време някои служители може да са достигнали пределна възраст или да имат здравословни проблеми, които налагат преместването им на друго място.	Не се приема.	Текстът вече е променен (ДВ, бр. 97 от 2017 г.) като отпадна задължението за служба 3 години в структурата. За това обучение са направени съответни разходи. Целта на тази разпоредба е идентична с тази на текстовете на чл. 173, ал. 3 и чл. 174, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР.
		15. В чл. 177, ал. 1 да се направи следното допълнение: В края на изречението, след думите „заплата за длъжност“ да се добави и „квалификация". МОТИВИ: Това е доскоро действаща норма, която бе отменена по незнайно какви за нас причини. Въвеждането й ще има мотивационен характер относно стремеж на служителите да повишат своята професионална квалификация по време на службата си в МВР, като това се отразява с повишаване с известна сума в основната заплата, регламентирана с Вътрешните правила за работната заплата на служителите в МВР.	Не се приема.	Приемането на това предложение изисква сериозен анализ и оценка на финансовите възможности, включително изработване на цялостна концепция за формиране на възнаграждението на служителите в МВР, механизми за стимулиране на служителите и изготвяне на финансова обосновка, въз основа на които да бъдат

				предложени систематизирано необходимите изменения в ЗМВР и подзаконовата нормативна уредба.
		16. В чл. 181 да се направят следните изменения и допълнения: 1. Ал. 2 да придобие следната редакция: „На държавните служители се осигуряват ежегодно работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение, а на неносещите униформа се изплаща парична сума за облекло“. 2. Създава се нова ал. 3: „При невъзможност да се осигури работно и униформено облекло и друго вещево имущество и снаряжение на държавния служител за съответната година, на същите се изплаща парична сума, равна на стойността му“. 3. Досегашната ал. 3 (нова ал. 4) да придобие следната редакция: „За извършване на дейности, свързани със специфичния характер и организация на труда на служителите се осигурява безплатна храна. На служителите, полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., се осигуряват ободряващи напитки.“ 3. Досегашните ал. 3, 4, 5 и 6 съответно стават алинеи 4, 5, 6 и 7. 4. В ал. 5 числото „3“ да се замени с числото „4“. 5. В ал .6 числото „3“ да се замени с числото „4“. 6. В ал. 7 числото „3“ да се замени с число „4“. МОТИВИ: В последните години е видно, че МВР не може да се справи с едно свое задължение, а именно да осигури работно и униформено облекло на служителите си. Ежегодно се удължават сроковете за недоставяне на същото, като по този начин проблемът се задълбочава и се стигна до там, че има служители на които не им е предоставяно униформено облекло години народ и се налага те сами да си го осигуряват. Над 80% от състава на ГДБЗН-МВР изпълняващ служебните си задължения в „строево“ облекло е принуден да си го закупува от нерегламентирани доставчици със собствени средства, което води след себе си носене на артикули близки до утвърдените, както и смесване на няколко вида униформа - строево и специално облекло, като се има предвид, че това са служителите, които осъществяват Държавен противопожарен контрол и Превантивна дейност и непрекъснато извършват проверки на обекти свързани с	Не се приема.	Разпределението на утвърдените със Закона за държавния бюджет на Република България разходи по бюджета на МВР за съответната година се извършва по основни показатели, а именно „Персонал“, „Издръжка“ и „Капиталови разходи“ и по второстепенни разпоредители с бюджет към министъра на вътрешните работи. Съгласно Бюджетната класификация на МВР за 2019 г. рег. № 4576Б-1/17.01.2019 г. подподпараграф 02-051 „Изплатени суми за облекло на държавните служители и ЛРТП“ (показател „Персонал“) се отчита сумата за облекло на неносещите униформа държавни служители и на ЛРТП, съгласно действащите нормативни актове; левовата равностойност на еднократно допълнително вещево имущество на държавните служители при прекратяване на служебното правоотношение след прослужени 10 и повече години, съгласно действащите нормативни актове и средствата за представително облекло, съгласно чл. 40 от ЗДСл. По подподпараграф 10-131 „Вещево имущество за униформения състав на МВР“ (показател „Издръжка“) се

		пожарната безопасност и защитата на населението при бедствия, със своя външен вид уронват престижа на структурата на МВР.		отчитат разходите за униформено облекло и снаряжение на служителите от МВР, съгласно чл. 181, ал. 2 от ЗМВР. Предвид горното, преразпределение на средства от един показател в друг не е допустимо за целите на изготвяне на разпределението на бюджета на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 2 от Закона за публичните финанси, Министерският съвет може да одобрява промени на утвърдените разходи за бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет по тяхно предложение, съгласувано с министъра на финансите, с изключение на случаите по чл. 110 от Закона за публичните финанси. На основание чл. 110, ал. 3 от Закона за публичните финанси, министърът на финансите може да извършва вътрешнокомпенсирани промени на утвърдените разходи по бюджетните програми по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет по тяхно предложение, без да се променят утвърдените разходи по области на политики. В тези случаи не могат да се променят и общо разходите за персонал. Съгласно чл. 77, ал. 1 и 2 от Закона за държавния бюджет на Република България, утвърдените разходи за персонал се извършва до

				определения размер. Промени на разходите за персонал могат да се извършват само с акт на Министерския съвет при структурни промени, както и при компенсирани промени между бюджетите. На основание изложеното не е налице нормативно основание за извършване на компенсирана промяна от показател „Издръжка“ в показател „Персонал“. Налице са случаи, в които финансовите средства за вещево доволствие са осигурени в рамките на утвърдения бюджет на МВР за съответната година, а договорът се сключва след провеждане на обществена поръчка, което може да се осъществи в следваща календарна година. Предложението не съответства на целта, за която се осигурява униформеното облекло. Униформеното облекло е свързано с изпълнението на служебните задължения и задължението за осигуряването му не може да бъде изпълнено по друг начин, освен с предоставянето на униформи, във вид и модел за служителите от отделните структури на МВР. За предложението по т. 3 не са изложени мотиви. Необходимостта от промени в чл. 181, ал. 3-6 ще бъде допълнително анализирана от работна група, с участието на

				представители на синдикалните организации.
		17. В чл. 247 се създава нова ал. 3 със следното съдържание: "Ако в споразумението за сътрудничество по чл. 245, ал. 1 е предвидено служебните правоотношения на държавните служители, които членуват в синдикалните организации в МВР, искат да бъдат прекратени на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 и 8 само с предварителното съгласие на ръководния орган на съответната синдикална организация". Преномерират се съответно ал. 3 и ал. 4 на чл. 247 от ЗМВР и стават ал. 4 и ал. 5. МОТИВИ: Предлаганият текст съдържа своя аналог в чл. 333, ал.4 от КТ и е в съответствие с Конвенция № 87 на Международната организация на труда (МОТ), която предвижда автономия на синдикалните организации. С този текст ще се създаде правно възможност страните по споразумението за сътрудничество да договарят закрила за синдикалните членове, която да гарантира тяхната закрила от незаконосъобразно прекратяване на служебните правоотношения и би обезпечило правото им на синдикално сдружаване в структурите на МВР. Въвеждането на тази норма ще създаде сигурност за синдикалните членове при изпълнение на служебните им задължения и ще гарантира независимостта им и евентуална незаконосъобразна намеса при изпълнение на синдикалната им дейност.	Не се приема.	Служебните правоотношения на държавните служители възникват и се прекратяват по съответния законов ред. Споразумението за сътрудничество не е еквивалентно на колективния трудов договор. С колективния трудов договор се уреждат въпроси на трудовите и осигурителните отношения на работниците и служителите, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона. Защитата срещу незаконосъобразно прекратяване на правоотношенията се реализира по съдебен ред, чрез възможността за обжалване.
		18. Чл. 255 да придобие следната редакция: „За предотвратяване и преустановяване на нарушенията, свързани с изпълнението на задълженията по този закон, както и за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и за отстраняване на негативните последици от тях министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни да могат да спират строителството, въвеждането в експлоатация и използването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения, както и да спират други дейности, които създават опасност за националната сигурност и обществения ред, за възникването на пожари, производствени аварии и/или	Не се приема.	В действащия текст на чл. 255 от ЗМВР са регламентирани ясно случаите, при които може да бъдат наложени принудителни административни мерки. В закона са регламентирани и административнонаказателните мерки, които може да бъдат налагани от органите за ПБЗН при установяване на нарушения на правилата и нормите за пожарна

		застрашаващи живота на гражданите.“ МОТИВИ: Така предлаганите изменения се правят с цел да се прилагат принудителни административни мерки (ПАМ) в случаите, когато дадено физическо иди юридическо лице, не отстранява констатирани административни нарушения, независимо че за тях са съставяни актове за установяване на административни нарушения (АУАН) и има издадени наказателни постановления (НП). С подзаконов нормативен административен акт, може да се укаже след колко поредни еднакви нарушения и в определен времеви период на извършването им да следва налагане на ПАМ. Също така в някои случаи няма пряка опасност от възникване на пожари или производствени аварии, но има реална опасност за живота и здравето на гражданите, при което също трябва да има възможност за директно налагане на ПАМ, поради което смятаме за необходимо вмъкването на текста н края на изречението на чл. 255. Предложението е в унисон с чл. 22 от ЗАНН, като текста е подобен на него: „за предотвратяване и преустановяване административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки“. ПРИМЕРИ: 1. Възможно е в даден обект за масово събиране на хора непрекъснато да са заключени аварийните изходи (което застрашава живота на пребиваващите) и на собственика (управителя) да се съставят поредица актове за административно нарушение, но изходите да продължават да бъдат заключени и органите за ПБЗН не могат за това нарушение да затворят обекта (тъй като няма опасност от „пожар и производствена авария“). Да, то също е нарушение на правилата за ПБ, но ако се вмъкне текста от ЗАНН, то при продължаващо нарушение, констатирано с поредица АУАН, трябва да има възможност обекта да бъде спиран от експлоатация. 2. Същото е и дори за липсата на пожарогасителите, аварийно осветление, антипаник брави или каквото и да е друго – ако някой няма или не иска да осигури такива в обекта, въпреки поредица АУАН, няма механизъм обекта да бъде спрян в условията на		безопасност, като размера на наказанието се съобразява с тежестта и наличието на повторяемост на нарушението.

		продължаващо административно нарушение – така, както е указано в чл. 22 от ЗАНН. При досега действащия текст в чл. 255, при тези два примера не може да се каже, че „създават опасност за възникването на пожари и производствени аварии, което е показателно, че при сегашния текст, няма начин да се приложи ПАМ. **19.** В §1, т. 26а от Допълнителните разпоредби на ЗМВР, в определените към момента специфични служебни дейности да се включат и дейностите по“установяване на причините за възникване на пожари“ и „приемане на спешни повиквания и/или координиране на службите за спешно реагиране“. МОТИВИ: Служителите, извършващи установяване на причините за възникване на пожари, се излагат директно на токсичното въздействие на продуктите на горене, които по литературни данни са над 2000 токсични съединения и работят без предпазни средства за дихателните органи. В тяхната работа безспорна е важността за откриване на евентуални индикации за наличие на лесно запалими течности в мястото на огнището на пожара, защото е ясно, че едно от физичните свойства на тези вещества е летливост, следователно с течение на времето евентуалното наличие на минималните количества от лесно запалима течност, останали след пожара, може безвъзвратно да ес изпарят, което възпрепятства изземването на важна улика като веществено доказателство от мястото на пожара. На територията на Р България единствения начин за констатирането на първоначалния момент при оглед на пожар дали в огнището на същия има наличие на лесно запалима течност е органолептичния метод, т.е. използването на нюха и визуалните способности на експерта. Липсват технически средства за откриване на лесно запалими течности. Служителите в Оперативните центрове, осъществяващи приемането на спешни повиквания и/или координиране дейността на службите за спешно реагиране освен, че са им възложени задължения в длъжностните им характеристики да установяват причините за възникнали пожари и изготвяне на пожаро-технически експерти, също така съгласно Наредба 8121з-1006/24.08.2015 г. за реда за осъществяване на ПГ и СД от органите за ПБЗН, същите ръководят и	Не се приема.	Безспорно посочените дейности са изключително отговорни и важни. В мотивите обаче липсват конкретни и ясни аргументи за определянето им като сепцифични служебни дейности.

		пряко участват на място в действията на екипите от звената за ПБЗН при пожали, бедствия и извънредни ситуации на територията на областта, участват в провеждането на тренировки и учения за защита при бедствия, пожари, извънредни ситуации и граждански-аварийно планиране. Чрез §47 В чл.257 се създава нова ал.2 със следния текст: „който наруши физическата неприкосновеност на полицейския орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление се наказва с глоба от 2000 лв.“. Предлагаме текстът да придобие следната реакция: „който наруши физическата иеприкосновеиосг на полицейския орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението при изпълнение на служебните им задължепия чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление се наказва с глоба от 2000 лв.“. Текстът трябва да бъде по-строг към нарушителите на физическата неприкосновеност на служителите, изпълвяващи служебните си задължения. От друга страна предложеният текст би следвало да се отнася само до случаи, при които служителите изпълняват служебни задължения, а не за случаи от битово естество, за да не се стига до прецеденти, в които да се злоупотребява от тяхна страна с новопредложената ал. 2 на чл. 257.	Приема се частично.	В проекта е включена следната редакция на чл. 264, ал. 2: „(2) Който чрез употреба на физическа сила или предмет наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението при изпълнение на служебните им задължения, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 2000 лв.“.
10.	ДА	1. Дирекция „Инспекторат“ не попада в обхвата на дефинициите за обща и специализирана администрация по смисъла на чл. 5 от Закона за администрацията (ЗА), който се явява общ закон, уреждащ структурата на администрацията. Законодателят отчита важността на инспектората и в общия закон изрично го създава като самостоятелен орган на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол, като урежда неговата дейност, функционална компетентност и правомощия, извън специализираната и общата администрация. Този подход е съобразен преди всичко с подчиненността, функциите и задачите, които изпълняват инспекторатите. В ЗМВР дирекция „Инспекторат“ не фигурира като структура на МВР.	Не се приема.	Създаването на инспекторати е предвидено в чл. 46, ал. 1 от Закона за администрацията, съгласно който в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол. Съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, а

		Основните структури на МВР са определени в чл. 37 от ЗМВР . В тази връзка, предлагам текстът на § 3 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 37, ал. 1 от ЗМВР, да се допълни с нова точка 12 с текст: „т. 12. Дирекция „Инспекторат“ В тази връзка, в чл. 45 и чл. 46 от ЗМВР следва да се да се направят следните изменения и допълнения: - в ал. 1 на чл. 45 и ал. 1 на чл. 46, след текста „Дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 –7“ се добави „ и т. 12“.		в ал. 4 от същата разпоредба е предвидено, че с правилника могат да се създават и други структури и звена. Във връзка с горното, в чл. 10а от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи е предвидено, че министъра на вътрешните работи при изпълнение на контролните си функции се подпомага от дирекция „Инспекторат“, която осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР и е на пряко подчинение на министъра на вътрешните работи.
		2. С § 25 се предвижда в чл. 142, ал. 3 на МВР да се отмени точка 2 и да се създадат нови т. 4. и т. 5. Чл. 142, ал. 3 от ЗМВР („Със статут по ал. 1, т. 1 са и държавните служители във: 1. Академията на МВР, които осъществяват преподавателска дейност за професионална подготовка на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР; 3. Института по психология на МВР, които изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“) урежда статут по ЗМВР на част от служителите на Академията на МВР, дирекция „Инспекторат“ и Института по психология на МВР, чиято дейност е пряко свързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. С § 25 на проекта се предвиждат следните изменения и допълнения на чл. 142, ал. 3: „точка 2 се отменя“ и „в т. 3 думите „изготвят психологически анализ на оперативно-издирвани лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни	Не се приема.	Дирекция „Инспекторат“ осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР. Дейността не предполага извършването й в условията на спешност и осигуряване на 24-часова готовност. Изложените аргументи за изискване за изучаване и познаване на спецификите на всички основни дейности могат да бъдат отнесени и към други структури и звена на Министерството, статута на чиито служители е уреден със Закона за държавния служител. Не е налице изискване за идентичен статут на проверяващи и проверявани, а за целта е необходимо наличие на съответните правомощия. Следва

		производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“, като се създават в същата алинея нови точки 4 „4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;“ и т. 5 „5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“. С така предложените изменения и допълнения не съм съгласен предвид следните мотиви: 2.1. Изготвянето на предлагания проект е продиктувано от желанието за извършване на реформи, целящи подобряване на ефективността в дейността на МВР. В същото време, с настоящия проект се предлага служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация) на МВР, като органи създадени да подпомагат министъра на вътрешните работи, да са с различен статут от проверяваните държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Същевременно нелогично е предложено служители на Института по психология на МВР (ИП), ангажирани с извършването на „психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания“ създаването, адаптирането и въвеждането „на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика“ и служителите на Центъра за професионално обучение в ГДПБЗН; които осъществяват „преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2 т. 10“ (§ 2 от проекта) да придобият еднакъв статут с полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. В мотивите за предлаганата законова промяна е посочено, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите, без да е извършена предварителна оценка на		да се отбележи; че дори държавни служители от други ведомства, чиито служители не са със статут по Закона за Министерството на вътрешните работи дават предписания по отношение на органите на МВР и осъществяват контрол. Аргументите, изложени по отношение на други структури не са свързани с изменението по отношение на дирекция „Инспекторат“ - семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика са само част от дейностите, осъществявани от служителите в Института по психология, наред с изготвянето на личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провеждане на криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност, осъществяване на медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на гражданите и др. В заповедта за прилагане на

		въздействието, съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и без да е взето под внимание, че контролът е неразделна част от основната дейност, нейно естествено продължение и е неин краен етап. Посредством него се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани, като такива в чл. 6 от ЗМВР. В тази връзка, контролът е възложен и се осъществява на различни нива в МВР. На ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР е възложен общият контрол върху дейността на поверената им структура, като на дирекция „Инспекторат“ е възложен контрол на тези ръководители и поверените им структури, който се осъществява пряко и непосредствено от името на министъра на вътрешните работи. Действително, органите на дирекция „Инспекторат“ и ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР осъществяват административен контрол, но същият е специфичен по своята същност. Контролът е неразделна част от изпълнението на основните дейности на МВР за спазването на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите. Не професионално и нелогично е посочено в мотивите към проекта, че семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика, и преподавателска дейност за професионално обучение са пряко свързани с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, а контролът върху тази дейност, не е пряко обвързан. 2.2. Не е направен обективен анализ на дейността, изпълнявана от служителите на дирекция „Инспекторат“. Същата пряко осъществява ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности, предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация). Посредством административния контрол се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани като такива в чл. 6 от ЗМВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и		класификатора на длъжностите в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 2 от ЗМВР не са въведени изисквания за първоначална професионална подготовка за заемане на длъжностите в структурите по чл. 142, ал. 3 от ЗМВР, сред които към момента попада дирекция „Инспекторат“.

		защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна (напр. по КОС, ЗЧОД и др.); превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, както и ред спомагателни дейности към тях. Този контрол е гаранция за законосъобразно поведение и спазване на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи. При извършване на проверки от служители на дирекция „Инспекторат“ се налага: - да проверяват оперативни дела, реда и начина на тяхното завеждане, водене и изпълнението на планираните мероприятия за разкриване или предотвратяване на престъпления; - да проверяват дела на доброволни сътрудници; - да проверяват реда и начина на прилагане на специални разузнавателни средства (СРС), реда и начина по който се използва придобитата от СРС информация, реда и начина за нейното унищожаване; - да проверяват реда и начина на ползване и предоставяне информация от автоматизираните информационни фондове на МВР и нейното систематизиране и съхранение; - да проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия. С цел недопускане злоупотреба с правомощия, полицейско насилие и произвол при изпълняването на основни дейности на МВР, служителите на дирекция „Инспекторат“ осъществяват правомощията си в работно и извънработно време, в светлата и тъмната част на денонощието, в празнични и почивни дни, на територията на цялата страна. Прилагането на добрите практики и превенцията на правонарушенията в МВР, са основа на методическата помощ, оказвана от дирекция „Инспекторат“ към ръководителите на структури в министерството, по организацията, стила и методите на работа на ръководния състав. Важна част от дейността на дирекция „Инспекторат“ е провеждането на антикорупционна политика в МВР. Предвид		

		обстоятелството, че дирекция „Вътрешна сигурност“ няма контролни функции, контролът на дейностите по противодействие на корупцията в МВР е една от функциите на дирекция „Инспекторат“. Дейността на дирекция „Инспекторат“ има за цел служителите на МВР и техните ръководители да изпълняват своите задължения в пълен обем, по разумен начин, целесъобразно и законосъобразно при извършването на оперативно-издирвателна, охранителна, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, информационна, превантивна и административнонаказателна дейност. Дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно и техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон, както е към момента. Разликата е, че задачите за изпълнение се поставят пряко от министъра на вътрешните работи и предлаганите решения са от значение за всички структури на МВР. 2.3. Не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението да се контролират от служители на дирекция „Инспекторат“, заемащи длъжности по ЗДСл, без да са преминали професионално обучение, без да са изпълнявали такива длъжности и кариерно да са израствали в тях, благодарение на натрупания професионален опит и умение, а в същото време даващи оценка за ефективността и ефикасността на дейността на полицейски органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Предложеният текст се явява и дискриминационен и несъответстващ по своята същност на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ). Предвид това считам, че така направеното предложение с § 25 от проекта за отмяна на т. 2 в ал. 3		

		на чл. 142 от ЗМВР, противоречи напълно на чл. 15, ал. 1 от ЗНА. На направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“ и преобразуването на техните служебни правоотношения по ЗДСл не е извършено изследване между формулираната цел и очакваният резултат, като тяхната липса се потвърждава от данните, изложени във Формуляр за частична предварителна оценка на проекта на ЗИД на ЗМВР, изготвен съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗНА. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана като заинтересована страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г., въпреки че проектът ще окаже пряко въздействие върху дейността и служителите □, както и косвено въздействие върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. Следва да се има предвид, че в дирекция „Инспекторат“ се назначават служители, преминали професионално обучение за изпълнение на длъжности на полицейски органи и органи по пожарна безопасност, заемали различни по вид длъжности, в това число и ръководни, притежаващи необходимия професионален и ръководен опит в различни направления на основните дейности на МВР. При приемане на настоящия проект не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: ще се създадат условия за отлив на служителите заемащи тези длъжности и ориентирането им към заемане на други длъжности, които са с уреден статут по ЗМВР, с оглед техните професионални качества и умения, и възможността на същите да са полезни с придобитите умения в други основни структури на МВР от една страна, а от друга, да запазят предвидената възможност за ранно пенсиониране и други социални придобивки, уредени в ЗМВР. Ще се създаде вакуум и недостиг на кадри да изпълняват такъв тип задължения и ще се наруши приемствеността. Трудно ще се дефинира кръгът лица, които могат да бъдат назначени на този тип длъжности, с оглед същите да ги изпълняват в пълен обем, по най-добрия и разумен начин. Това ще доведе до съществуване на дирекция „Инспекторат“, като структура на МВР, създадена за подпомагане на министъра на вътрешните		

		работи, като централен орган на изпълнителната власт, но без в същата да са назначени служители, които да притежават необходимите професионални знания, умения и опит в областта на дейности: оперативно-издирвателна, охранителна, превантивна, контролна дейност, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, разкриване и разследване на престъпления, които са в пряка и непосредствена връзка с изпълнението на основните дейности на МВР (чл. 6 от ЗМВР). Качеството на дейността на дирекция „Инспекторат“ ще се снижи рязко, като ръководителите на структури ще бъдат лишени от професионална методическа помощ. В същото време, ръководителите ще бъдат принудени да се съобразяват с мнения и да изпълняват предложения, дадени от служители на дирекция „Инспекторат“, които не притежават необходимия професионален опит и умения в основните направления на дейност. Това може да доведе до подвеждане и неправилно взети решения от министъра на вътрешните работи, които ще затруднят полицейските органи и органите по пожарна безопасност при изпълнението им или невъзможност да се изпълняват, с оглед административната им тежест, липса на бързина и целесъобразност при прилагането им и т. н. Това от своя страна ще има и негативни последици спрямо всички служители на МВР и граждани на Република България. Във връзка с изложеното, може да се създаде усещане, че ръководството на МВР реализира отзив за осъществяване на контрол спрямо подчинените си служители и толерира административен произвол в повереното му министерство. 2.4. Неправилно е възприето, че с предложената промяна (отмяната на т. 2, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) се цели спрямо служителите на дирекция „Инспекторат“ да се приложи подход, аналогичен на възприетия за останалите структури, чиято дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите на пожарна безопасност и защита на населението. През изминалите години, действително ЗМВР претърпя значителни промени, в посока ясно дефиниране на длъжности, които следва да се изпълняват от служители със статут по ЗМВР, ЗДСл и КТ. При предприемането на тези действия, ясно бе дефинирано, че за служителите, изпълняващи служебни задължения в дирекции от обща и специализирана		

		администрация, не се изисква да са преминали първоначална професионална подготовка и професионален опит, като полицейски органи и органи по пожарна безопасност, с оглед тяхната дейност, поради което бе прието, че техният статут следва да се уреди със ЗДСл и КТ. Ясно е преценено, че дейността на дирекция „Инспекторат“ е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението и факта, че същата не може да се причисли към специализирана или обща администрация. Нещо повече, беше съобразено, че законодателят е предвидил органите на изпълнителната власт да бъдат подпомагани при изпълнението на административния контрол, от орган, чиитослужители са извън общата и специализираната администрация и затова се създават инспекторати, на тяхно лично подчинение. Във връзка тези данни и факта, че служителите на дирекция „Инспекторат“ следва да проверяват кръг лица, преобладаващи по щат и численост с правомощия и статут по ЗМВР, бе възприето при предходните промени, че служителите □ следва да имат професионални качества и умения, придобити при заемането на различни по вид длъжности в МВР, за да са компетентни и напълно адекватни спрямо проверяваните дейности. Предвид тези обстоятелства бе прието, че тези длъжности следва да се заемат, само и единствено от служители с професионална кариера в областите на основните дейности на МВР. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана, като заинтересована или засегната страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието и никъде не е отразена във Формуляра за частична предварителна оценка за въздействието, изготвен съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗНА. 2.5. Липсва анализ по отношение на статута на служителите на инспекторатите от други специфични ведомства, като Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), Министерство на отбраната (МО), Държавна агенция „Технически операции“ (ДАТО) и Държавна агенция „Разузнаване“ (ДАР), които изпълняват по сходен начин административен контрол върху дейността на служителите от тези ведомства и по сходен начин са назначени на тези длъжности, след придобиване на професионален опит и умения,		

		и първоначална професионална подготовка, за направлението на дейност. С оглед факта, че същите са с еднакъв статут с кръга лица, които следва да контролират, считам, че така направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“, се явява и дискриминационно по отношение на обстоятелството, че лица в сходно положение и при еднакви условия на работа се третират по различен начин, а именно служителите на инспекторатите на ДАНС, МО, ДАТО и ДАР, по-благоприятно. 2.6. Следва да се възприеме като алогично предложеното изменение – всички служители на Института по психология, осъществяващи дейностите по чл. 51, ал. 1, да са с уреден статут по ЗМВР. Дейностите по чл. 51, ал. 1 включват извършване на: психологична профилактика; индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране; емпирични психологични изследвания и въвеждане нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика. Тези дейности по никакъв начин не са пряко обвързани с основните дейности на МВР, ясно дефинирани в чл. 6 от ЗМВР. Същевременно, се приема, че дейността на дирекция „Инспекторат“ не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Липсват мотиви, за предложената законова промяна и оценка на въздействие на предложената промяна. С оглед изложените по-горе аргументи и липсата на обоснованост, откритост и съгласуваност и систематичност, които са задължителни съгласно чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗНА, считам, че така направените предложения за промяна на ЗМВР са нецелесъобразни и напълно противоречат на целта на предлагания проект.		
11.	МА	1. § 2 от проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗИДМВР) предвижда създаване на нова т. 10 в ал. 2 на чл. 17 („10. професионално обучение на органи за пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейностите по т. 3 и 67). Разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗМВР урежда осъществяването на една от основните дейности на МВР, а именно дейността по осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия	Не се приема.	Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗМВР дейността по осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации се осъществява от органите по пожарна безопасност и защита на населението при условията и по реда не само на ЗМВР, но и на Закона за защита при

		и извънредни ситуации (чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗМВР). От една страна, професионалното обучение на служителите не е част от основните дейности на МВР. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗМВР, дейността на министерството е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението, а не към обучение. Никоя от другите основни дейности (оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна; превантивна и административнонаказателна и предоставяне на административни услуги.) не се осъществява чрез професионално обучение. От друга страна, професионална подготовка на служителите в МВР, която се провежда под формата на професионално образование и професионално обучение, е уредена в Раздел V „Професионална подготовка“ на Глава седма от ЗМВР. Нормите на този раздел от закона се прилагат за всички служители, чиито статут се урежда от ЗМВР, без да са предвидени изключения за органите за пожарна безопасност и защита на населението. В тази връзка, при необходимост от допълнителна уредба на професионалното обучение на органите за пожарна безопасност и защита на населението, то нейното систематично място следва да е именно в Раздел V „Професионална подготовка“ на Глава седма от ЗМВР, а не към основните дейности на МВР.		бедствия (ЗЗБ). В чл. 6, ал. 1, т. 13 от ЗЗБ е предвидено, че превантивната дейност се извършва с цел намаляване на риска от бедствия и включва обучение и практическа подготовка на централните и териториалните органи на изпълнителната власт, силите за реагиране, доброволните формирования и населението. Предложената разпоредба предвижда и обучение на доброволци. Доброволецът при предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях има правомощията по чл. 124, ал. 1, т. 1, 2 и 5 - 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи.
		2. § 2 предвижда създаване на нова ал. 11 на чл. 17 („Дейността по ал. 2, т. 10 се осъществява от Център за професионално обучение към ГДПБЗН, чието устройство и дейност се уреждат с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи.“). Предвид изложеното в предходната точка от настоящото становище, новата разпоредба, с която ще се допълва ЗМВР, ако такава е необходима, би следвало да се включи на съответното систематично място в структурата на закона, а именно в Раздел V „Професионална подготовка“ на Глава седма от ЗМВР.	Не се приема.	Предходният коментар.
		3. Дирекция „Инспекторат“ не попада в обхвата на дефинициите	Не се приема.	Създаването на инспекторати е

		за специализирана администрация по смисъла на чл. 5 от Закона за администрацията (ЗА), който се явява общ закон, уреждащ структурата на администрацията, правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на дейността на тяхната администрация и т.н., а изпълнява самостоятелна роля. Законодателят отчита важността на инспектората и в общия закон изрично го създава като самостоятелен орган на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол, като урежда неговата дейност, функционална компетентност и правомощия, извън специализираната и общата администрация (чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА). Този подход е съобразен преди всичко с подчинеността, функциите и задачите, които изпълняват инспекторатите, в съответствие е с разпоредбите на ЗА и е показателен за всички министерства на Република България (чл. 46 от ЗА; чл. 106 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България; чл. 15 от Закона за дипломатическата служба; чл. 9 от Закона за митниците; чл. 6 от Закона за Националната агенция за приходите и др.). В същото време, в ЗМВР, дирекция „Инспекторат“ не фигурира като структура на МВР. Основните структури на МВР са определени в чл. 37 от ЗМВР („Основни структури на МВР са: 1. главните дирекции; 2. областните дирекции; 3. Специализираният отряд за борба с тероризма; 4. Дирекция „Вътрешна сигурност “; 5. Дирекция „Миграция “; 6. Дирекция „Международно оперативно сътрудничество “; 7. дирекциите от общата и специализираната администрация; 8. Академията на МВР; 9. Медицинският институт на МВР; 10. научноизследователските и научно-приложните институти. “), като дирекция „Инспекторат“ не е сред тях, което обуславя необходимостта от включването и. В тази връзка, предлагаме текста на § 3 от проекта, с които се правят изменения и допълнения в чл. 37, ал. 1 от ЗМВР, да се допълни с нова точка 12 с текст: „т. 12. Дирекция „Инспекторат“.“		предвидено в чл. 46, ал. 1 от Закона за администрацията, съгласно който в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол. Съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, а в ал. 4 от същата разпоредба е предвидено, че с правилника могат да се създават и други структури и звена. Във връзка с горното, в чл. 10а от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи е предвидено, че министъра на вътрешните работи при изпълнение на контролните си функции се подпомага от дирекция „Инспекторат“, която осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР и е на пряко подчинение на министъра на вътрешните работи.
		4. Предвид изложеното в предходната точка 3 на настоящето становище, предлагаме текста на § 4 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 43 а от ЗМВР, да се допълни с нова алинея 4 с текст: „(4) Дирекция „Инспекторат“ е структура на МВР за осъществяване на административен контрол, предотвратяване и	Не се приема.	Предходният коментар.

		отстраняване на нарушения при функционирането на министерството, независима и обективна оценка на дейността на структурите на МВР, подобряване на тяхната работа и за осъществяване на явни мерки за въздействие за превенция, предотвратяване и пресичане на корупционно поведение на служители на министерството.“ В тази връзка, в чл. 45 и чл. 46 от ЗМВР следва да се да се направят следните изменения и допълнения: - в ал. 1 на чл. 45 и ал. 1 на чл. 46, след текста „Дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 - 7‘ се добави „ и т. 12“; - в ал. 2 на чл. 45, след текста „В зависимост от функциите и дейностите им в дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 - 6 и “ се добави „т. 12,“.		
		5. С § 25 се предвижда в чл. 142, ал. 3 на МВР да се отмени точка 2 създадат нови т. 4. и т. 5. Чл. 142, ал. 3 от ЗМВР („Със статут по ал. 1, т. 1 са и държавните служители във: 1. Академията на МВР, които осъществяват преподавателска дейност за професионална подготовка на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР; 3. Института по психология на МВР, които изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно - издирвателната дейност на МВР “) урежда статут по ЗМВР на част от служителите на Академията на МВР, дирекция „Инспекторат“ и Института по психология на МВР, чиято дейност е пряко свързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. С § 25 се предвиждат следните изменения и допълнения на чл. 142, ал. 3: „точка 2 се отменя “ и „в т. 3 думите „изготвят психологически анализ на оперативно-издирвани лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР “ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1 “, като се създават в същата алинея нови точки 4 „4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1,	Не се приема.	Дирекция „Инспекторат“ осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР. Дейността не предполага извършването ѝ в условията на спешност и осигуряване на 24-часова готовност. Изложените аргументи за изискване за изучаване и познаване на спецификите на всички основни дейности могат да бъдат отнесени и към други структури и звена на Министерството, статута на чиито служители е уреден със Закона за държавния служител. Не е налице изискване за идентичен статут на проверяващи и проверявани. Следва да се отбележи, че дори държавни служители от други ведомства, чиито служители не са със статут по Закона за Министерството на вътрешните работи дават предписания по

		т. 1 и 2 ;“ и т. 5 „ 5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10. “. С така предложените изменения и допълнения не сме съгласни предвид следните мотиви: 5.1. Изготвянето на предлагания проект е продиктувано от желанието извършване на реформи, целящи подобряване на ефективността в дейността на МВР. В същото време, с настоящия проект се предлага служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация) на МВР, като органи създадени да подпомагат министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган на изпълнителната власт, осъществяващ функции по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗА, да са с различен статут от проверяваните държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. От друга страна, алогично е предложено служители на Института по психология на МВР (ИП), ангажирани с извършването на „психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания “ създаването, адаптирането и въвеждането „на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика “ (§10 от проекта) и служителите на Центъра за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват „преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2 т. 1 0 “ (§ 2 от проекта) да придобият еднакъв статут с полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Като мотиви за предлаганата законова промяна са посочени, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, без да е извършена предварителна оценка на въздействието, съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и без да е взето под внимание, че контролът е		отношение на органите на МВР и осъществяват контрол. Аргументите, изложени по отношение на други структури не са свързани с изменението по отношение на дирекция „Инспекторат“ - семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика са само част от дейностите, осъществявани от служителите в Института по психология, наред с изготвянето на личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провеждане на криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност, осъществяване на медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на гражданите и др. В заповедта за прилагане на класификатора на длъжностите в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 2 от ЗМВР не са въведени изисквания за

		неразделна част от основната дейност, нейно естествено продължение и е неин краен етап. Посредством него се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани, като такива в чл. 6 от ЗМВР. В тази връзка, контролът е възложен и се осъществява на различни нива в МВР. На ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР е възложен общият контрол върху дейността на поверената им структура, като на дирекция „Инспекторат“ е възложен контрол на тези ръководители и поверените им структури, който се осъществява пряко и непосредствено от името на министъра на вътрешните работи. Действително, органите на дирекция „Инспекторат“ и ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР осъществяват административен контрол, но същият е специфичен по своята същност и поради естествения му характер. Осъществява се спрямо голям кръг от служители, които преобладават по щатна численост, като длъжности на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, с оглед основната дейност на МВР, ясно определена с чл. 6 от ЗМВР. Контролът е неразделна част от изпълнението на основната дейност на МВР и е своеобразен гарант за спазването на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, при и по повод изпълнението на техните служебни задължения и реализирането на техните законови правомощия (чл. 61-91 от ЗМВР), като дава увереност, за ефективност и ефикасност на нейните структури. Нелогично е в мотивите към проекта да се сочи, че семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика, и преподавателска дейност за професионално обучение са пряко свързани с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, а контролът върху тази дейност, не е пряко обвързан. 5.2. С предложените промени в § 25 от проекта (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) се предвижда административният контрол да се осъществява, както до момента, но от служители с различен статут (от служители на дирекция „Инспекторат“ със статут по Закона за държавния служител (ЗДСл) и ръководители на основни		първоначална професионална подготовка за заемане на длъжностите в структурите по чл. 142, ал. 3 от ЗМВР, сред които към момента попада дирекция „Инспекторат“. Не се извършва разширяване на дейността на ГДПБЗН. Става въпрос за съществуващия от 2005 г. център за професионално обучение, който е част от МВР от 2011 г. Предвидените изменения, свързани с дейността на центъра са във връзка с изискванията на Закона за професионалното обучение и образование по отношение на лицензите за извършване на съответното обучение. Предвид, че в центъра се провежда професионално обучение на органи за пожарна бесопасност и защита на населението е приложен подход, аналогичне на възприетия за Академията на МВР.

		структури по ЗМВР), при едни и същи условия и спрямо кръг от лица, основната част от които, полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Предложеният текст в § 25 от проекта (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) допуска неравнопоставеност между служители, извършващи сходни дейности в едно министерство. Не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението да се контролират от служители на дирекция „Инспекторат“, заемащи длъжности по ЗДСл, без да са преминали професионално обучение, без да са изпълнявали такива длъжности и кариерно да са израствали в тях, благодарение на натрупания професионален опит и умение, а в същото време даващи оценка за ефективността и ефикасността на дейността на полицейски органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Аналогично, в този случай може да се приеме, че дейността на лекар, може да се разглежда и проверява, като правилна по отношение на лечение (операции, медикаментозно лечение и др.) на даден индивид, само и единствено от лица, които притежават необходимата компетентност в сферата на медицинските науки и извършващи или извършвали дейност в същото професионално направление (хематология, урология и т.н.), с оглед необходимостта на правилно и обективно мнение по проверяваната дейност. В тези връзка, считам, че с това изменение, е предложено да се урегулират обществени отношения - административен контрол, осъществяван от дирекция „Инспекторат“ по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, по различен начин, а не съгласно възприетите принципи, норми и обичай на нашата страна, такъв да се осъществява от равни по познания и професионален опит лица. Предложеният текст се явява и дискриминационен и несъответстващ по своята същност на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ). Предвид това считам, че така направеното предложение с § 25 за отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР, противоречи напълно на чл. 15, ал. 1 от ЗНА. 5.3. На направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“ и преобразуването на		

		техните служебни взаимоотношения по ЗДСл не е извършено изследване между формулираната цел и очакваният резултат, като тяхната липса се потвърждава от данните изложени във Формуляр за частична предварителна оценка на проекта на ЗИД на ЗМВР, изготвен съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗНА. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана като заинтересована страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г., въпреки че проектът ще окаже пряко въздействие върху дейността и служителите и, както и косвено въздействие върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. С оглед тези данни, считам, че следва да се има предвид, че към момента в дирекция „Инспекторат“ са назначени служители, които са преминали професионално обучение за изпълнение на длъжности на полицейски органи и органи по пожарна безопасност, същите са ги изпълнявали, като при изпълнението им са преминали различен по вид длъжности, в това число и ръководни, и след натрупан професионален и ръководен опит в различни направления на основните дейности на МВР, са назначени на длъжности в дирекция „Инспекторат“. При приемане на настоящия проект (отмяна на т. 2 от ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: ще се създадат условия за отлив на служителите заемащи тези длъжности и ориентирането им към заемане на други длъжности, които са с уреден със статут по ЗМВР, с оглед техните професионални качества и умения, и възможността на същите да са полезни с придобитите умения в други основни структури на МВР от една страна, а от друга, да запазят предвидената възможност за ранно пенсиониране и други социални придобивки, уредени в ЗМВР. Ще се създаде вакуум и недостиг на кадри да изпълняват такъв тип задължения и ще се наруши приемствеността. Трудно ще се дефинира кръгът лица, които могат да бъдат допуснати до конкурс и назначени на този тип длъжности, с оглед същите да ги изпълняват в пълен обем, по най-добрия и разумен начин. Това ще доведе до съществуване на дирекция „Инспекторат“, като структура на МВР, създадена за подпомагане на министъра на		

		вътрешните работи, като централен орган на изпълнителната власт, но без в същата да са назначени служители, които да притежават необходимите професионални знания, умения и опит в областта на дейности: оперативно-издирвателна, охранителна, превантивна, контролна дейност, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, разкриване и разследване на престъпления, които са в пряка и непосредствена връзка с изпълнението на основните дейности на МВР (чл. 6 от ЗМВР). Качеството на дейността на дирекция „Инспекторат“ ще падне рязко, като ръководителите на основните структури ще бъдат лишени от професионална методическа помощ, а в същото време ще бъдат принудени да се съобразяват с мнения и да изпълняват предложения, дадени от служители, без да притежават необходимия професионален опит и умения. Това може да доведе до неправилно взети решения от министъра на вътрешните работи, които да затруднят полицейските органи и органите по пожарна безопасност, при изпълнението им или невъзможност да се изпълняват, с оглед административната им тежест, липса на бързина и целесъобразност при прилагането им и т. н., което от своя страна ще има и негативни последици спрямо всички служители на МВР и граждани на Република България. Ще се създадат условия, за недоверие на служителите на МВР към неговото ръководство, тъй като същото е приело, като удачно, техните дейности да се оценяват, като законосъобразни и целесъобразни, от кръг служители, които никога не са били пряко ангажирани с изпълнението на проверяваните дейности и точно този кръг лица, ще бъде натоварен със законово задължение да оценява ефективността на използваните правомощия и даването на препоръки в тази посока. С оглед изложеното, може да се създаде усещане, че ръководството на МВР реализира отзив за осъществяване на контрол спрямо подчинените си служители и толерира административен произвол в повереното му министерство. Следва да се отбележи, че при запазване на съществуващото положение по отношение на статута на служителите на дирекция „Инспекторат“, с оглед възможността за ранно пенсиониране, ще се осигурят условия за поетапно обновяване на състава на дирекцията и едновременно с това, приемственост. Длъжностите в дирекция „Инспекторат“ ще са привлекателни за служители с професионален и		

		ръководен опит в различни направления от основните дейности на МВР, притежаващи необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. При запазване на съществуващото положение няма да настъпи негативно въздействие върху дейността и служителите на дирекция „Инспекторат“, както и върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. 5.4. Не е направен обективен анализ на дейността, изпълнявана служителите на дирекция „Инспекторат“, въпреки че с § 25 е предложена промяна по отношение на нейните служители (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР). Не е взето предвид, че дирекция „Инспекторат“, съгласно функционалната компетентност, осъществява дейностите по чл. 46, ал. 4 от ЗА, възложени на инспекторатите, съобразно спецификата на дейността на МВР, която е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Дирекция „Инспекторат“ пряко осъществява ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация). Посредством административния контрол се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани като такива в чл. 6 от ЗМВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна (напр. по КОС, ЗЧОД и др.); превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, както и ред спомагателни дейности към тях. Този контрол е гаранция за законосъобразно поведение и спазване на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, при изпълнението на		

		техните служебни задължения и при реализиране на техните законови правомощия (чл. 61 - 92 от ЗМВР). Това дава увереност за ефективност и ефикасност на структурите на МВР, изпълнението на целите на МВР и приеманите от административните и органи управленски решения. Явява се средство за проверка на качеството им, с оглед установените критерии и правила на държавно управление. Контролът, като функция на дирекция „Инспекторат“, осъществява обратната връзка чрез съпоставяне на постигнатите резултати с планираните цели. Широкият кръг от дейности, осъществявани от МВР, сложната йерархична структура - с много нива и вътрешни взаимовръзки, както и многочисления състав на министерството (около 50 000 служители), са обект на контрол именно от дирекция „Инспекторат“, която осъществява обратната връзка на ръководството на МВР със структурите в него. Дирекцията основно осъществява контрол върху дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, чиито служители наброяват около 38 000 души. При извършване на проверки от служители на дирекция „Инспекторат“ се налага: да проверяват оперативни дела, реда и начина на тяхното завеждане и водене, и изпълнението на планираните мероприятия за разкриване или предотвратяване на престъпления; да проверяват реда и начина на прилагане на специални разузнавателни средства (СРС), реда и начина по който се използва придобитата от СРС информация, реда и начина за нейното унищожаване; реда и начина на ползване и предоставяне информация от автоматизираните информационни фондове на МВР и нейното систематизиране и съхранение; да проверяват дела на доброволни сътрудници; да проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия. В съответствие със стратегическите цели на министерството (например: намаляване на пътнотранспортния травматизъм, противодействие на корупцията, ефективна защита на границите на страната и недопускане на незаконно пребиваващи чужденци, подобряване на административното обслужване, гарантиране на сигурността при произвеждането на избори), дирекция		

		„Инспекторат“, съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“ и/или с главните дирекции на МВР (Главна дирекция „Национална полиция“ и Главна дирекция „Гранична полиция“) ефективно участва в различни проверки и специализирани операции, провеждани на територията на цялата страна. С цел недопускане злоупотреба с правомощия, полицейско насилие и произвол при изпълняването на основни дейности на МВР, и с оглед спецификата на основните дейности и тяхното непрекъснато изпълнение, и значителния обществен интерес към служителите и дейността на МВР, служителите на дирекция „Инспекторат“ осъществяват правомощията си в работно и извънработно време, в светлата и тъмната част на денонощието, в празнични и почивни дни, на територията на цялата страна. Популяризирането на добрите практики, заедно с превенцията на правонарушенията в МВР, са основа на методическата помощ, оказвана от дирекция „Инспекторат“ към ръководителите на структури в министерството, по организацията, стила и методите на работа на ръководния състав. Тази методическа помощ е от съществено значение за оптимизиране на управленските практики в МВР. Тя осигурява устойчиво и прозрачно управление, с което способства за утвърждаването на високи професионални стандарти. Важна част от дейността на дирекция „Инспекторат“ е провеждане на антикорупционна политика в МВР. Предвид обстоятелството, че дирекция „Вътрешна сигурност“ няма контролни функции, контролът на дейностите по противодействие на корупцията в МВР е една от функциите на дирекция „Инспекторат“. Служителите на дирекцията са тези, до които достига голяма част от сигналите и информация за наличие на корупционни прояви в различни структури на МВР. Това дава възможност за идентифициране на причините и предлагане на мерки за ограничаване и минимизиране на корупцията. В рамките на осъществявания контрол дирекция „Инспекторат“, съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“, провежда тестове за установяване на изпълнението на служебните задължения (тестове за интегритет), представлявщи симулация на реално съществуващи ситуации, свързани с изпълнението на служебната дейност на държавния служител, обект на теста.		

		С влизането в сила на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) на дирекция „Инспекторат“ е възложена и допълнителна дейност по проверка на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ на задължените служители от МВР и за установяване конфликт на интереси. Многочисленият състав на МВР (около 50 000 служители, от които около 3600 ръководни) обуславя нейната изключителната обемност. Дирекция „Инспекторат“ оказва методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, и по проверка на декларации и изясняване на сигнали за конфликт на интереси. По разпореждане на прокурор, служителите на дирекция „Инспекторат“ извършват проверки по чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност, както и проверки на действия на разследващи органи по досъдебни производства. За качествено изпълнение на функционалните задължения на дирекция „Инспекторат“ е необходимо служителите и да отговарят на високи изисквания по отношение на образование (образователно-квалификационна степен „магистър”), професионално обучение (АМВР и/или първоначална професионална подготовка), професионален и ръководен опит в различни направления от основните дейности на МВР, както и да притежават необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Изпълняваната дейност от дирекция „Инспекторат“ има за цел служителите на МВР и техните ръководители да изпълняват своите задължения в пълен обем, по разумен начин, целесъобразно и законосъобразно при извършването на оперативно-издирвателна, охранителна, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, информационна, превантивна и административнонаказателна дейност. Този вид дейност дава сигурност и убеденост в българските граждани, че органите на МВР изпълняват основните дейности по		

		смисъла на чл. 6 от ЗМВР, в съответствие със закона. Не се допуска и толерира произвол при реализирането на правомощия, осъществявани при общата превенция на правонарушенията и комплекса от мероприятия за установяване и отстраняване на причините и условията за тяхното извършване, а напротив при констатиране, по предложение на дирекция „Инспекторат“, министърът на вътрешните работи предприема действия за взимане на отношения към служителите, злоупотребили с тях, като се набелязват системни мерки за въздействие, с цел недопускането им. От изложеното е видно, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Същите изпълняват тези свои задължения при еднакви условия със служители, чиито статут е по ЗМВР, и имат за цел ефективното и ефикасно изпълнението на основните функции на МВР (чл. 6 от ЗМВР) и удовлетвореност на гражданите. Разликата е, че задачите за изпълнение се поставят пряко от министъра на вътрешните работи и предлаганите решения са от значение за всички структури на МВР. Нещо повече, в някои случаи с обществено значим интерес се налага служителите на дирекция „Инспекторат“ да изпълняват служебни задължения в съкратени срокове, в извънработно време, празнични и почивни дни, с цел необходимостта от взимане на бързо и правилно решение от министъра на вътрешните работи, по въпроси свързани с ефективността и законосъобразността на действия предприети от служители на различни структури, най-вече от полицейски органи. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно и техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон. 5.5. Липсва анализ по отношение на статута на служителите инспекторатите от други специфични ведомства, като Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), Министерство на		

		отбраната (МО), Държавна агенция „Технически операции“ (ДАТО) и Държавна агенция „Разузнаване“ (ДАР), които изпълняват по сходен начин административен контрол върху дейността на служителите от тези ведомства и по сходен начин са назначени на тези длъжности, след придобиване на професионален опит и умения, и първоначална професионална подготовка, за направлението на дейност. С оглед факта, че същите са с еднакъв статут с кръга лица, които следва да контролират, считам, че така направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“, се явява и дискриминационно по отношение на обстоятелството, че лица в сходно положение и при еднакви условия на работа се третират по различен начин, а именно служителите на инспекторатите на ДАНС, МО, ДАТО и ДАР, по-благоприятно. 5.6. Неправилно е възприето, че с предложената промяна (отмяната на т. 2, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) се цели спрямо служителите на дирекция „Инспекторат“ да се приложи подход, аналогичен на възприетия за останалите структури, чиято дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите на пожарна безопасност и защита на населението. През изминалите години, действително ЗМВР претърпя значителни промени, в посока ясно дефиниране на длъжности, които следва да се изпълняват от служители със статут по ЗМВР, ЗДСл и КТ. При предприемането на тези действия, ясно бе дефинирано, че за служителите изпълняващи служебни задължения в дирекции от обща и специализирана администрация не се изисква да са преминали първоначална професионална подготовка и професионален опит, като полицейски органи и органи по пожарна безопасност, с оглед тяхната дейност, поради което бе прието, че техният статут следва да се уреди със ЗДСл и КТ. Ясно бе преценено, че дейността на дирекция „Инспекторат“ е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението и факта, че същата не може да се причисли към специализирана или обща администрация по аргументи възприети в чл. 5 и чл. 7 от ЗА. Нещо повече, беше съобразено, че законодателят е предвидил органите на изпълнителната власт да бъдат подпомагани при изпълнението на административния контрол, от орган, чиито служители са извън		

		общата и специализираната администрация и затова, се създават инспекторати, на тяхно лично подчинение. Дейността и правомощията на тези органи се урежда с разпоредбите на чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА. С оглед тези данни и факта, че служителите на дирекция „Инспекторат“ следва да проверяват кръг лица, преобладаващи по щат и численост с правомощия и статут по ЗМВР, бе възприето при предходните промени, че служителите и следва да имат професионални качества и умения, придобити при заемането на различни по вид длъжности в МВР, за да са компетентни и напълно адекватни спрямо проверяваните дейности. Предвид тези обстоятелства, бе прието, че тези длъжности следва да се заемат, само и единствено от служители с професионална кариера в областите на основните дейности на МВР. В същото време, алогично, тези обстоятелства са изключени при предложените нови промени, като не са възприети, като критерии, при формулиране на целта на тази законова промяна. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана, като заинтересована или засегната страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието и никъде не е отразена във Формуляра за частична предварителна оценка за въздействието, изготвен съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗНА. 5.7. Следва да се възприеме като алогично предложеното изменение всички служители на Института по психология, осъществяващи дейностите по чл. 51, ал. 1, да са с уреден статут по ЗМВР. Дейностите по чл. 51, ал. 1 включват извършване на: психологична профилактика; индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране; емпирични психологични изследвания и въвеждане нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика. Тези дейности по никакъв начин не са пряко обвързани с основните дейности на МВР, ясно дефинирани в чл. 6 от ЗМВР. Същевременно, се приема, че дейността дирекция „Инспекторат“ не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Липсват мотиви, за предложената законова промяна и оценка на въздействие на предложената промяна. 5.8. Не следва да се приема като удачна предложената промяна в		

		чл. 142, ал. 3 със създаването на нова точка 5 („Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10‘),тъй като е недопустимо ГДПБЗН да разширява, своята основна дейност, като алогично да включва „професионално обучение на органи на пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейности по пожарогасителна и спасителна дейност и неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване, и химическа, биологическа и радиационна защита при положение, че в Глава седма, раздел „Професионална подготовка“ на ЗМВР е уреден реда и начина, за провеждане на професионална подготовка в МВР и местата, за извършването й. Министерство на вътрешните работи по силата на чл. 47 и чл. 48 от ЗМВР, притежава Академия, към която се създават основни звена, за подготовка на кадри да изпълняват служебни задължения по основните дейности на МВР. При наличие на Академия с факултет „Пожарна безопасност и защита на населението“, които подготвя ръководни кадри в това направление и съществуваща законова възможност да се създадат към тях и Център за професионално обучение на органи на пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейности по пожарогасителна и спасителна дейност и неотложни аварийно-възстановителни работи, оперативна защита при наводнения и операции по издирване и спасяване, и химическа, биологическа и радиационна защита, тъй като има изградени такива и същите функционират. С така направеното предложение по дискриминационен начин се създава възможност само една от структурите на МВР да създаде свой център за обучение на кадри. По незаконосъобразен начин се разширява една от основните дейности на МВР в посока професионално обучение на кадри, при наличие на такъв тип структури в МВР, а именно АМВР и Центрове са първоначална професионална подготовка. Последните са създадени и функционират съгласно българското законодателство, за висше и професионално образование. Към момента изпълняват тази своя законово определена дейност, като чрез различни форми на обучения подготвят кадри за ръководни, изпълнителски и младши		

		изпълнителски длъжности за нуждите на МВР. С оглед тези данни, считам, че така предложената промяна е лишена от систематичност, което е и в основата на подготовката й. Предвид факта, че професионалното обучение е от изключително значение, за изпълняване на основните дейности на МВР, следва центърът да се създаде, като структура на АМВР, а ако е вече изграден и съществува в този вид, да премина под ръководството на Академията, като структура, която е създадена да обучава бъдещи кадри за МВР. От тези данни, е видно, че направеното предложение за създаване на нова т. 5 към ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР не е удачна и не е обоснована от правна страна. С оглед изложените аргументи, с които се очертава липсата на систематичност в предложените изменения и допълнения на ЗМВР, визирани в § 25, която е задължителна по смисъла на чл. 26, ал. 2 от ЗНА и липсата на обоснованост, откритост и съгласуваност, която също е задължителна по аргументи на чл. 26, ал. 1 от ЗНА, считаме, че така направените предложения за промяна с § 25, § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 са нецелесъобразни и напълно противоречат на целта на предлагания проект. При приемане на направените предложения няма настъпи целения ефект - подобряване ефективността в дейността на МВР, а напротив ще се създадат условия за липсата и. Предлагаме да отпаднат: т. 1 от § 25, § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.		
		6. С § 64 от проекта на ЗИДМВР се предвиждат съществени изменения допълнения в Закона за българските лични документи (обн. ДВ бр. 93 от 1998 г., изм. и доп. бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.), които не са свързани с предлаганите промени в ЗМВР. Само през настоящата 2019 г. са направени две редакции на Закона за българските лични документи (ЗБЛД), обнародвани в	Не се приема.	Дейността по предоставяне на административни услуги е една от основните дейности на МВР съгласно ЗМВР. Измененията и допълненията в ЗБЛД са свързани с разпоредбата на чл. 68 от Наказателно-процесуалния кодекс, която е свързана с дейността на МВР. В чл. 68 от НПК е предвидено, че в досъдебното производство, когато обвиняемият е привлечен за тежко умишлено престъпление или за друго

		Държавен вестник (изм. и доп. ДВ. бр. 1 от 3 Януари 2019 г., изм. ДВ. бр. 12 от 8 Февруари 2019 г.), но при общественото обсъждане на проектите на ЗИД, не е поставен въпросът за възникналата необходимост от изменение и допълнение на материята, във връзка с настъпилата промяна в чл. 68, ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 42 от 2015 г.) от Наказателно-процесуалния кодекс през 2015 г. ЗМВР не урежда обществени отношения, които спадат към областта, уреждана от ЗБЛД. Предвид това обстоятелство, както и че с проекта на ЗИДЗМВР не се отменят, изменят или допълват норми на ЗБЛД, следва предложените промени в тази посока да се инициират самостоятелно. Самостоятелното предложение за промяна на обществените отношения, уреждани със ЗБЛД, ще осигури прозрачност и възможност да се обсъдят от широк кръг лица по отношение на които, промяната на закона ще има положително или негативно въздействие. В тази връзка предлагаме да отпадне § 64 от проекта, като материята се уреди в ЗИДЗБЛД.		престъпление, с което е причинена смърт, прокурорът може да забрани на обвиняемия да напуска пределите на Република България, освен с негово разрешение. За наложената забрана незабавно се уведомяват компетентните структури на Министерството на вътрешните работи. Когато тази забрана е потвърдена или наложена в съдебното производство след постановяване на присъда, на подсъдимия могат да се отнемат документите за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за българските лични документи и му се издават заместващи документи по ред, предвиден в закон.
12.	ХП	В чл. 47 да се създаде нова алинея 7 със следния текст: Чл. 47 (7) Служителите и обучаемите от Академията на МВР могат да подпомагат полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението по ред определен от Министъра на вътрешните работи. Причини, които налагат приемането на текста: Преобладаващата част от преподавателите в АМВР притежават изискващата се професионална квалификация за полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Това би дало възможност при установен ред да подпомагат дейността на тези органи по места. Непосредственото осъществяване от страна на предподавателите на някои от дейностите ще даде възможност те да бъдат значително по-близо до проблемите и предизвикателствата, с които се сблъскват полицейските органи и органите по ПБЗН. Това ще доведе неминуемо и до повишаване на тяхната подготовка за осъществяване на преподавателска дейност на тези органи. Ще даде възможност за затвърждаване на добрите връзки между АМВР и другите структурни звена на АМВР. Ще спомогне за утвърждаване на АМВР и нейните	Не се приема.	Служителите на МВР се изпращат в Академията на МВР и прилежащите й центрове единствено с цел обучение. Курсовете за повишаване на професионалната квалификация и професионална специализация са за придобиване на знания и умения за заемане на длъжност, за която съответният служител не притежава необходимата професионална квалификация. Курсовете се провеждат със служители, заемащи различни длъжности по различни направления на дейности, което прави невъзможно използването им в една и съща основна дейност, тъй като те имат различни компетенции. От друга страна, използването на

		служители като ключова структура за осигуряване на дейността на министерството. Същевременно обучаемите, които имат статут на курсанти, ще могат да трупат практически опит, като подпомагат полицейските органи и органите по ПБЗН, изпълнявайки задачи под непосредственото ръководство на преподаватели от АМВР или дурги служители. За тази цел през първия семстър на своето обучение, паралено с обучението за придобиване на ОКС „бакалавър“, курсантите следва да преминат и първоначалното професионално обучение, съответно за полицейски органи и органи по ПБЗН. Изпълнението на това условие ще даде възможност да се оптимизират учебните планове за придобиване на ОКС „бакалавър“. Като отличен пример за приложението на горното предложение може да се посочи дългогодишната традиция в провеждането на Учебна практика на обучаеми от факултет ПБЗН и ЦСПП-ПБЗН-Варна на територията на СДПБЗН и РДПБЗН-Варна. Цели, които се поставят с приемането на текста. Установяване на ред, по който служители и обучаеми от АМВР да подпомагат полицейските органи и органите по ПБЗН. Повишаване на нивото на подготовка на преподавателите и обучаемите в АМВР. Значително повишаване на капацитета на полицейските органи и органите по ПБЗН за осъществяване на някои от техните дейности. Финансови и други средства, необходими за прилагането на текста. Прилагането на текста не е свързано с осгуряване на допълнителни финансови и други средства. Очаквани резултати от прилагането Прилагането на текста ще даде възможност за установяване на ред, по който преподавателите и обучаемите от АМВР да могат да подпомагат дейността на полицейските органи и органите по ПБЗН. Това ще осигури допълнителен ресурс за осъществяване на някои от дейностите, ще доведе до повишаване на равнището на подготовка на преподавателите и част от обучаемите.		преподавателския състав и обучаемите за осъществяване на някои от основните дейности ще наруши сериозно провеждането на учебния процес, имайки предвид, че обучаемите се изпращат на обучение за определен период от време, който често е крайно недостатъчен за усвояването на големия обем от знания и умения. Осъществяването на някои от основните дейности във времето за самоподготовка (след учебните занятия и почивните дни) води до необходимост от заплащане на извънреден труд на служителите. Би възникнал и въпроса чии разпореждания ще изпълняват служителите на АМВР и обучаемите по време на осъществяване на някои от основните дейности през периода на провеждане на курса. Възприемането на предложението би затруднило изпълнението на задълженията на преподавателите по длъжностна характеристика. Органите на изпълнителната власт притежават правомощия, определени чрез компетентността им. Компетентността се определя със закон или друг нормативен акт. Правомощията са съвкупност от права и задължения. В ЗМВР изрично е посочено кои лица са органи на МВР, курсанти и

				стажанти. В чл. 57 и 58 от ЗМВР са определени полицейските органи и органите за пожарна безопасност и защита на населението като правомощията им са уредени в Глава пета от ЗМВР.
13.	kspbulg	Съгласно чл. 156, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) „Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 могат да бъдат назначавани на длъжности за държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 без провеждане на конкурс, ако отговарят на изискванията за заемане на съответната длъжност." Тази алинея следва да създаде условия за мобилност в рамките на МВР по подобие на чл. 164, ал. 1: „Държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност". Чл. 156, ал. 4 обаче не отчита факта, че огромната част от държавните служители със статут по ЗДСл са постъпили на служба по реда на ЗМВР и със статут по ЗМВР, като са преминали конкурс по ЗМВР и са положили необходимите тестове за установяване на годност за служба (медицинско освидетелстване, психологично изследване и т.н.), след което служебните им правоотношения не са прекратявани, а само преобразувани на такива по ЗДСл през 2017 г. За тези служители вече е установено, че покриват изискванията за държавна служба по ЗМВР. Въпреки това, съгласно чл. 34 от Наредба № 8121з-344 от 2014 г. за назначаване на държавна служба в МВР, при прилагане на чл. 156, ал. 4 от ЗМВР съответният служител се изпраща на същите изпити, които вече е положил. Настоящата подзаконова нормативна уредба противоречи на духа на закона и налага допълнителни административни процедури, което забавя преназначаването, обезкуражава служителите да използват тази възможност и води до несправедливо третиране на засегнатите служители. Конституционният съд на Р България (решение № 8/2017 г.) приема, че извършеното през 2017 г. преобразуване на правоотношенията от ЗМВР към ЗДСл не е противоконституционно, защото свързаните с него разпоредби „не въвеждат нови изисквания към заварените от законовите изменения служители, което би било в разрез с принципа	Не се приема.	Тези служители се назначават, а не се преназначават, предвид което следва да отговарят на изискванията по чл. 115, ал. 1 и 2 от ЗМВР. Също така за някои от длъжностите се изисква първоначална професионална подготовка, а не за всички длъжности на служители, чиито служебни правоотношения са преобразувани през 2017 г. е било налице такова изискване. В тази връзка е необходимо лицата да отговарят на изискванията за заемане на съответната длъжност.

		на защита на оправданите правни очаквания". Нима задължаването на същите тези служители наново да полагат изпити, за да докажат отново своята годност, не е въвеждане на нови изисквания към тях!? В тази връзка, предлагам служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2, които са постъпили на държавна служба в МВР със статут по ЗМВР, като впоследствие служебните им правоотношения не са прекратени, а преобразувани, да бъдат освободени от изискванията за доказване на годност, като им бъдат зачетени положените при постъпване изпити. Това може да се направи чрез изменение на чл. 156, ал. 4 от ЗМВР, като се въведе специална разпоредба за тези служители или чрез включването на тези служители в чл. 164, ал. 1, като също така се измени Наредба № 8121з-344 от 2014 г. Разбира се, необходимо е да се запази прилагането на специализираните методики и изпити съгласно Приложение № 1 към Наредба № 8121з-344 от 2014 г. и др. такива.		
14.	black-jack	Премахването на предвиденото в чл. 16 ЗМВР изискване за разпределение на делата на случаен принцип ще е огромна крачка назад за МВР. Крачка към запазване на възможностите за злоупотреби, които към момента началниците на разследващите полицаи могат да си позволяват да вършат, допускайки нееднаква натовареност на разследващите органи що се касае до брой дела и такива и голяма фактическа и правна сложност. Премахването на посочената разпоредба създава предпоставки за корупционни прояви и то в големи мащаби. Представените мотиви са напълно неадекватни, тъй като цитирането на посочените в мотивите норми и спецификите на работата по разследване, сами по себе си не може да се явяват основателна причина за такива промени. Ако се приложи същата логика трябва да се премахне и изискването в ЗСВ, за разпределението на случаен принцип на делата в съда и прокуратурата. Освен това, изложените мотиви са грешни, тъй като в чл. 118 от НПК няма въведен никакъв основен принцип, такива има, но в началото на кодекса. Не е направена и никаква предварителна оценка на предлаганите промени. Същите по никакъв начин няма да доведат до подобряване на извършваната в МВР дейност по разследване на престъпления и нейната ефективност. Предлагането на такива изключително спорни промени е обяснимо единствено с това, че вече пета година МВР не може да въведе посоченото	Приема се.	

		изискване, за което е критикувано многократно, вкл. и от Върховна административна прокуратура, и най-лесно е да се премахне законовата норма.		
15.	НТ	Притеснително е че че част от готвените от вас промени в ЗМВР-са меко казано абсурдни, нелогични и неправилни, като имам предвид следното за 2 от готвените изменения в ЗМВР : 1 Най-притеснителни са готвените изменения с параграф 47 на проекта на ЗИДЗМВР, с които се изменя /създава се нова ал.2 / в чл. 257 ал. 2 ЗМВР, цитирам „„(2) Който наруши физическата неприкосновеност на полицейски орган или на орган за пожарна безопасност и защита на населението чрез употреба на физическа сила или предмет, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 2000 лв.“., се наказва с глоба от 2000 лв.“. Горното явно дава привилегии на служителите на МВР, като на нито една друга професия в която работят държавни служители не се дават такива правомощия, нито такива имат магистратите, което за мене е и признак на дискриминация. Служителите на МВР са държавни служители, но за разлика от държавните служители в други институции им се дават прекалено много привилегии. Такива права „физическа неприкосновеност на полицейски орган“ нямат нито служителите на ДАНС, нито правоохранителните органи към Министерство на Правосъдието-ГДО и ГДИН, нито Военна Полиция, излиза че органите на МВР-са нещо повече от другите държавни служители и от другите правоохранителни органи. Освен това термина „ако извършеното не съставлява престъпление“ влиза в явна колизия с др. правни норми в страната ни-като УБДХ и ЗООРПСМ-където също са записани административни наказания за маловажни случаи, които не съставляват престъпление. Коя нормативна уредба ще се прилага в случая /след като е еднаква/ тая в УБДХ и ЗОРПСМ или в новата разп. на чл. 257 ал.2 ЗМВР ? Друго нещо предвидената глоба е прекалено висока-като същата няма широк диапазон между долна и горна граница, което е нехарактерно за нашата правна система и нашата страна-не може за най-богатия и за най-бедния, както и за по-тежко и при по-леко нарушение глобата да е еднаква сума и то прекалено висока-2 000 лв. Какво се цели с това попълване на бюджета ли ? Като готвените	Не се приема.	Изменението ще бъде включено на систематичното му място в чл. 264. Съгласно действащата редакция на чл. 264, ал. 2 от ЗМВР, който противозаконно наруши физическата неприкосновеност на служител на МВР при изпълнение на служебните му задължения, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

		изменения в тая си част ще донесат и ненужен бюрократизъм в МВР-със съставяне на актове и доказване на нарушенията пред съда, понеже глобите са високи-2 000 лв. и ще бъдат обжалвани пред съда. Термина „физическа неприкосновеност“ не присъства в нашата правна система и право-потупване по рамото или може би ръкуване също може /при недоброжелателни държавни служители-каквито вероятно има в МВР/ да се тълкува, като нарушаване на физическата неприкосновеност. Не се ли създават прекалено много условия за субективизъм и дори на полицейски произвол с възможността да се налагат такива наказания и то във висок размер- 2 000 лв ? С какво служ. в МВР са нещо повече от другите правоохранителни служби /като ГДО, ГДИН, ДАНС и др./ че само за тях ще има право да налагат твърде завишените глоби предвидени в ЗИДЗМВР ? По време на масови събирания на хора /протести, мачове и др./ често полицейските служители бутат хората-при недобросъвестни служители на Полиция /има и такива/ как ще се установи кой и как е нарушил „физическата неприкосновеност“-служителите на МВР, дето използват сила или тия върху, които е използвана силата-естествено че се създават възможности за злоупотреби /явно и това е целта на измененията в закона/, полицейските служители да нарушат физическата неприкосновеност на гражданите, а по късно да изкарат, че е обратното и да глобят последните. В обществото ни не е редно да се допускат привилигировани групи-като тия в МВР на които им се дават прекалено много права, възможност за субективизъм и нехарактерна дейност с налагане на глоби за нещо което несъществува /поне досега/ в правния мир в нашата страна-„физическа неприкосновеност“ /те дори магистратите нямат такива права/. Целта на законовите промени създава широки възможностиза да създаде субективизъм и неясни критерии с които ще се налагат глоби от 2 000 лв. за нещо което не е престъпление, не е и адм. нарушение по УБДХ и ЗООРПСМ /където, а дори и в НК-за престъпления наказанията-глобите са по-малки/ ? Ако найстина смятате че е редно служ. на МВР да имат привилегиите да налагат такива глоби, защо не се предвидят и съответните /реципрочни / наказания на служители на МВР, които нарушават „физическата неприкосновеност“ на гражданите и за служ. в МВР да има такива глоби?		

		2. С предвидените промени с параграф 37 от ЗИДЗМВР се създава нов чл.184а ЗМВР, които предвижда заплащане от бюджета на МВР за адвокат на служители на МВР срещу който „е образувано наказателно производство“, всеки е невинен до доказване на противното-но ако се докаже /бъде осъден/ служ. на МВР-това значи ли че е правилно даването от бюджета на МВР на пари за адвокатска защита на „криминално проявен“ служител на МВР. Не създава ли това възможност да се увеличат извършените престъпления от служ. на МВР-като им гарантирате, че и дори да бъдат обвинени и съдени-разноските за адвокат ще поема МВР /с такива привилегии-като адвокатска защита за сметка на институцията-такава привилегия няма нито една др. професия/ ? Т.е. служителя на МВР вместо да бъде уволнен-когато има повдигнато обвинение за извършено престъпление, ще получи бонус-да бъде финансиран със заплащането на адвокатски хонорар от бюджета на МВР. Нещо повече такава разпоредба-като новия чл.184а ЗМВР в тоя си вид е неприложима- първо пише „извън случаите когато е назначен служебен защитник“ и че „размера, не трябва да е по голям от определения по реда на чл. 37 от закона за правната помощ“ – но уважаеми дами и г-да, няма как да се наеме адвокат за хонорар /възнаграждение/ по ниско от Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения изд. от ВАдвС- които са значително по високи от тия в чл. 37 от Закона за правната помощ и от Наредбата за заплащането на правната помощ. Излиза че вие искате да приемете мъртъв текст /неприложим/ в закона. Защото ограничението на чл. 37 от закона за правната помощ се прилага само за служебни защитници /адвокати/ и то при лица с нисък доход и при липса на собственост /и двете трябва да са налице/ , а служ. на МВР не са бедни. Нито пък ограничението въведено с размера по чл. 37 от Закона за правната помощ ще позволи на съответния служител да намери адвокат-който да не е служебен. Точно поради това че ограниченията в заплащането в Закона за правната помощ се отнасят за служебни защитници-няма как служ. на МВР да наеме адвокат-който да не е служебен, при предвиденото в ограничение в размера на хонорара под определения в чл. 37 от Закона за правната помощи Наредбата за заплащане на правната помощ. Адвокатите на свободна практика работят при много по високи /минимални/ хонорари, под	Текстът е отпаднал от окончателния проект.	

		които не могат да паднат поради Наредба № 1 на ВАдвС от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения. За това предложеното изменение и създаването на новия чл. 184 а , не само ще е неправилно, но няма как това изменение да е приложимо и практически изпълнимо, без да се нарушат други закони.		
16.	ТС	- Дирекция „Инспекторат“ не попада в обхвата на дефинициите за обща и специализирана администрация по смисъла на чл. 5 от Закона за администрацията (ЗА), който се явява общ закон, уреждащ структурата на администрацията, правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на дейността на тяхната администрация и т.н., а изпълнява самостоятелна роля. Законодателят е приел важността на инспектората, тъй като в общия закон изрично го създава като самостоятелен орган на пряко подчинение на министъра. Със създаването на дирекция „Инспекторат“ е определена и нейната задача: осъществяване на административен контрол, като съответно са уредени дейността й, функционална компетентност и правомощия, да са извън специализираната и общата администрация (чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА). Това е съобразено преди всичко с подчинеността, функциите и задачите, които изпълняват инспекторатите и е в съответствие с разпоредбите на ЗА, и е показателен за всички министерства на Република България (чл. 46 от ЗА; чл. 106 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България; чл. 15 от Закона за дипломатическата служба; чл. 9 от Закона за митниците; чл. 6 от Закона за Националната агенция за приходите и др.). В същото време, в ЗМВР дирекция „Инспекторат“ не фигурира като структура на МВР. Основните структури на МВР са определени в чл. 37 от ЗМВР („Основни структури на МВР са: 1. главните дирекции; 2. областните дирекции; 3. Специализираният отряд за борба с тероризма; 4. Дирекция „Вътрешна сигурност“; 5. Дирекция „Миграция“; 6. Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“; 7. дирекциите от общата и специализираната администрация; 8. Академията на МВР; 9. Медицинският институт на МВР; 10. научноизследователските и научно-приложните институти.“), като дирекция „Инспекторат“ не е сред тях, което в случая обуславя необходимостта от включването □. В тази връзка е необходимо в текстът на § 3 от проекта, с който се правят изменения	Не се приема.	Създаването на инспекторати е предвидено в чл. 46, ал. 1 от Закона за администрацията, съгласно който в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол. Съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, а в ал. 4 от същата разпоредба е предвидено, че с правилника могат да се създават и други структури и звена. Във връзка с горното, в чл. 10а от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи е предвидено, че министъра на вътрешните работи при изпълнение на контролните си функции се подпомага от дирекция „Инспекторат“, която осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР и е на пряко подчинение на министъра на вътрешните работи.

		и допълнения в чл. 37, ал. 1 от ЗМВР, да се допълни с нова точка 11 с текст: „т. 11. Дирекция „Инспекторат“.“ Предвид изложеното текстът на § 4 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 43а от ЗМВР, е необходимо да се допълни с нова алинея 4 с текст: „(4) Дирекция „Инспекторат“ е структура на МВР за осъществяване на административен контрол, предотвратяване и отстраняване на нарушения при функционирането на министерството, независима и обективна оценка на дейността на структурите на МВР, подобряване на тяхната работа и за осъществяване на явни мерки за въздействие за превенция, предотвратяване и пресичане на корупционно поведение на служители на министерството.“ В тази връзка, в чл. 45 и чл. 46 от ЗМВР следва да се направят следните изменения и допълнения: - в ал. 1 на чл. 45 и ал. 1 на чл. 46, след текста „Дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 – 7“ се добави „ и т. 11“; - в ал. 2 на чл. 45, след текста „В зависимост от функциите и дейностите им в дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 - 6 и “ се добави „т. 11,“.		
		С § 25 е предложено в чл. 142, ал. 3 на МВР да се отмени точка 2 и да се създадат нови т. 4. и т. 5. Чл. 142, ал. 3 от ЗМВР („Със статут по ал. 1, т. 1 са и държавните служители във: 1. Академията на МВР, които осъществяват преподавателска дейност за професионална подготовка на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР; 3. Института по психология на МВР, които изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“) урежда статут по ЗМВР на част от служителите на Академията на МВР, дирекция „Инспекторат“ и Института по психология на МВР, чиято дейност е пряко свързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. С § 25 на проекта се предвиждат следните изменения и допълнения на чл. 142, ал. 3: „точка 2 се отменя“ и „в т. 3 думите „изготвят психологически анализ на оперативно-издирвани лица и провеждат	Не се приема.	Дирекция „Инспекторат“ осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР. Дейността не предполага извършването ѝ в условията на спешност и осигуряване на 24-часова готовност. Изложените аргументи за изискване за изучаване и познаване на спецификите на всички основни дейности могат да бъдат отнесени и към други структури и звена на Министерството, статута на чиито служители е уреден със Закона за държавния служител. Не е налице изискване за идентичен статут на проверяващи и проверявани.

		криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“, като се създават в същата алинея нови точки 4 „4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;“ и т. 5 „5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“. В така предложените изменения и допълнения в ЗИДЗМВР не съм съгласен предвид следните мотиви: - да предположим, че предлаганият проект е продиктуван от желанието за извършване на реформи, целящи подобряване на ефективността в дейността на МВР. Предложено е служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация) на МВР, като органи създадени да подпомагат министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган на изпълнителната власт (осъществяващ функции по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗА), да бъдат с различен статут от проверяваните държавни служители (да проверяват полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението). В същото време, в настоящият проект се предлага служители на Института по психология на МВР (ИП), ангажирани с извършването на „психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания“, създаването, адаптирането и въвеждането „на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика“ (§10 от проекта) и служителите на Центъра за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват „преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2 т. 10“ (§ 2 от проекта) да придобият един и същи статут с тези на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Като без да е извършена предварителна оценка на въздействието, съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 2 от		Следва да се отбележи, че дори държавни служители от други ведомства, чиито служители не са със статут по Закона за Министерството на вътрешните работи дават предписания по отношение на органите на МВР и осъществяват контрол. Аргументите, изложени по отношение на други структури не са свързани с изменението по отношение на дирекция „Инспекторат“ - семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика са само част от дейностите, осъществявани от служителите в Института по психология, наред с изготвянето на личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провеждане на криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност, осъществяване на медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на гражданите и др.

		Закона за нормативните актове (ЗНА) и без да е взето под внимание, че контролът е неразделна част от основната дейност, нейно естествено продължение и е неин краен етап. Липсват доводи и мотиви за предложената законова промяна, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Считам, че посредством контрола се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР. В тази връзка, контролът е възложен и се осъществява на различни нива в МВР. Така например на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР е възложен общият контрол върху дейността на поверената им структура, а на дирекция „Инспекторат“ е възложен контрол на тези ръководители и поверените им структури, който се осъществява пряко и непосредствено от името на министъра на вътрешните работи. Действително, органите на дирекция „Инспекторат“ и ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР осъществяват административен контрол, но той е специфичен по своята същност и поради естествения му характер. Осъществява се спрямо много голям кръг от служители, които преобладават по щатна численост като длъжности на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, с оглед основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Контролът е неразделна част от изпълнението на основните дейности на МВР и е своеобразен гарант за спазването на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, при и по повод изпълнението на техните служебни задължения и реализирането на техните законови правомощия (чл. 61-91 от ЗМВР), като дава увереност, за ефективност и ефикасност на структурите. Нелогично е в мотивите към проекта да се сочи, че семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика, и преподавателска дейност за професионално обучение са пряко свързани с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, а контролът върху тази дейност, не е пряко обвързан.		В заповедта за прилагане на класификатора на длъжностите в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 2 от ЗМВР не са въведени изисквания за първоначална професионална подготовка за заемане на длъжностите в структурите по чл. 142, ал. 3 от ЗМВР, сред които към момента попада дирекция „Инспекторат“.

		- липсва обективен анализ на дейността, изпълнявана от служителите на дирекция „Инспекторат“, въпреки че с § 25 от проекта е предложена промяна по отношение на нейните служители (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР). От предложилите проекта не е взето предвид, че дирекция „Инспекторат“, съгласно функционалната компетентност, осъществява дейностите по чл. 46, ал. 4 от ЗА, възложени на инспекторатите, съобразно спецификата на дейността на МВР, която е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Дирекция „Инспекторат“ пряко осъществява ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности, предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация). Посредством административния контрол се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани като такива в чл. 6 от ЗМВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна (напр. по КОС, ЗЧОД и др.); превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, както и ред спомагателни дейности към тях. Този контрол е гаранция за законосъобразно поведение и спазване на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, при изпълнение на техните служебни задължения и при реализиране на техните законови правомощия (чл. 61 – 92 от ЗМВР). Това дава увереност за ефективност и ефикасност на структурите на МВР, изпълнението на целите на МВР и приеманите от административните □ органи управленски решения. Явява се средство за проверка на качеството им, с оглед установените критерии и правила на държавно управление. Контролът, като функция на дирекция „Инспекторат“, осъществява		

		обратната връзка чрез съпоставяне на постигнатите резултати с планираните цели. Широкият кръг от дейности, осъществявани от МВР, сложната йерархична структура – с много нива и вътрешни взаимовръзки, както и многочисления състав на министерството (около 49 000 служители), са обект на контрол именно от дирекция „Инспекторат“, която осъществява обратната връзка на ръководството на МВР със структурите в него. На дирекцията основно е възложено да осъществява контрол върху дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, чиито служители наброяват около 38 000 души. При извършване на проверки от служители на дирекция „Инспекторат“ се налага: - да проверяват оперативни дела, реда и начина на тяхното завеждане, водене и изпълнението на планираните мероприятия за разкриване или предотвратяване на престъпления; - да проверяват дела на доброволни сътрудници; - да проверяват реда и начина на прилагане на специални разузнавателни средства (СРС), реда и начина по който се използва придобитата от СРС информация, реда и начина за нейното унищожаване; - да проверяват реда и начина на ползване и предоставяне информация от автоматизираните информационни фондове на МВР и нейното систематизиране и съхранение; - да проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия. В съответствие със стратегическите цели на министерството (например: намаляване на пътнотранспортния травматизъм, противодействие на корупцията, ефективна защита на границите на страната и недопускане на незаконно пребиваващи чужденци, подобряване на административното обслужване, гарантиране на сигурността при произвеждането на избори), дирекция „Инспекторат“, самостоятелно или съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“ и/или с главните дирекции на МВР (Главна дирекция „Национална полиция“ и Главна дирекция „Гранична полиция“), ефективно участва в различни проверки и специализирани операции, провеждани на територията на цялата страна. С цел недопускане злоупотреба с правомощия, полицейско насилие и		

		произвол при изпълняването на основни дейности на МВР и с оглед спецификата на основните дейности и тяхното непрекъснато изпълнение, и значителния обществен интерес към служителите и дейността на МВР, служителите на дирекция „Инспекторат“ осъществяват правомощията си в работно и извънработно време, в светлата и тъмната част на денонощието, в празнични и почивни дни, на територията на цялата страна. Популяризирането на добрите практики, заедно с превенцията на правонарушенията в МВР, са основа на методическата помощ, оказвана от дирекция „Инспекторат“ към ръководителите на структури в министерството, по организацията, стила и методите на работа на ръководния състав. Тази методическа помощ е от съществено значение за оптимизиране на управленските практики в МВР. Тя осигурява устойчиво и прозрачно управление, с което способства за утвърждаването на високи професионални стандарти. Важна част от дейността на дирекция „Инспекторат“ е провеждането на антикорупционна политика в МВР. Предвид обстоятелството, че дирекция „Вътрешна сигурност“ няма контролни функции, контролът на дейностите по противодействие на корупцията в МВР е една от функциите на дирекция „Инспекторат“. Служителите на дирекцията са тези, до които достига голяма част от сигналите и информация за наличие на корупционни прояви в различни структури на МВР. Това дава възможност за идентифициране на причините и предлагане на мерки за ограничаване и минимизиране на корупционния риск. В рамките на осъществявания контрол, дирекция „Инспекторат“, съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“, участва в провеждане на тестове за установяване на изпълнението на служебните задължения (тестове за интегритет), представляващи симулация на реално съществуващи ситуации, свързани с изпълнението на служебната дейност на държавния служител, обект на теста. С влизането в сила на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) на дирекция „Инспекторат“ е възложена и допълнителна дейност по проверка на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ на задължените служители от МВР и за установяване конфликт на интереси. Многочисленият състав на МВР (около 49 000 служители,		

		от които около 3600 ръководни) обуславя изключителната обемност на проверките по декларациите и за установяване на конфликт на интереси. Дирекция „Инспекторат“ оказва методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, и по проверка на декларации и изясняване на сигнали за конфликт на интереси. По разпореждане на прокурор, служителите на дирекция „Инспекторат“ извършват проверки по чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност, както и проверки на действия на разследващи органи по досъдебни производства. За качествено изпълнение на функционалните задължения на дирекция „Инспекторат“ е необходимо служителите □ да отговарят на високи изисквания по отношение на образование (образователно-квалификационна степен „магистър”), професионално обучение (АМВР и/или първоначална професионална подготовка), професионален и ръководен опит в различни направления от основните дейности на МВР, както и да притежават необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Дейността на дирекция „Инспекторат“ има за цел служителите на МВР и техните ръководители да изпълняват своите задължения в пълен обем, по разумен начин, целесъобразно и законосъобразно при извършването на оперативно-издирвателна, охранителна, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, информационна, превантивна и административнонаказателна дейност. Този вид дейност дава сигурност и убеденост в българските граждани, че органите на МВР изпълняват основните дейности по смисъла на чл. 6 от ЗМВР, в съответствие със закона. Не се допуска и толерира произвол при реализирането на правомощия, осъществявани при общата превенция на правонарушенията и комплекса от мероприятия за установяване и отстраняване на причините и условията за тяхното извършване, а напротив при констатиране, по предложение на		

		дирекция „Инспекторат“, министърът на вътрешните работи предприема действия за взимане на отношения към служителите, злоупотребили с тях, като се набелязват системни мерки за въздействие, с цел недопускането им. От изложеното е видно, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Същите изпълняват тези свои задължения при еднакви условия със служители, чиито статут е по ЗМВР, и имат за цел ефективното и ефикасно изпълнението на основните функции на МВР (чл. 6 от ЗМВР) и удовлетвореност на гражданите. Разликата е, че задачите за изпълнение се поставят пряко от министъра на вътрешните работи и предлаганите решения са от значение за всички структури на МВР. В някои случаи с общественозначим интерес се налага служителите на дирекция „Инспекторат“ да изпълняват служебни задължения в съкратени срокове, в извънработно време, празнични и почивни дни, с цел необходимостта от взимане на бързо и правилно решение от министъра на вътрешните работи, по въпроси свързани с ефективността и законосъобразността на действия предприети от служители на различни структури, най-вече от полицейски органи. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно и техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон, както е към момента. - С предложените промени в § 25 от проекта (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) се предвижда административният контрол да се осъществява, както до момента, но от служители с различен статут (от служители на дирекция „Инспекторат“ със статут по Закона за държавния служител (ЗДСл) и ръководители на структури по ЗМВР), при едни и същи условия и спрямо кръг от лица, основната част от които са полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Предложеният текст в § 25 от проекта (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) допуска неравнопоставеност между служители, извършващи сходни		

		дейности в едно министерство. Това ще доведе до негативното въздействие на предлаганите промени: полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението да се контролират от служители на дирекция „Инспекторат“, заемащи длъжности по ЗДСл, без да са преминали професионално обучение, без да са изпълнявали такива длъжности и кариерно да са израствали в тях, благодарение на натрупания професионален опит и умение, а в същото време даващи оценка за ефективността и ефикасността на дейността на полицейски органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. С това изменение се предлага да се урегулира административния контрол, осъществяван от дирекция „Инспекторат“ по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, по различен начин, а не съгласно възприетите принципи, норми и обичаи на нашата страна, такъв да се осъществява от равни по познания и професионален опит лица. Предложеният текст се явява и дискриминационен и несъответстващ по своята същност на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ). От тук може да се направи извода, че така направеното предложение с § 25 от проекта за отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР, противоречи напълно на чл. 15, ал. 1 от ЗНА. - във формуляра за частична оценка за въздействието липсва каквато и да е оценка по отношение на предложените промени, отнасящи се до дирекция „Инспекторат“. На направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“ и преобразуването на техните служебни правоотношения по ЗДСл не е извършено изследване между формулираната цел и очакваният резултат, като тяхната липса се потвърждава от данните, изложени във Формуляр за частична предварителна оценка на проекта на ЗИД на ЗМВР, изготвен съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗНА. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана като заинтересована страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г., въпреки че проектът ще има пряко въздействие върху дейността и служителите □, както и косвено въздействие върху министерството, други		

		държавни органи и обществото като цяло. Следва да се има предвид, че в дирекция „Инспекторат“ се назначават служители, преминали професионално обучение за изпълнение на длъжности на полицейски органи и органи по пожарна безопасност, заемали различни по вид длъжности, в това число и ръководни, притежаващи необходимия професионален и ръководен опит в различни направления на основните дейности на МВР. При приемане на настоящия проект (отмяна на т. 2 от ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: ще се предизвика отлив на служителите заемащи тези длъжности и ориентирането им към заемане на други длъжности, които са с уреден статут по ЗМВР, с оглед техните професионални качества и умения, и възможността на същите да са полезни с придобитите умения в други основни структури на МВР, и от друга страна да запазят предвидената възможност за ранно пенсиониране и други социални придобивки, уредени в ЗМВР. Ще се създаде условия за вакуум и недостиг на кадри да изпълняват ефективно свойте задължения и ще се наруши приемствеността. Трудно ще се дефинира кръгът лица, които могат да бъдат назначени на този тип длъжности, с оглед същите да ги изпълняват в пълен обем, по най-добрия и разумен начин. Това ще доведе до съществуване на дирекция „Инспекторат“, като структура на МВР, създадена за подпомагане на министъра на вътрешните работи, като централен орган на изпълнителната власт, но без в същата да са назначени служители, които да притежават необходимите професионални знания, умения и опит в областта на дейности: оперативно-издирвателна, охранителна, превантивна, контролна дейност, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, разкриване и разследване на престъпления, които са в пряка и непосредствена връзка с изпълнението на основните дейности на МВР (чл. 6 от ЗМВР). Качеството на дейността на дирекция „Инспекторат“ ще падне рязко, и по този начин ръководителите на структури ще бъдат лишени от професионална методическа помощ. Същевременно, ръководителите ще бъдат принудени да се съобразяват с мнения и да изпълняват предложения, дадени от служители на дирекция „Инспекторат“,		

		които не притежават необходимия професионален опит и умения в основните направления на дейност. Това може да доведе до подвеждане и неправилно взети решения от министъра на вътрешните работи, които ще затруднят полицейските органи и органите по пожарна безопасност при изпълнението им или невъзможност да се изпълняват, с оглед административната им тежест, липса на бързина и целесъобразност при прилагането им и т. н. Това от своя страна ще породи негативни последици спрямо всички служители на МВР и граждани на Република България. Ще се създадат условия, за недоверие на служителите на МВР към неговото ръководство, тъй като същото е приело, като удачно, техните дейности да се оценяват, като законосъобразни и целесъобразни, от кръг служители, които никога не са били пряко ангажирани с изпълнението на проверяваните дейности и точно този кръг лица, ще бъде натоварен със законово задължение да оценява ефективността на използваните правомощия и даването на препоръки в тази посока. С оглед изложеното, може да се създаде усещане, че ръководството на МВР реализира отзив за осъществяване на контрол спрямо подчинените си служители и толерира административен произвол в повереното му министерство. Следва да се отбележи, че при запазване на съществуващото положение по отношение на статута на служителите на дирекция „Инспекторат“, с оглед възможността за ранно пенсиониране, ще се осигурят условия за поетапно обновяване на състава на дирекцията и едновременно с това приемственост. Длъжностите в дирекция „Инспекторат“ ще са привлекателни за служители с професионален и ръководен опит в различни направления от основните дейности на МВР, притежаващи необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. При запазване на съществуващото положение няма да настъпи негативно въздействие върху дейността и служителите на дирекция „Инспекторат“, както и върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. - от предложилите проекта неправилно е възприето, че с предложената промяна (отмяната на т. 2, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) се цели спрямо служителите на дирекция „Инспекторат“ да се приложи подход, аналогичен на възприетия за останалите структури, чиято		

		дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите на пожарна безопасност и защита на населението. През годините, ЗМВР претърпя значителни промени, в посока ясно дефиниране на длъжности, които следва да се изпълняват от служители със статут по ЗМВР, ЗДСл и КТ. При предприемането на тези действия, ясно е дефинирано, че за служителите, изпълняващи служебни задължения в дирекции от обща и специализирана администрация, не се изисква да са преминали първоначална професионална подготовка и професионален опит, като полицейски органи и органи по пожарна безопасност, с оглед тяхната дейност, поради което е прието, че техният статут следва да се уреди със ЗДСл и КТ. Ясно бе преценено, че дейността на дирекция „Инспекторат“ е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението и факта, че същата не може да се причисли към специализирана или обща администрация по аргументи възприети в чл. 5 и чл. 7 от ЗА. Нещо повече, беше съобразено, че законодателят е предвидил органите на изпълнителната власт да бъдат подпомагани при изпълнението на административния контрол, от орган, чиито служители са извън общата и специализираната администрация и затова се създават инспекторати, на тяхно лично подчинение. Дейността и правомощията на тези органи се урежда с разпоредбите на чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА. С оглед тези данни и факта, че служителите на дирекция „Инспекторат“ следва да проверяват кръг лица, преобладаващи по щат и численост с правомощия и статут по ЗМВР, бе възприето при предходните промени, че служителите □ следва да имат професионални качества и умения, придобити при заемането на различни по вид длъжности в МВР, за да са компетентни и напълно адекватни спрямо проверяваните дейности. Предвид тези обстоятелства бе прието, че тези длъжности следва да се заемат, само и единствено от служители с професионална кариера в областите на основните дейности на МВР. В същото време, алогично, тези обстоятелства са изключени при предложените нови промени, като не са възприети, като критерии, при формулиране на целта на тази законова промяна. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана, като заинтересована или засегната страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за		

		извършване на оценка на въздействието и никъде не е отразена във Формуляра за частична предварителна оценка за въздействието, изготвен съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗНА. - Липсва анализ по отношение на статута на служителите на инспекторатите от други специфични ведомства, като Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), Министерство на отбраната (МО), Държавна агенция „Технически операции“ (ДАТО) и Държавна агенция „Разузнаване“ (ДАР), които изпълняват по сходен начин административен контрол върху дейността на служителите от тези ведомства и по сходен начин са назначени на тези длъжности, след придобиване на професионален опит и умения, и първоначална професионална подготовка, за направлението на дейност. С оглед факта, че същите са с еднакъв статут с кръга лица, които следва да контролират, считам, че така направеното предложение за промяна на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“, се явява и дискриминационно по отношение на обстоятелството, че лица в сходно положение и при еднакви условия на работа се третират по различен начин, а именно служителите на инспекторатите на ДАНС, МО, ДАТО и ДАР, по-благоприятно. - Следва да се възприеме като алогично предложеното изменение – всички служители на Института по психология, осъществяващи дейностите по чл. 51, ал. 1, да са с уреден статут по ЗМВР. Дейностите по чл. 51, ал. 1 включват извършване на: психологична профилактика; индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране; емпирични психологични изследвания и въвеждане нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика. Тези дейности по никакъв начин не са пряко обвързани с основните дейности на МВР, ясно дефинирани в чл. 6 от ЗМВР. Същевременно, се приема, че дейността на дирекция „Инспекторат“ не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Липсват мотиви, за предложената законова промяна и оценка на въздействие на предложената промяна. С оглед изложените по-горе аргументи и липсата на обоснованост, откритост и съгласуваност и систематичност, които са задължителни съгласно чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗНА, считаме, че така направените предложения за промяна на		

		ЗМВР с § 25, § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61, са нецелесъобразни и напълно противоречат на целта на предлагания проект. При приемане на направените предложения няма да настъпи целения ефект – подобряване ефективността в дейността на МВР, а напротив ще се създадат условия за липсата □. В тази връзка ПРЕДЛАГАМЕ: - Да отпадне т. 1 от § 25 „В чл. 142, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 2 се отменя.“ от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи. - Да отпаднат § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.		
17.	ЙГ	1. Дирекция „Инспекторат“ не попада в обхвата на дефинициите за обща и специализирана администрация по смисъла на чл. 5 от Закона за администрацията (ЗА), който се явява общ закон, уреждащ структурата на администрацията, правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на дейността на тяхната администрация и т.н., а изпълнява самостоятелна роля. Законодателят отчита важността на инспектората и в общия закон изрично го създава като самостоятелен орган на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол, като урежда неговата дейност, функционална компетентност и правомощия, извън специализираната и общата администрация (чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА). В същото време, в ЗМВР дирекция „Инспекторат“ не фигурира като структура на МВР. Основните структури на МВР са определени в чл. 37 от ЗМВР („Основни структури на МВР са: 1. главните дирекции; 2. областните дирекции; 3. Специализираният отряд за борба с тероризма; 4. Дирекция „Вътрешна сигурност“; 5. Дирекция „Миграция“; 6. Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“; 7. дирекциите от общата и специализираната администрация; 8. Академията на МВР; 9. Медицинският институт на МВР; 10. научноизследователските и научно-приложните институти.“), като дирекция „Инспекторат“ не е сред тях, което обуславя необходимостта от включването □. В тази връзка, предлагам текстът на § 3 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 37, ал. 1 от ЗМВР, да се допълни с нова точка 12 с текст: „т. 12. Дирекция „Инспекторат“.	Не се приема.	Създаването на инспекторати е предвидено в чл. 46, ал. 1 от Закона за администрацията, съгласно който в министерството се създава инспекторат на пряко подчинение на министъра за осъществяване на административен контрол. Съгласно чл. 37, ал. 3 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, а в ал. 4 от същата разпоредба е предвидено, че с правилника могат да се създават и други структури и звена. Във връзка с горното, в чл. 10а от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи е предвидено, че министъра на вътрешните работи при изпълнение на контролните си функции се подпомага от дирекция „Инспекторат“, която осъществява административен контрол върху

				дейността на служителите от МВР и е на пряко подчинение на министъра на вътрешните работи.
		2. Предвид изложеното в предходната точка 1 на настоящето становище, предлагаме текстът на § 4 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 43а от ЗМВР, да се допълни с нова алинея 4 с текст: „(4) Дирекция „Инспекторат“ е структура на МВР за осъществяване на административен контрол, предотвратяване и отстраняване на нарушения при функционирането на министерството, независима и обективна оценка на дейността на структурите на МВР, подобряване на тяхната работа и за осъществяване на явни мерки за въздействие за превенция, предотвратяване и пресичане на корупционно поведение на служители на министерството.“ В тази връзка, в чл. 45 и чл. 46 от ЗМВР следва да се да се направят следните изменения и допълнения: - в ал. 1 на чл. 45 и ал. 1 на чл. 46, след текста „Дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 – 7“ се добави „ и т. 12“; - в ал. 2 на чл. 45, след текста „В зависимост от функциите и дейностите им в дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 - 6 и “ се добави „т. 12,“.	Не се приема.	Предходният коментар.
		3. С § 25 се предвижда в чл. 142, ал. 3 на МВР да се отмени точка 2 и да се създадат нови т. 4. и т. 5. Чл. 142, ал. 3 от ЗМВР („Със статут по ал. 1, т. 1 са и държавните служители във: 1. Академията на МВР, които осъществяват преподавателска дейност за професионална подготовка на полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението; 2. дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР; 3. Института по психология на МВР, които изготвят психологичен анализ на оперативно-интересни лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“) урежда статут по ЗМВР на част от служителите на Академията на МВР, дирекция „Инспекторат“ и Института по психология на МВР, чиято дейност е пряко свързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението.	Не се приема.	Дирекция „Инспекторат“ осъществява административен контрол върху дейността на служителите от МВР. Дейността не предполага извършването ѝ в условията на спешност и осигуряване на 24-часова готовност. Изложените аргументи за изискване за изучаване и познаване на спецификите на всички основни дейности могат да бъдат отнесени и към други структури и звена на Министерството, статута на чиито служители е уреден със Закона за държавния служител. Не е налице

		С § 25 на проекта се предвиждат следните изменения и допълнения на чл. 142, ал. 3: „точка 2 се отменя“ и „в т. 3 думите „изготвят психологически анализ на оперативно-издирвани лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“, като се създават в същата алинея нови точки 4 „4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;“ и т. 5 „5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“. С така предложените изменения и допълнения не съм съгласен предвид следните мотиви: 3.1. С настоящия проект се предлага служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация) на МВР, като органи създадени да подпомагат министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган на изпълнителната власт, осъществяващ функции по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗА, да са с различен статут от проверяваните държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Като мотиви за предлаганата законова промяна е посочено, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, без да е извършена предварителна оценка на въздействието, съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и без да е взето под внимание, че контролът е неразделна част от основната дейност, нейно естествено продължение и е неин краен етап. На ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР е възложен общият контрол върху дейността на поверената им структура, като на дирекция „Инспекторат“ е възложен контрол на тези ръководители и поверените им структури, който се осъществява пряко и непосредствено от името на министъра		изискване за идентичен статут на проверяващи и проверявани. Следва да се отбележи, че дори държавни служители от други ведомства, чиито служители не са със статут по Закона за Министерството на вътрешните работи дават предписания по отношение на органите на МВР и осъществяват контрол. Аргументите, изложени по отношение на други структури не са свързани с изменението по отношение на дирекция „Инспекторат“ - семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика са само част от дейностите, осъществявани от служителите в Института по психология, наред с изготвянето на личностен и поведенчески анализ на оперативно интересни лица и провеждане на криминално-психологични изследвания за подпомагане на органите на досъдебното производство и на органите на МВР, извършващи оперативно-издирвателна дейност, осъществяване на медиация и психологични интервенции при управление на кризисни ситуации, застрашаващи националната сигурност, обществения ред, сигурността и живота на

		на вътрешните работи. Контролът е неразделна част от изпълнението на основните дейности на МВР и е гарант за спазването на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, при и по повод изпълнението на техните служебни задължения и реализирането на техните законови правомощия (чл. 61-91 от ЗМВР). 3.2. Не е направен обективен анализ на дейността, изпълнявана от служителите на дирекция „Инспекторат“, въпреки че с § 25 от проекта е предложена промяна по отношение на нейните служители (отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР). Не е взето предвид, че дирекция „Инспекторат“, съгласно функционалната компетентност, осъществява дейностите по чл. 46, ал. 4 от ЗА, възложени на инспекторатите, съобразно спецификата на дейността на МВР, която е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Дирекция „Инспекторат“ пряко осъществява ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР, чрез различни законови възможности, предвидени за вътрешен контрол върху дейността на цялата администрация (основни структури, специализирана и обща администрация). Посредством административния контрол се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани като такива в чл. 6 от ЗМВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна (напр. по КОС, ЗЧОД и др.); превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, както и ред спомагателни дейности към тях. При извършване на проверки от служители на дирекция „Инспекторат“ се налага: - да проверяват оперативни дела, реда и начина на тяхното завеждане, водене и изпълнението на планираните мероприятия за разкриване или предотвратяване на престъпления;		гражданите и др. В заповедта за прилагане на класификатора на длъжностите в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 2 от ЗМВР не са въведени изисквания за първоначална професионална подготовка за заемане на длъжностите в структурите по чл. 142, ал. 3 от ЗМВР, сред които към момента попада дирекция „Инспекторат“.

		- да проверяват дела на доброволни сътрудници; - да проверяват реда и начина на прилагане на специални разузнавателни средства (СРС), реда и начина по който се използва придобитата от СРС информация, реда и начина за нейното унищожаване; - да проверяват реда и начина на ползване и предоставяне информация от автоматизираните информационни фондове на МВР и нейното систематизиране и съхранение; - да проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия. В съответствие със стратегическите цели на министерството (например: намаляване на пътнотранспортния травматизъм, противодействие на корупцията, ефективна защита на границите на страната и недопускане на незаконно пребиваващи чужденци, подобряване на административното обслужване, гарантиране на сигурността при произвеждането на избори), дирекция „Инспекторат“, самостоятелно или съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“ и/или с главните дирекции на МВР (Главна дирекция „Национална полиция“ и Главна дирекция „Гранична полиция“), ефективно участва в различни проверки и специализирани операции, провеждани на територията на цялата страна. С цел недопускане злоупотреба с правомощия, полицейско насилие и произвол при изпълняването на основни дейности на МВР и с оглед спецификата на основните дейности и тяхното непрекъснато изпълнение, и значителния обществен интерес към служителите и дейността на МВР, служителите на дирекция „Инспекторат“ осъществяват правомощията си в работно и извънработно време, в светлата и тъмната част на денонощието, в празнични и почивни дни, на територията на цялата страна. Важна част от дейността на дирекция „Инспекторат“ е провеждането на антикорупционна политика в МВР. Предвид обстоятелството, че дирекция „Вътрешна сигурност“ няма контролни функции, контролът на дейностите по противодействие на корупцията в МВР е една от функциите на дирекция „Инспекторат“. Служителите на дирекцията са тези, до които достига голяма част от сигналите и информация за наличие на корупционни прояви в различни структури на МВР. Това дава възможност за идентифициране на		

		причините и предлагане на мерки за ограничаване и минимизиране на корупционния риск. В рамките на осъществявания контрол, дирекция „Инспекторат“, съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“, участва в провеждане на тестове за установяване на изпълнението на служебните задължения (тестове за интегритет), представляващи симулация на реално съществуващи ситуации, свързани с изпълнението на служебната дейност на държавния служител, обект на теста. С влизането в сила на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) на дирекция „Инспекторат“ е възложена и допълнителна дейност по проверка на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ на задължените служители от МВР и за установяване конфликт на интереси. Многочисленият състав на МВР (около 50 000 служители, от които около 3600 ръководни) обуславя изключителната обемност на проверките по декларациите и за установяване на конфликт на интереси. Дирекция „Инспекторат“ оказва методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, и по проверка на декларации и изясняване на сигнали за конфликт на интереси. Видно е, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Същите изпълняват тези свои задължения при еднакви условия със служители, чиито статут е по ЗМВР, и имат за цел ефективното и ефикасно изпълнението на основните функции на МВР (чл. 6 от ЗМВР) и удовлетвореност на гражданите. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно и техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон, както е към момента.		

18.	ДИ	1. В § 2 от проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗИДМВР) се предвижда създаване на нова т. 10 в ал. 2 на чл. 17 („10. професионално обучение на органи за пожарна безопасност и защита на населението, спасители и доброволци за осъществяване на дейностите по т. 3 и 6."), с която професионалното обучение се въвежда като част от основните дейности на МВР, а именно дейността по осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации (чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗМВР), както и на нова ал. 11 на чл. 17 („Дейността по ал. 2, т. 10 се осъществява от Център за професионално обучение към ГДПБЗН, чието устройство и дейност се уреждат с правилник, издаден от министъра на вътрешните работи."). Имайки предвид, че: - дейността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението (чл. 2, ал. 1 от ЗМВР), а не към обучение; - професионалното обучение на служителите не е част от основните дейности на МВР; - никоя от основните дейности по чл. 6, ал. 1 от МВР не се осъществява чрез професионално обучение; - професионалната подготовка на служителите в МВР, която се провежда под формата на професионално образование и професионално обучение, е уредена в Раздел V „Професионална подготовка" на Глава седма от ЗМВР, допълнителната уредба на професионалното обучение следва да се включи на съответното систематично място в структурата на закона, а именно в Раздел V „Професионална подготовка" на Глава седма от ЗМВР, а не към основните дейности на МВР. 2. Законът за администрацията (ЗА) е общ закон, уреждащ структурата на администрацията, правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на дейността на тяхната администрация и т.н. Отчитайки важността на инспектората, законодателят изрично го урежда извън специализираната и общата администрация, като самостоятелен орган за осъществяване на	Аналогично на изложеното към становището под номер 11 от таблицата.	

		административен контрол, на пряко подчинение на министъра (чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА). Този подход се прилага по отношение на различни министерства (чл. 46 от ЗА; чл. 106 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България; чл. 15 от Закона за дипломатическата служба; чл. 9 от Закона за митниците; чл. 6 от Закона за Националната агенция за приходите и др.). В ЗМВР дирекция „Инспекторат“ не фигурира като структура на МВР. Това обуславя необходимостта от включването □ в структурите по чл. 37 от ЗМВР. В тази връзка, предлагам текстът на § 3 от проекта, с който се предвиждат изменения и допълнения в чл. 37, ал. 1 от ЗМВР, да се допълни с нова точка 12 с текст: „т. 12. Дирекция „Инспекторат“.“ Във връзка с това предложение, следва да се уреди функционалната компетентност на дирекция „Инспекторат“, като текстът на § 4 от проекта, с който се правят изменения и допълнения в чл. 43а от ЗМВР, се допълни с нова алинея 4 (уреждащ функционалната компетентност на дирекцията), а в чл. 45 и чл. 46 от ЗМВР се направят следните изменения и допълнения: - в ал. 1 на чл. 45 и ал. 1 на чл. 46, след текста „Дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 – 7“ се добави „ и т. 12“; - в ал. 2 на чл. 45, след текста „В зависимост от функциите и дейностите им в дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 4 - 6 и “ се добави „т. 12,“. 3. С § 25 се предвижда в чл. 142, ал. 3 на ЗМВР да се отмени точка 2 и да се създадат нови т. 4. и т. 5. С тези изменения и допълнения се въвеждат промени в статута на служители на дирекция „Инспекторат“, Института по психология на МВР (ИП), Научноизследователски институт по криминалистика (НИК) и Центъра за професионално обучение в ГДПБЗН. Предлаганите промени обхващат служители (от ИП и НИК), чиито статут вече беше променен на 01.02.2017 г. със ЗИДМВР (Обн. ДВ, бр. 81 от 2016 г.), от статут по ЗМВР в статут по ЗДСл. По отношение на тези служители се предвижда възстановяване на първоначалния им статут (по ЗМВР). С отмяната на т. 2 в чл. 142, ал. 3 от ЗМВР се предвижда промяна на статута на служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР, от		

		статут по ЗМВР в такъв по ЗДСл. Като мотиви за предлаганата законова промяна е посочено, че дейността на дирекция „Инспекторат“ не обосновава изпълнението на служебните задължения на служителите □ при условията на ЗМВР, а техния статут следва да бъде уреден със ЗДСл, аналогично на подхода, възприет за останалите структури, чиято дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Предлаганата редакция не е обвързана с обективен анализ на дейността, изпълнявана от служителите на дирекция „Инспекторат“. Не е взето предвид, че дирекция „Инспекторат“ осъществява дейностите по чл. 46, ал. 4 от ЗА, възложени на инспекторатите, но съобразно спецификата на дейността на МВР, която е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението (чл. 2, ал. 1 от ЗМВР). Дирекция „Инспекторат“ пряко осъществява ефективен контрол върху дейността на служителите от МВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна; превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, като и на редица спомагателни дейности. Посредством контрола се измерва качеството на изпълнение на основните дейности на МВР (чл. 6, ал. 1 от ЗМВР). Контролът, освен основна дейност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, се явява и неразделна част от всички основни дейности, техен краен етап. Контролът е възложен и се осъществява на различни нива в МВР. Действително, служителите на дирекция „Инспекторат“ и съответните ръководители осъществяват административен контрол върху дейността на структурите и звената на министерството (администрация, подпомагаща министъра), но същият е специфичен, с оглед спецификата на дейността на МВР. Осъществява се спрямо много голям кръг от служители, основната част от които са		

		полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Контролът е неразделна част от изпълнението на основните дейности на МВР и е своеобразен гарант за спазването на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, при и по повод изпълнението на техните служебни задължения и при реализирането на техните законови правомощия (чл. 61-91 от ЗМВР), като дава увереност, за ефективност и ефикасност на нейните структури. Дирекция „Инспекторат“ основно осъществява контрол върху дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, чиито служители към момента наброяват около 38 000 души. Сложната йерархична структура и многочисленият състав на МВР (около 50 000 служители), както и множеството дейности, осъществявани от министерството, са обект на контрол именно от дирекция „Инспекторат“, която осъществява обратната връзка на ръководството на МВР със структурите в него. Служителите на дирекция „Инспекторат“ проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия. В съответствие със стратегическите цели на министерството, дирекция „Инспекторат“, самостоятелно или съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“ и/или с главните дирекции на МВР (Главна дирекция „Национална полиция“ и Главна дирекция „Гранична полиция“), както и с други структури (например ОДМВР, СОБТ) ефективно участва в различни проверки и специализирани операции, провеждани на територията на цялата страна. В тези случаи служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват общи задачи и осъществяват едни и същи дейности със служители, чиито статут е по ЗМВР. Предложената с § 25 отмяна на т. 2 в чл. 142, ал. 3 от ЗМВР ще допусне неравнопоставеност между служители, извършващи общи дейности в МВР. С оглед спецификата на основните дейности и тяхното непрекъснато изпълнение, както и значителния обществен интерес към служителите и дейността на МВР, служителите на дирекция „Инспекторат“ осъществяват правомощията си в работно и извънработно време, в светлата и тъмната част на денонощието, в		

		празнични и почивни дни, на територията на цялата страна. В някои случаи с обществено значим интерес се налага служителите на дирекция „Инспекторат“ да изпълняват служебни задължения в съкратени срокове, с цел необходимостта от взимане на бързо и правилно решение от министъра на вътрешните работи, по въпроси свързани с ефективността и законосъобразността на действия, предприети от служители на различни структури, най-вече от полицейски органи. Дирекция „Инспекторат“ оказва методическа помощ на ръководителите (със статут по ЗМВР) на структури в министерството, по организацията, стила и методите на работа на ръководния състав. Важна част от дейността на дирекция „Инспекторат“ е провеждането на антикорупционна политика в МВР. В рамките на осъществявания контрол, дирекция „Инспекторат“, съвместно с дирекция „Вътрешна сигурност“, участва в провеждане на тестове за установяване на изпълнението на служебните задължения (тестове за интегритет), представляващи симулация на реално съществуващи ситуации, свързани с изпълнението на служебната дейност на държавния служител, обект на теста. С влизането в сила на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) на дирекция „Инспекторат“ е възложена и допълнителна дейност по проверка на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ на задължените служители от МВР и за установяване конфликт на интереси. Многочисленият състав на МВР (около 50 000 служители, от които около 3600 ръководни) обуславя изключителната обемност на проверките по декларациите и за установяване на конфликт на интереси. Дирекция „Инспекторат“ оказва методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, и по проверка на декларации и изясняване на сигнали за конфликт на интереси. По разпореждане на прокурор, служителите на дирекция „Инспекторат“ извършват проверки по чл. 145, ал. 1, т. 3 от Закона за		

		съдебната власт по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност, както и проверки на действия на разследващи органи по досъдебни производства. Посочените специфики в дейността на дирекция „Инспекторат“ показват, че служителите □ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР. Служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват тези дейност при еднакви условия със служители на други структури на МВР, чиито статут е по ЗМВР. Задачите за изпълнение се поставят пряко от министъра на вътрешните работи и предлаганите решения са от значение за всички структури на МВР. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон, както е към момента. Във формуляра за частична предварителна оценка за въздействието липсва каквато и да е информация и оценка по отношение на предложените промени, отнасящи се до дирекция „Инспекторат“. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана като заинтересована страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието (приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г., Обн. ДВ. бр. 91 от 2016 г., изм. ДВ. бр. 5 от 17 Януари 2017 г.), въпреки че проектът ще окаже пряко въздействие върху нейните служителите, както и косвено въздействие върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. Не са дефинирани проблемите по отношение на дирекция „Инспекторат“, целите, които си поставя нормативната промяна на статута на служителите, вариантите на действие, негативните и положителните въздействия, потенциалните рискове и т.н. Не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени (отмяна на т. 2 от ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) в статута на служителите на дирекция „Инспекторат“. За качествено изпълнение на функционалните задължения на дирекция „Инспекторат“ е		

		необходимо служителите □ да отговарят на високи изисквания по отношение на образование, професионално обучение (АМВР и/или първоначална професионална подготовка) и професионален опит в няколко различни направления от основните дейности на МВР, както и да притежават необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. При приемане на настоящия проект, новите текстове ще имат негативен психологически ефект и ще направят непривлекателна службата в дирекция „Инспекторат“ за онези служители на МВР, които са преминали първоначална професионална подготовка, придобили са професионален опит в няколко различни направления от основните дейности на МВР и притежават необходимите нравствени и професионални качества а заемане на длъжност в дирекцията. Голяма част от служителите на дирекция „Инспекторат“, с оглед техните професионални качества и умения, за да запазят статута си, ще се насочат им към заемане на длъжности, които са със статут по ЗМВР. Ще се увеличи броят на вакантните длъжности в дирекцията, същите ще са непривлекателни за полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, ще се наруши приемствеността. Ще се създадат затруднения, свързани с назначаването на подходящи служители на тези длъжности, с оглед същите да ги изпълняват качествено и в пълен обем. При приемане на предложените изменения (отмяна на т. 2 от ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР), дирекция „Инспекторат“ ще съществува като структура на МВР, но без служители, които да притежават необходимите професионални знания, умения и опит в областта на основните дейности на министерството: оперативно-издирвателна, охранителна, превантивна, контролна дейност, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, разкриване и разследване на престъпления. Качеството на дейността на дирекция „Инспекторат“ ще се понижи. Дейностите на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението ще се оценяват като законосъобразни и целесъобразни от служители на дирекция „Инспекторат“, които никога не са били пряко ангажирани с изпълнението на		

		проверяваните дейности. Служители, непритежаващи необходимия професионален опит, ще следва да оценяват ефективността на използваните правомощия и да дават препоръки в тази посока. Ръководителите на структури ще бъдат лишени от професионална методическа помощ и ще бъдат принудени да се съобразяват с мнения и да изпълняват предложения, дадени от служители на дирекция „Инспекторат“, които не притежават необходимия професионален опит и умения в основните направления на дейност. В някои случаи това може да доведе и до подвеждане на министъра на вътрешните работи и съответно неправилно взети решения. Тези решения могат да създадат затруднения или невъзможност за изпълнение от полицейските органи и органите по пожарна безопасност. Това от своя страна ще има и негативни последици спрямо всички служители на МВР и обществото като цяло. Следва да се отбележи, че при запазване на съществуващото положение по отношение на статута на служителите на дирекция „Инспекторат“, с оглед възможността за ранно пенсиониране, ще се осигурят условия за поетапно обновяване на състава на дирекцията и едновременно с това приемственост. Длъжностите в дирекция „Инспекторат“ ще са привлекателни за служители с професионален и ръководен опит в различни направления от основните дейности на МВР, притежаващи необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. При запазване на съществуващото положение няма да настъпи негативно въздействие върху дейността и служителите на дирекция „Инспекторат“, както и върху министерството, други държавни органи и обществото като цяло. Нелогично е в мотивите към законопроекта да се сочи, че с предложената промяна (отмяната на т. 2, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) се цели спрямо служителите на дирекция „Инспекторат“ да се приложи подход, аналогичен на възприетия за останалите структури, чиято дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите на пожарна безопасност и защита на населението, а в същото време да се предлага (изменението на т. 3, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) всички служители на Института по психология, осъществяващи „дейностите по чл. 51, ал. 1“ (психологична профилактика, индивидуално и семейно консултиране;		

		организационна диагностика и консултиране и емпирични психологични изследвания; създава, адаптира и въвежда нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика), да са с уреден статут по ЗМВР. Тези дейности не са пряко обвързани с основните дейности по чл. 6 от ЗМВР на министерството, докато дейността на дирекция „Инспекторат“ е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Промяната на статута на служителите на дирекция „Инспекторат“ не следва да бъде налагана по нормативен път без обосновка, без оценка на въздействието и без ясни мотиви. Предлаганата уредба по отношение преобразуването на служебните правоотношения на служителите в дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите на МВР, се съдържа в § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 от проекта. Считам, че при приемане на § 25, § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, няма да се постигне поставената цел – подобряване на ефективността в дейността на МВР, а ще се създадат условия за намаляване и дори до липсата на ефективност. Направените предложения са нецелесъобразни и противоречат на целта на предлагания проект. В тази връзка, правя следните предложения: - В § 25 от проекта да отпадне т. 1 („В чл. 142, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 2 се отменя.“). - Да отпаднат § 57, § 58, § 59, § 60 и § 61 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи. 4. С § 64 от проекта на ЗИДМВР се предвиждат съществени изменения и допълнения в Закона за българските лични документи (обн. ДВ бр. 93 от 1998 г., изм. и доп. бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г. и бр. 1 от 2019 г.). Предлаганите в проекта изменения и допълнения в Закона за българските лични документи		

		(ЗБЛД) са във връзка с направена през 2015 г. промяна в чл. 68, ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 42 от 2015 г.) от Наказателно-процесуалния кодекс. Същевременно, двата закона (ЗМВР и ЗБЛД) уреждат различни обществени отношения, като проекта на ЗИДЗМВР не налага изменения и допълнения в ЗБЛД. С проекта на ЗИДЗМВР не се отменят, изменят или допълват норми на ЗБЛД, Считам че, предложените промени в ЗБЛД следва да се инициират самостоятелно, което ще гарантира прозрачност и възможност да се обсъдят от широк кръг заинтересовани лица. Предлагам да отпадне § 64 от проекта, като материята се уреди в ЗИДЗБЛД.		
19.	ДАТО	В предложените текстове на § 36, § 38, § 39, § 41 и § 46 от проекта на ЗИДЗМВР се визират служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1-3 и ал. 3 от ЗМВР. В т. 2 от мотивите към проекта на ЗИДЗМВР са посочени само държавните служители, без лицата, работещи по трудово правоотношение (ЛРТП). В тази връзка следва да посочим, че текстовете на съответните разпоредби, а именно чл. 182, чл. 185, чл. 186а, чл. 191 и чл. 233 от проекта на ЗИДЗМВР следва да се прецизират, като се уточни за кои служители (държавни и ЛРТП) се отнасят конкретните разпоредби, съобразно разписания им в чл. 142, ал. 1 от ЗМВР статут.	Не се приема.	По смисъла на чл. 142, ал. 1 от ЗМВР, служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители, лица, работещи по трудово правоотношение. Съгласно чл. 142, ал. 4 от ЗМВР статута на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител. Предложените в законопроекта редакции са включени с оглед добавяне в техния обхват и на държаваните служители, чиито статут се урежда със Закона за държавния служител.
20.	ТВ	В Закона за МВР се използват текстовете „служители на МВР“, „държавни служители в МВР“, „държавни служители“ , като в тях се влага различен смисъл: Под „служителите в МВР“ често се визират различни категории служители в МВР и съответните текстове от закона се прилагат различно съответно за: - Всички три категории служители, които са определени в чл. 142, ал. 1, т.1-3 и ал. 3 от ЗМВР: държавни служители (ДС) със статут по ЗМВР, държавни служители със статут по Закона за държавния служител (ЗДСл) и лица, работещи по трудови правоотношения	Не се приема.	Съгласно чл. 142, ал. 4 от ЗМВР, статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител. Глава трета от Закона за държавния служител урежда статута на държавния служител, като в нея са регламентирани задълженията на държавния служител, орган по назначаването, правата на

		(ЛРТП) - със статут по КТ. Напр. - чл. 142, ал. 1, чл. 151, ал. 1 - Две категории служители служители - по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 (ДС по ЗМВР) и по чл. 142, ал. 1, т. 3 (ЛРТП). Напр. - чл. 181, ал. 1, чл. 185, ал. 1 - Една категория служители - по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 (ДС по ЗМВР). Напр. чл. 146, ал.1, чл. 238 Под „държавни служители в МВР“ и „държавни служители“ в Закона за МВР обикновено се визират служителите по чл. 142, ал. 1, т.1 и ал.3 (т.е. ДС по ЗМВР), въпреки че чл. 142 определя 2 типа държавни служители в МВР - със статут по ЗМВР и по ЗДСл. Напр. чл. 153, чл. 178, ал. 1 , чл. 189, ал. 1-7 и др. Неоднозначното използване на тези текстове затруднява прилагането на Закона - налага се подразбиране в зависимост от утвърдената практиката (Напр. Чл. 226, регламентиращ прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител в МВР, се прилага само за държавния служител по чл. 142, ал. 1, т.1 и ал. 3) или до субективно тълкуване при прилагане на ЗМВР в поднормативни документи (Напр. чл. 185, регламентиращ пътуването в обществения градски транспорт на служителите в МВР, не се прилага за служителите по чл. 142, ал. 1, т.2). Мисля, че това е причина и за една част от съществуващите проблеми с предоставянето на служителите по ЗДСл на „идентични права по Закона за Министерството на вътрешните работи, на които и служителите по Кодекса на труда имат право“, както е цитирано в Мотивите към ЗИДЗМВР. Така служителите по чл. 142, ал. 1, т. 2 (ДС по ЗДСл) нямат право според издадените поднормативни документи на: - право на безплатно пътуване в градски транспорт - чл. 185, ал. 1; - еднократна сума за пътни разходи по време на отпуск - чл. 189, ал. 8; - право на равен достъп с останалите служители на МВР до медицински услуги в Медицински институт - МВР и филиалите му - лечение, медицинско освидетелстване, рехабилитация, профилактика, карта за медицинско обслужване при прекратяване на правоотношението и др.; - право на равен достъп с останалите служители в МВР при ползване		държавния служител, работно време, почивки и отпуски, заплата на държавния служител, рангове и повишаване в длъжност, оценяване на изпълнението на длъжността и обезщетенията.

		на почивните бази на МВР; - по-нисък размер на платения годишен отпуск; - по-нисък размер на допълнително възнаграждение за постигнати резултати на служители и др. Конкретният размер на основните месечни възнаграждения на служителите по ЗМВР и КТ се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а на служителите по ЗДСл с Вътрешни правила за заплатите на държавните служители в МВР, издадени в съответствие с Наредба за заплатите на служителите в държавната администрация (НЗСДА) и определения диапазон, т.е. заплатите на всички служители в МВР се определят с акт на министъра на вътрешните работи. За служителите по ЗМВР и КТ обаче в чл. 177 и чл. 180 от ЗМВР има определена база за определяне на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност, каквато разпоредба липсва за държавните служители по ЗДСл. Предвид горното и с оглед изложените мотиви към ЗИД на ЗМВР за предостявяне на държавните служители от МВР със статут по ЗДСл на „идентични права по Закона за Министерството на вътрешните работи, на които и служителите по Кодекса на труда имат право“, ПРЕДЛАГАМ: 1) Да се прецизира терминологията „служители на МВР“, „държавни служители в МВР“, „държавни служители“ в Закона за МВР, като в Допълнителни разпоредби се въведат 2 нови точки: - „ т. 30 „Служители на МВР“ са служителите по чл. 142, ал. 1 и ал.3.“ - „т. 31 „Държавни служители в МВР“ са служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т.2 и ал.3“ и се прецизират текстовете в ЗМВР, като ако се говори само за определена група служители, тогава изрично да се прави препратка към съответната алинея и точка от чл. 142. 2) Да се създаде нов член 179а, касаещ минималната индивидуална основна заплата на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т.2, като се определи коефициент спрямо базата, определена в		

		Закона за държавния бюджет и/или в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата съгласно НЗСДА. 3) Аналогично на разпоредбите на чл. 181, ал. 2, касаещ държавните служители и чл. 180 ал. 6, касаещ ЛРТП, да се даде формално право на държавните служители по ЗДСл да получават парична сума за облекло, като се конкретизира чл. 181, ал. 2, както следва: - В чл. 181 ал. 2 след „държавните служители“ да се добави „по чл. 142, ал.1, т.1 и т.2 и ал.3“ 4) В предложения в §39 от ЗИД на ЗМВР нов чл. 186а е допусната грешка. Говори се за държавни служители, а са изброени всички служители (вкл. ЛРТП по КТ) - „държавни служители по чл. 142, ал.1, т.1-3 и ал.3“. Освен това в предложения текст се предоставя право на ползване на почивните бази на МВР, но такова право имат и всички граждани (български и чужди граждани, включително неосигурени) - срещу съответното заплащане. Предлагам новият чл. 186а да добие следния вид: - „Чл. 186а. Служителите по чл. 142, ал.1, т.1-3 и ал.3 имат право на медицинско обслужване в Медицински институт на МВР и филиалите му и право да ползват почивните бази на МВР при условия и ред, определени от министъра на вътрешните работи“. 5) Аналогично на разпоредбите на чл. 189, ал. 8 (прилагаща се за за държавните служители по ЗМВР и за ЛРТП), да се даде право на държавните служители по ЗДСл да получават парична сума за пътни разходи по време на платен годишен отпуск, като - В чл. 189, ал. 8 след „служителите в МВР“ да се добави „по чл. 142, ал.1, т.1-3 и ал.3“. Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т.1 и ал. 3 от ЗМВР (ДС по ЗМВР) имат право съгласно чл. 189, ал. 1-2 от ЗМВР на редовен платен годишен отпуск в размер на 30 работни дни и допълнителен платен годишен отпуск - по един ден за всяка прослужена година, включително за приравнения трудов стаж, но не повече от 10 работни дни.		

		Служителите по чл. 142, ал. 1, т.3 (лицата, работещи по трудово правоотношение - ЛРТП по КТ) имат право на основен платен годишен отпуск съгласно чл. 155 ал. 4 от КТ - не по-малко от 20 работни дни, като съгласно чл. 32 от Колективния трудов договор „Служителите, спрямо които има действие настоящият КТД, имат право на основен платен годишен отпуск в размери, определени съобразно трудовия стаж, но не повече от 35 работни дни за календарна година.“ Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т.2 (ДС по ЗДСл) имат право съгласно чл.56, ал.1 от ЗДСл на редовен платен годишен отпуск в размер на 20 работни дни. Съобразно съществуващата практика в специалните закони могат да се предоставят по-благоприятни условия за служителите в съответната администрация, включително и в Закона за МВР. Например - В чл.180 от ЗМВР се дава възможност на лицата, работещи по трудово правоотношение, да получават добавка за работа в МВР, която заедно със заплатата за длъжност образува основното им месечно възнаграждение; - В чл. 190, ал.1 и ал. 2 от ЗМВР се дава право на отпуск на всички държавни служители (по ЗМВР и ЗДСЛ) за работа при специфични условия и рискове за живота и здравето, при условията и в размерите, предвидени в Кодекса на труда. Съгласно чл.190 ал. 5 се предоставя възможност за определяне на по-благоприятни размери от министъра на вътрешните работи за всички държавни служители (по ЗМВР и ЗДСл), а според чл. 34 от Колекивния трудов договор , служителите по чл. 142, ал. 1, т.3 (ЛРТП по КТ) ползват посочения отпуск при същите условия и размери като държавните служители. Предвид горното ПРЕДЛАГАМ: Да се създаде нов член 189а, регламентиращ допълнителен платен годишен отпуск на ДС по ЗДСл, с който размерът на платения им годишен отпуск ще бъде изравнен с размера на основния платен годишен отпуск, ползван от служителите по КТ и все пак по-малък от отпуска на ДС по ЗМВР: „189а. Държавните служители по чл. 142, ал. 1, т.2 имат право на		

		допълнителен платен годишен отпуск за работа в МВР- по един работен ден за всяка прослужена година, но не повече от 15 работни дни.“.		
21.	ТМ	С § 25 се предвижда в чл. 142, ал. 3 на МВР да се отмени точка 2 и да се създадат нови т. 4. и т. 5: - „точка 2 се отменя“; - в т. 3 думите „изготвят психологически анализ на оперативно-издирвани лица и провеждат криминалнопсихологични изследвания по досъдебни производства и във връзка с оперативно-издирвателната дейност на МВР“ се заменят с „осъществяват дейностите по чл. 51, ал. 1“; - създава се нова т. 4 – „4. Националният институт по криминалистика, които осъществяват дейностите по чл. 50а, ал. 1, т. 1 и 2;“; - създава се нова точка т. 5 – „5. Центърът за професионално обучение в ГДПБЗН, които осъществяват преподавателска дейност за професионално обучение по чл. 17, ал. 2, т. 10.“. С така предложените изменения и допълнения, смятам, че: В настоящия проект се предлага служителите на дирекция „Инспекторат“, които пряко осъществяват контрол върху дейността на служителите от МВР, да са с различен статут от проверяваните държавни служители – полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Като мотиви са посочени, че служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. В същото време не става ясно извършена ли е предварителна оценка на въздействието, съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 2 от Закона за нормативните актове. Няма обективен анализ на дейността, изпълнявана от служителите на дирекция „Инспекторат“. Взето ли е под внимание, че контролът е неразделна част от основната дейност на МВР, който е възложен и се осъществява на различни нива в МВР. На ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР е възложен общият контрол върху дейността на поверената им структура, като на дирекция „Инспекторат“ е възложен контрол на тези	Аналогично на предходните коментари по отношение на промяната в чл. 142, ал. 3, т. 2 от ЗМВР.	

		ръководители и поверените им структури, който се осъществява пряко и непосредствено от името на министъра на вътрешните работи. Посредством осъществявания контрол се измерва качеството на самото изпълнение на основните дейности на МВР, ясно дефинирани като такива в чл. 6 от ЗМВР: оперативно-издирвателна; охранителна; разследване на престъпления; осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112; информационна; контролна; превантивна; административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, както и ред спомагателни дейности към тях. Този контрол е гаранция за законосъобразно поведение и спазване на нормативните и вътрешноведомствените актове от полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, при изпълнението на техните служебни задължения и при реализиране на техните законови правомощия (чл. 61 – 92 от ЗМВР). Това дава увереност за ефективност и ефикасност на структурите на МВР, изпълнението на целите на МВР и приеманите от административните □ органи управленски решения. Явява се средство за проверка на качеството им, с оглед установените критерии и правила на държавно управление. Контролът, като функция на дирекция „Инспекторат“, осъществява обратната връзка чрез съпоставяне на постигнатите резултати с планираните цели. Широкият кръг от дейности, осъществявани от МВР, сложната йерархична структура – с много нива и вътрешни взаимовръзки, както и многочисления състав на министерството, са обект на контрол именно от дирекция „Инспекторат“, която осъществява обратната връзка на ръководството на МВР със структурите в него. Дирекцията основно осъществява контрол върху дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Така също се налага: да проверяват оперативни дела, реда и начина на тяхното завеждане и водене, и изпълнението на планираните мероприятия за разкриване или предотвратяване на престъпления; да проверяват реда и начина на прилагане на специални разузнавателни средства (СРС), реда и начина по който се използва придобитата от СРС информация, реда		

		и начина за нейното унищожаване; реда и начина на ползване и предоставяне информация от автоматизираните информационни фондове на МВР и нейното систематизиране и съхранение; да проверяват дела на доброволни сътрудници; да проверяват целесъобразността и законосъобразността на осъществени различни полицейски правомощия; да провеждат антикорупционна политика в МВР; да извършват проверка на декларации по чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ и установяване конфликт на интереси; да оказват методическа помощ на структурите на МВР в дейността им по противодействие и разкриване на нарушения на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, и по проверка на декларации и изясняване на сигнали за конфликт на интереси. Изпълняваната дейност от дирекция „Инспекторат“ има за цел служителите на МВР и техните ръководители да изпълняват своите задължения в пълен обем, целесъобразно и законосъобразно при извършването на оперативно-издирвателна, охранителна, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, информационна, превантивна и административнонаказателна дейност. Служителите на дирекция „Инспекторат“ изпълняват дейност, която е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, и е насочена изцяло към изпълнението на основните дейности на МВР, ясно определени в чл. 6 от ЗМВР. Същите изпълняват тези свои задължения при еднакви условия със служители, чиито статут е по ЗМВР, и имат за цел ефективното и ефикасно изпълнението на основните функции на МВР (чл. 6 от ЗМВР). Задачите за изпълнение се поставят пряко от министъра на вътрешните работи и предлаганите решения са от значение за всички структури на МВР. Посочените особености в дейността на дирекция „Инспекторат“ обосновават необходимостта от изпълнението на служебни задължения от служителите от дирекция „Инспекторат“ при условия на ЗМВР. Следователно и техният статут следва да бъде уреден изцяло с този закон. В същото време е нелогично в мотивите към проекта да се сочи, че семейното консултиране, създаването, адаптирането и въвеждането		

		на нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика, и преподавателска дейност за професионално обучение са пряко свързани с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, а контролът върху тази дейност, не е пряко обвързан. Не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението да се контролират от служители на дирекция „Инспекторат“, заемащи длъжности по ЗДСл, без да са преминали професионално обучение, без да са изпълнявали такива длъжности и кариерно да са израствали в тях, благодарение на натрупания професионален опит и умение, а в същото време даващи оценка за ефективността и ефикасността на дейността на полицейски органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Считам, че с това изменение, е предложено да се урегулират обществени отношения - административен контрол, осъществяван от дирекция „Инспекторат“ по отношение на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението, по различен начин, а не съгласно възприетите принципи, норми и обичай на нашата страна, такъв да се осъществява от равни по познания и професионален опит лица. Предложеният текст се явява и дискриминационен и несъответстващ по своята същност на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ). Предвид това считам, че така направеното предложение с § 25 за отмяна на т. 2 в ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР, противоречи напълно на чл. 15, ал. 1 от ЗНА. Също така липсва анализ по отношение на статута на служителите на инспекторатите от други специфични ведомства, като Държавна агенция „Национална сигурност“, Министерство на отбраната и Държавна агенция „Разузнаване“, които изпълняват по сходен начин административен контрол върху дейността на служителите от тези ведомства и по сходен начин са назначени на тези длъжности, след придобиване на професионален опит и умения, и първоначална професионална подготовка, за направлението на дейност. С оглед факта, че същите са с еднакъв статут с кръга лица, които следва да контролират, считам, че така направеното предложение за промяна		

		на статута на служителите от дирекция „Инспекторат“, се явява и дискриминационно по отношение на обстоятелството, че лица в сходно положение и при еднакви условия на работа се третират по различен начин, а именно служителите на инспекторатите на ДАНС, МО, ДАТО и ДАР, по-благоприятно. Не е извършено изследване между формулираната цел и очакваният резултат, като тяхната липса се потвърждава от данните изложени във Формуляр за частична предварителна оценка на проекта на ЗИД на ЗМВР, изготвен съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗНА. Дирекция „Инспекторат“ не е идентифицирана като заинтересована страна съгласно изискванията на чл. 16, т. 3 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, приета с ПМС № 301 от 14.11.2016 г. При приемане на настоящия проект (отмяна на т. 2 от ал. 3 на чл. 142 от ЗМВР) не е отчетено негативното въздействие на предлаганите промени: неминуемо ще се създадат условия за отлив на служителите заемащи тези длъжности и ориентирането им към заемане на други длъжности, които са с уреден със статут по ЗМВР, с оглед техните професионални качества и умения, и възможността на същите да са полезни с придобитите умения в други основни структури на МВР. Качеството на дейността на дирекцията ще падне рязко, ръководителите на основните структури ще бъдат лишени от професионална методическа помощ, а в същото време ще бъдат принудени да се съобразяват с мнения и да изпълняват предложения, дадени от служители, без да притежават необходимия професионален опит и умения. Това ще доведе до неправилно взети решения от министъра на вътрешните работи, които да затруднят полицейските органи и органите по пожарна безопасност, при изпълнението им или невъзможност да се изпълняват, липса на бързина и целесъобразност при прилагането им и т. н., което от своя страна ще има и негативни последици спрямо всички служители на МВР и граждани на Република България. Ще се създадат условия, за недоверие на служителите на МВР към неговото ръководство, тъй като същото е приело, като удачно, техните дейности да се оценяват, като законосъобразни и целесъобразни, от кръг служители, които никога не са били пряко ангажирани с изпълнението на проверяваните дейности и точно този кръг лица, ще бъде натоварен		

		със законово задължение да оценява ефективността на използваните правомощия и даването на препоръки в тази посока. С оглед изложеното, може да се създаде усещане, че ръководството на МВР реализира отзив за осъществяване на контрол спрямо подчинените си служители и толерира административен произвол в повереното му министерство. Неправилно е възприето, че с предложената промяна (отмяната на т. 2, ал. 3 от чл. 142 от ЗМВР) се цели спрямо служителите на дирекция „Инспекторат“ да се приложи подход, аналогичен на възприетия за останалите структури, чиято дейност не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите на пожарна безопасност и защита на населението. През изминалите години, действително ЗМВР претърпя значителни промени, в посока ясно дефиниране на длъжности, които следва да се изпълняват от служители със статут по ЗМВР, ЗДСл и КТ. При предприемането на тези действия, ясно бе дефинирано, че за служителите изпълняващи служебни задължения в дирекции от обща и специализирана администрация не се изисква да са преминали първоначална професионална подготовка и професионален опит, като полицейски органи и органи по пожарна безопасност, с оглед тяхната дейност, поради което бе прието, че техният статут следва да се уреди със ЗДСл и КТ. Ясно бе преценено, че дейността на дирекция „Инспекторат“ е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението и факта, че същата не може да се причисли към специализирана или обща администрация по аргументи възприети в чл. 5 и чл. 7 от ЗА. Нещо повече, беше съобразено, че законодателят е предвидил органите на изпълнителната власт да бъдат подпомагани при изпълнението на административния контрол, от орган, чиито служители са извън общата и специализираната администрация и затова, се създават инспекторати, на тяхно лично подчинение. Дейността и правомощията на тези органи се урежда с разпоредбите на чл. 46, чл. 46а и чл. 46б от ЗА. С оглед тези данни и факта, че служителите на дирекция „Инспекторат“ следва да проверяват кръг лица, преобладаващи по щат и численост с правомощия и статут по ЗМВР, бе възприето при предходните промени, че служителите □ следва да имат професионални качества и умения, придобити при		

		заемането на различни по вид длъжности в МВР, за да са компетентни и напълно адекватни спрямо проверяваните дейности. Предвид тези обстоятелства, бе прието, че тези длъжности следва да се заемат, само и единствено от служители с професионална кариера в областите на основните дейности на МВР. В същото време, алогично, тези обстоятелства са изключени при предложените нови промени, като не са възприети, като критерии, при формулиране на целта на тази законова промяна. Не е логично да се приеме, че служители на Института по психология, осъществяващи дейностите по чл. 51, ал. 1, които включват извършване на: психологична профилактика; индивидуално и семейно консултиране; организационна диагностика и консултиране; емпирични психологични изследвания и въвеждане нови методики, критерии и стандарти за индивидуална и организационна психодиагностика. Тези дейности по никакъв начин не са пряко обвързани с основните дейности на МВР, ясно дефинирани в чл. 6 от ЗМВР. Същевременно, се приема, че дейността дирекция „Инспекторат“ не е пряко обвързана с дейността на полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението. Липсват мотиви, за предложената законова промяна и оценка на въздействие на предложената промяна. С оглед изложените аргументи считам, че така направените предложения за промяна са нецелесъобразни и напълно противоречат на целта на предлагания проект. При приемане на направените предложения няма да настъпи целения ефект – подобряване ефективността в дейността на МВР, а напротив ще се създадат условия за липсата □.		
22.	didi12	Напълно подкрепям коментарите за отпадане на думата „последните“.	Не се приема.	Предходните коментари по отношение на отпадане на думата „последните“.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 545

от 18 септември 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на вътрешните работи да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Росен Кожухаров

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01-109

18 септември 2019 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.№ 902-01-48
Дата 18 / 09 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

44
16

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № 545 на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 950-01-232/ 20. 09. **2019 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, № 902-01-48, внесен от Министерски съвет на 18.09.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред

Комисии:

- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЕМИЛ ХРИСТОВ